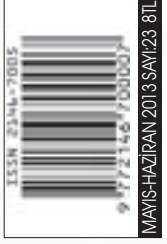


# D



ŞALOM

# gi



ISSN 2344-7000  
9 772344 700007  
MAYIS-HAZİRAN 2013 SAYI 23 8 TL

**GÜNDÜZ  
VASSAF  
İLE AZ-ICIK  
DAHA  
KÖPRÜ İLE  
YAŞAMAK**

**VAHŞİ ÂLEM  
KENYA'DA  
MASAI  
KABİLESİ**

Şimdi bahar  
zamanı,  
**ŞİMDİ**  
**18+/35-**  
OKUMA  
ZAMANI...

**NOBEL ÖDÜLLÜ  
İLK KADIN  
MARIE  
CURIE**

**İTALYAN  
SİNEMASI'NDA**  
*Yeni Gerçekçiliğin simgesi*  
**ROMA, AÇIK ŞEHİR**

**PEOPLE'A GÖRE  
DÜNYANIN  
EN GÜZEL KADINI**  
**GWYNETH  
PALTROW**

**70**'lerde  
hangi  
diskolara  
giderdik?

**68** MAYIS'INDA  
**CANNES**  
SERÜVENİM...



SAF KAŐMİR & SAF İPEK

*Annelerimizin dokunuğu gibi  
yumuşak ve sevgi dolu...*

EN BEĞENİLEN  
ANNELER GÜNÜ  
HEDİYELERİ İÇİN



[www.silkcashmere.com](http://www.silkcashmere.com)

SILK  
&  
CASHMERE



# Editörden...

## ŞALOM Dergi

Gözlem Gazetecilik Basın  
ve Yayın A.Ş. adına sahibi

Av. Yakup Barokas

Genel Yayın Yönetmeni

İvo Molinas

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü

İşık Sivil Karakoç

Editör ve Yan Yayınlar  
Koordinatörü

Nelly Barokas

18+/35- Editörü

Aylin Yengin

Sayfa Tasarımı

Semra Öner

Bella Parlakşimşek

Kapak Tasarımı

Bella Parlakşimşek

Yazı Kurulu

Nelly Barokas, Gila Erbeş,  
Tuna Saylağ, Aylin Yengin

İdari Koordinatör

Anet Pase

Yönetim Yeri

Atiye Sok. Polar Apt. 12/6  
Teşvikiye - İstanbul

T: (0212) 231 92 82 - 240 41 44

F: (0212) 231 92 83

www.salom.com.tr

Basıldığı Yer

Dünya Yayıncılık A.Ş.  
"Globus" Dünya Basınevi  
100. Yıl Mh. 34440 Bağcılar - İST.

T: (0212) 440 24 24

Yayın Türü:

Yaygın - Süreli

Seçkin kitapçılarda  
satılmaktadır.

ŞALOM GAZETESİ'NİN EKİDİR  
ABONELERE ÜCRETSİZDİR



Şalom Dergi bu kez özel bir sayı ile okuruyla buluşuyor. Dergi'nin 23. mayıs sayısını özel kılan içindeki 18+/35- adlı gençlik ilavesi. Aylin Yengin'in editörlüğünde genç kalemlerin hazırladığı 18+/35- ilavesi sakın yanlış anlaşılmasın, kendini genç hissedenden her yaşta gence hitap ediyor.

18+/35- ilavesi ile birlikte Şalom Dergi konu çeşitliliği açısından yine dopdolu... Söyleşi konuğumuz Gündüz Vassaf, son kitabı 'MOSTARI bir köprü bekçisinin günlüğü'nden yola çıkarak, azınlık ve taraf olmak, kimlikler ve benlikler üzerine düşündüklerini dile getirdi.

'Kenya ve Tanzanya'dan evrenin ufkuna göz atarken' başlıklı yazıda yerel Masai kabilesinin yaşam tarzını ve geleneklerini tanımaya, vahşi bir âlemden medeniyeti algılamaya çalışıyoruz.

Bir dönem gençlerinin yaşam şekillerini nostaljik yazıları ile anlatan Estreya Seval Vali, bu kez 'Diskolayalım' yazısında 1970'li yıllarda gençlerin en büyük eğlencelerinden biri olan diskotekleri kaleme aldı.

Bu dergide çok özel bir kadını, iki Nobel ödüllü Marie Curie'yi kendi adına açılan müzede dolaşarak tanıma olanağını buluyoruz. 'Kanserle mücadeleye adanmış hayatlar' yazısında bu bilge kadının ailesinin beş Nobel sahibi olduğunu öğreniyoruz.

Op. Dr. Cengiz Sağıroğlu bundan böyle her dergimizde sağlığımızı korumak, hastalıklar ve belirtileri ile başa çıkmak için kullanabileceğimiz bilgiler verecek. Ayrıca faydalı olabilecek muhteşem buluşlar ve tıbbi uygulamalar hakkında da yazacak. Doktorumuz soru, yorum ve önerilerinize de mail yolu ile yanıt vermeye çalışacak.

Bu arada, her dergimize yaptığı özel çizimleri ile dünya güncelini yakalayan bu sayfadaki daimi komşum İrvin Mandel'e teşekkür ediyorum.

Bütün Avrupa'yı saran 1968 yılı gençlik olaylarını yaşamamışsanız da duymuşsunuzdur. İşte 47 yıldır sektirmeden her yıl Cannes Film Festivaline katılan Viktor Apalaçi, 'Mayıs 68'de Fransa'daydım' adlı yazısında Paris'te başlayan öğrenci hareketinin işçilerin katılımı ile nasıl alevlendiğini, Cannes'daki film şenliğinin nasıl engellendiğini anlatıyor. Festival tarihinin bu ilginç olayına ilişkin görsellerin de süslediği bu yazıyı 15 Mayıs'ta başlayacak Cannes Film Festivali öncesinde zevkle okuyacağınızı umuyorum.

Mayıs ayı demişken Anneler Günü'nden söz etmemek olur mu? Can Yücel'e sormuşlar:

"Neden hep babalarla ilgili şiirler yazıyorsunuz? Niye anne sevgisini anlatan şiirler yazmıyorsunuz?" Şairin cevabı şu olmuş: "Anneme olan sevgimi anlatabilecek kadar şair değilim!"

En iyi dileklerimle...

Nelly BAROKAS

## ÇİZGİ DIŞI

İRVİN MANDEL

DÜNYA'NIN EN KAPALI ÜLKESİ KUZAY KORE NÜKLEER  
TERDİT HALİNE GELİR...

BÜŞKA ÜLKELER NÜKLEER  
SİLAHLARIMIZA ÇOK  
KIZIYORLAR.

AMA BEN DÜNYA'DA BAŞKA  
ÜLKELER OLDUĞUNU  
BİLMİYORDUM Kİ...

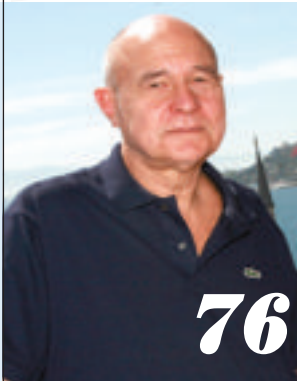




# içindekiler



**50**  
GWYNETH PALTROW  
'DÜNYANIN  
EN GÜZEL KADINI'



**76**

**SÖYLEŞİ**  
AZ-ICIK DAHA  
KÖPRÜ İLE  
YAŞAMAK

Afrika dâhil tüm kara parçaları üzerinde ortak yaşanan hisler var. Yüreğe dokunan ve bu yüzden yürürlükte kalan o hisleri anlatıyor Gündüz Vassaf, son kitabında.



**76**



**76**



**76**



**PORTRE**

**58-62**

BEŞ NOBEL ÖDÜLLÜ  
BİR AİLE...  
MARIE CURIE...

**GEZİ**

**58** KENYA-TANZANYA'DAN  
EVRENİN UFKUNA GÖZ  
ATARKEN...

Bir Masai entelektüeli, Şadrak Karabilo ile sohbet...

**TARİH**

**20-24** MAYIS 68'İ FRANSA'DA  
YAŞADIM...

Bu yazıda 47 yıllık Cannes Film Festival'leri serüveninin en renkli olayının öyküsünü okuyacaksınız.

**YAŞAMDAN**

**20-24** KÖLELER  
İMPARATORLUĞU

**KİM, NEREDE?...**

**44-48** BİEBER'İN ANNE  
FRANK ZİYARETİ OLAY YARATTI

**SANAT**

**20-24** 32. İSTANBUL FİLM  
FESTİVALİ'NDEN AKILDA  
KALANLAR

Bu sene 32. yılını dolduran İstanbul Uluslararası Film Festivali çok ilginç sahnelere şahit oldu.

**NİTELİK-KİTAPLIK**

**20-24** SAHNELERİMİZDE  
NELER OLUYOR..?

**SAĞLIK**

**20-24** KÖŞELİ ANLATIMLAR

**NOSTALJİ**

**20-24** DİSKOLAYALIM

1970'li yıllarda gençlerin en büyük eğlencelerinden biri diskoteğe gitmekti.

**SİNEMA**

**20-24** İTALYAN  
SİNEMASI





gotte

YAZ  
MENDO'S  
OLMADAN  
BAŞLAMAZ!

MENDO'S

[www.mendos.com.tr](http://www.mendos.com.tr)

World'e özel **8 taksit!**

YapıKredi

**WORLD**

Türkiye'nin en bonkör kartı



## *Odeya Rush*'a 'Genç Artist Ödülü'

İsraili artist Odeya Rush, ABD'de genç yetenekler ödülüne layık görüldü. 15 yaşındaki Odeya son yıllarda yaşamını New York ile Los Angeles arasında sürdürüyor. Genç oyuncu, Peter Hedges'in yönettiği 2012 yapımı, "The Odd Life of Timothy Green" filmindeki rolü ile Young Artist Award ödülünü Yardımcı Kadın Oyuncu dalında kazanmayı başardı. Bu ödül, geleceklerini Hollywood'da arayan oyuncu gençler için iyi bir başlangıç sayılıyor. Daha önceki yıllarda Winona Ryder ve Drew Barrymore bu ödüle sahip olmuştu.



## *Bieber*'in Anne Frank ziyareti olay yarattı

Justin Bieber'in Holokost'un simge isimlerinden Anne Frank için yaptığı yorum tepki uyandırdı. Justin Bieber, Amsterdam'da Anne Frank'in adını taşıyan müzeyi ziyaret etti. 19 yaşındaki pop yıldızı, müzeden ayrılmadan önce anı defterine Anne Frank ile ilgili bir de not bıraktı. Bieber notunda; 'Burada olmak ilham verici. Anne harika bir kızdı. Yaşasaydı o da Bieber hayranı olurdu' yazdı. Bu ifadeler Anne Frank Müzesi'nin facebook sayfasında da yayınlanınca ortalık karış-

tı. Sosyal medyada da Bieber'a büyük tepki oldu. Twitter kullanıcıları Bieber'ı saygısız olmakla suçlarken bazıları genç şarkıcıya psikoloğa görünme tavsiyesinde bulundu. Bieber'ın ifadelerini 'iğrenç' bulanlar kadar pop yıldızının Kanadalılar için bir utanç kaynağı olduğunu yazanlar da vardı. Anne Frank Müzesi ise açıklamasında, "Justin Bieber'ın ifadelerinin hassas olmadığını ancak kötü bir niyet de taşımadığını" duyurdu.



## "THE BIBLE", BU YIL CHANNEL 5'TE

Tüm zamanların en ünlü kitabı Tevrat üzerine çevrilen ABD televizyon dizisi İngiltere'nin Channel 5 televizyon kanalında gösterime başlayacak. Tevrat'ın Yaratılış bölümünden başlayan dizi Musa Peygamber dönemini de kapsamakta. "The Bible" dizisi, "Survivor" ve "The Voice" gibi çok ünlü programların yapımcısı Mark Burnett'e ait. ABD'de History Channel'de 13 milyon seyirciye ulaşan "The Bible" dizisi Atlantik Okyanusu'nun öteki yakasındaki İngiltere'de sonbahar başlangıcında Channel 5'te gösterime girecek.





CLICK

SAC®

BAKIM DÜNYASI

Profesyonel Kozmetik Ürünleri

**PROFESYONEL KOZMETİK  
ÜRÜNLERİNİN YENİ ADRESİ**

[www.sacbakimdunyasi.com](http://www.sacbakimdunyasi.com)



PEOPLE'A GÖRE  
DÜNYANIN  
EN GÜZEL  
KADINI

# Gwyneth Paltrow'u güldüren pantolon



People dergisi 2013 yılı için Dünyanın En Güzel Kadını olarak Gwyneth Paltrow'u seçti. 40 yaşındaki aktris, Jennifer Lawrence, Kerry Washington, Amanda Seyfried, Zoey Deschanel, Halle Berry ve Kelly Rowland gibi güzel kadınların da yer aldığı listenin en üstüne yerleşti. 3 Mayıs'ta tüm dünyada vizyona giren 'Iron Man 3' filminin tanıtımı için Gwyneth Paltrow ile komedyen rol arkadaşı Robert Downey Jr. Münih kentinde fotoğrafçılara poz verdi. Kırmızı halı üzerinde yaptığı muzipliklerle ünlü, Robert Downey Jr. tanıtım etkinliğine Almanya'nın geleneksel deriden yapılmış kısa pantolonunu giyerek geldi. Sempatik aktör bu kısa pantolonun altına yeşil çorap ve kahverengi botlar giydi. Çekimlere sade ve şık beyaz bir elbise ile katılan Gwyneth Paltrow partnerinin yanında poz verirken zaman zaman kahkahalarına hâkim olamadı.



# Yazı Karşılamak İçin İdeal Lezzet Pizza Fit!



**Domino's Pizza®**

ACIKINCA **KAFAN** Domino's GİDER



**444 33 22**





## İSLA FISHER SİHİRBAZ OLDU

**“Morgan Freeman ile Isla Fisher ‘Now You See Me’ adlı yeni bir filmde sihirbazları canlandırıyorlar.”**

Haziran'da vizyona girmesi beklenen filmde Woody Harrelson, Dave Franco, Jesse Eisenberg, Mark Ruffalo ile Michael Caine de rol alıyor. Bu ünlü oyuncular filmde, yüksek teknolojiden yararlanarak yaptıkları sihirbazlık numaraları ile ünlü bir grup rolünü canlandırmaktalar. Bu grup

sahnede sergilediği oyunlarla seyirciyi büyüleyen FBI grup elemanlarının kullandığı taktikler konusunda araştırma yapar. Mark Ruffalo FBI özel ajanı rolünü oynarken Morgan Freeman ise sihirbazların hilelerini açığa çıkarmaya çalışan Thaddeus Bradely rolünde görülüyor.

## Larry Karaszewski ile Scott Alexander'dan sanatsal drama



Tim Burton, Weinstein Co. için Walter ve Margaret Keane arasındaki ilişkiyi konu edinen 'Big Eyes' adlı dramı yönetmek üzere hazırlıklara başladı. 1950 ve 1960'lı yıllarda büyük gözlü çocuk çizimleri ile oldukça popüler olan çifti filmde Christoph

Waltz ile Amy Adams'ın canlandırması için ön adımlar atıldı. Larry Karaszewski ile Scott Alexander'ın kaleme aldığı senaryo 1965'te boşanan Walter ve Margaret Keane çiftinin yıllar süren kavgalarına ve mahkeme sürecine odaklanmakta.

## MORAN MAZOR'A GALLIANO YASAĞI

Eurovision şarkı yarışmasında İsrail'i temsil edecek şarkıcının John Galliano tasarımı bir kıyafet giymesi engellendi. Ünlü tasarımcının Moran Mazor'a bir kıyafet hazırlamayı kabul etmesine rağmen yarışmanın sponsorluğunu yapan İsrail Yayın Kurulu, Mazor'un Eurovision'da John Galliano tasarımı giymesine izin vermedi. Bilindiği gibi iki yıl kadar önce, Paris'te bir barda antisemit söylemlerde bulunan Galliano tutuklanmış ve çalışmakta olduğu Christian Dior modaevindeki işine son verilmişti.







*Anneler Günü'nde  
onlar kadar  
güzel bir hediye...*

**ROZA ÇİÇEKÇİLİK**, geniş ürün yelpazesıyla Anneler Günü'nde de hizmetinizde. Renkli bahar çiçeklerinden orkidelere annenize alabileceğiniz birçok seçeneği sunan Roza Çiçekçilik, hızlı servisi ile her zaman yanınızda..

**Roza**  
Çiçek Mağazası

**BÜLENT TALANAY** Abide-i Hürriyet Caddesi  
İskete sk. No 15 Şişli / İstanbul  
Tel: 0 (212) 247 42 30-31 / 0 (212) 240 25 00

[www.rozacickekcim.com](http://www.rozacickekcim.com)







# 'Grown Ups 2'

Adam Sandler fanlarına müjde; ünlü komedyen 'Grown Ups 2' (Büyükler 2) filmi ile yeniden beyaz perdede. 2010'da ilk çekilmiş olan film yepyeni bir macerayla geri dönüyor. İlki de oldukça beğeni toplayan film, aynı mahallede büyüyen ve yıllar sonra bir araya gelen bir grup arkadaşın öyküsünü konu alıyor.

Eve geri döndüklerinde onları bekleyen komik maceralarla birlikte bu sefer çocuklarından öğrenecekleri dersler vardır. Adam Sandler ve arkadaşlarını tekrar bir araya getiren filmde, Adam Sandler'a Kevin James ve Chris Rock eşlik ederken, yönetmen koltuğunda yine Dennis Dugan var.

## DANIEL RADCLIFFE YÖNETMEN OLMAK İSTİYOR

Harry Potter rolüyle tanıdığımız Daniel Radcliffe ileride yönetmen olarak çalışmayı planlıyor. Beyaz perde ve Broadway sahneleri ile yetinmeyen 23 yaşındaki genç yetenek, sinema dünyasında yönetmen olarak isim yapmayı hedefliyor. Bazı sinema kritiklerinin bu konudaki şüpheli yaklaşımlarına rağmen Radcliffe, Harry Potter'da çok başarılı oldu. Radcliffe bu rolde kendisini kanıtlamış olmanın mutluluğunu yaşıyor.

## *Annesi anısına film*



Geçtiğimiz yıl yaşamını yitiren Nora Ephron'un oğlu, gazeteci Jacob Bernstein ünlü bir senaryo yazarı ve gazeteci olan annesinin yaşamını konu alacak bir filmin yapımcılığını ve yönetmenliğini üstlenecek Jacob Bernstein, 'When Harry Met Sally', 'Sleepless in Seattle' ve 'You've Got Mail' gibi ünlü filmlerin senaristi olan



annesinin samimi bir portresini çizecek. Film Nora Ephron'un düşüncesini yansıtan 'Everything is Copy' (Herşey Kopyadır) adını taşıyacak. Senaryo yazarı olarak Oscar'a aday gösterilen Nora Ephron hastalığını uzun süre yakınlarından gizli tuttuğu için ölümü Hollywood dünyası için sürpriz olmuştu.





# Bahar esintisi...

*BS Creation ilkbahar - yaz koleksiyonuyla tanışın...*

*Bu sezon için özel olarak hazırladığımız  
menekşe ve ortanca desenli yumuşacık havlular  
şimdi şık lavanta keseleriyle tamamlanıyor.  
Banyonuzda neşe ve romantizmi  
hissetmeniz için...*



**BS creation**

[www.bs-creation.com](http://www.bs-creation.com)

Bağdat Cad. Köşk Sok. No: 5/9 Erenköy

Tel: (0216) 385 60 06

 /bscreation

 /bscreationbrand





## Winehouse'un babası Beyoncé'ye kızgın



2011 yılı Temmuz ayında 27 yaşında hayata veda eden Amy Winehouse'un en çok satan single'larından biri 'Back to Black'di. Son olarak Beyoncé Knowles bu isim altında bir albüm çıkardı. Amy'nin babası Mitch Winehouse, 'The Great Gatsby' filminin jeneriğinde bu müziğin kullanılması için kendisine danışılmadığını söyledi. Bu konudaki görüşlerini Twitter'da paylaşan Mitch Winehouse, Beyoncé'nin en azından Amy Winehouse Vakfı'na bağışta bulunmasını önererek; "Bu bağış sayesinde çok sayıda çocuğa yardımcı olabiliriz" dedi.

## Bar Refaeli Nişantaşı'nda alışverişe çıktı



Leonardo Di Caprio ile yaşadığı aşkla adını tüm dünyaya duyuran İsraili top model Bar Refaeli, 10 Nisan'da bir tanıtım için İstanbul'a geldi. Dünyanın en meşhur top modelleri arasında yer alan Refaeli, etkinlikte yaklaşık 15 dakika kaldı. İki günlüğüne İstanbul'a gelen Refaeli, tanıtımdan sonra soluğu Nişantaşı'nda aldı. Nişantaşı'ndaki mağazalarda alışveriş yapan top model, gazetecilerin fotoğraflarını çekmesinden oldukça rahatsız oldu. Bir ara da alışveriş yaptığı mağazada ödeme yaparken gazetecileri görünce elini kaldırarak çekmeyin diye işaret etti. Sonra yanındaki korumaya sert çıkarak gazetecilere engel olmasını istedi.

## ADRIEN BRODY, HOUDINI RÖLÜNDE

The Hollywood Reporter'in haberine göre A&E Networks kablo yayını illüzyonist Harry Houdini'nin yaşamını konu edinen kısa dizilerin hazırlığına başladı. Bu dizilerde Houdini rolünü Adrien Brody canlandıracak. 2002 yılında Piyanist filmindeki rolü ile En İyi Erkek Oyuncu dalında Oscar ödülünü kazanan Adrien Brody, 1990'da 'Bullet Hearts' adlı filmle ilk kez bir TV dizisinde rol almıştı. Asıl adı Erik Weisz olan Harry Houdini, Macar asıllı ABD'li Yahudi bir illüzyonistti. Özellikle, bağlı durumda girdiği kilitli bir sandıktan kurtulma numarasıyla ünlüdür.







# PIZZERIA TRIO

Napoli veya Venedik'te otantik bir İtalyan Trattoria'sında yemek yiyip, keşke böyle leziz yemekleri ve tipik bir mekânı İstanbul'da da bulabilsek diyenlere mutlu bir haberimiz var!

Pizzeria Trio; Taksim'de dekorasyonu ve güler yüzlü servisiyle ile kendinizi rahat ve huzurlu hissedeceğiniz sıkı bir müdahim grubuna sahip tipik bir İtalyan lokantası.

Floransa'da özel olarak hazırlanan taş fırında, Trio'ya özel soslar ve malzemelerle hazırlanan ve odun ateşinde pişirilen, kağıt kadar ince hamuruyla diyet yapanların bile rahatlıkla yiyebilecekleri 47 farklı çeşit pizza-sı bulunmaktadır. Taze ve mevsimsel yeşilliklerle yapılan salataları, kendine özel soslarla bezenmiş ev yapımı makarnalardan, risotto'lara varınca-ya kadar Akdeniz mutfağının seçkin

lezzetlerini tadarak keyifli bir zaman geçirebilirsiniz. Üstelik özenle hazırlanan bu yemeklere, Şili, Arjantin, Fransız ve İtalya'dan getirilen şaraplar eşlik ediyor.

Trio'da Pazar günleri hariç haftanın her günü öğle ve akşam yemeği servisi verilirken, mekânda ayrıca davet ve organizasyonlara özel menüler hazırlanabiliyor.

Öğlenleri yoğun ve stresli çalışma ortamından kaçış arayanların, klasik İtalyan yemeklerinin doyumsuz tadına varıp şarabını da yudumlama keyfinden vazgeçemeyeceksiniz.



Tel: (0212) 252 44 44

Katip Çelebi Mh.,  
Billurcu Sk. No:5 Beyoğlu  
[www.pizzeriatrio.com](http://www.pizzeriatrio.com)





## Kunis ile Kutcher Londra'ya taşındı

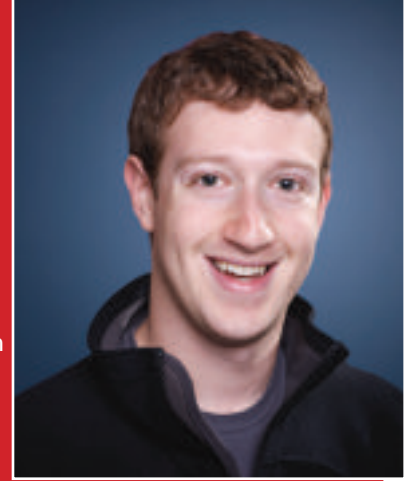
Hollywood'da son yılların parlayan yıldızı Mila Kunis, çekimlerine yeni başladığı 'Jupiter Ascending' filmi için geçici olarak Londra'ya taşındı. Mila Kunis Londra'nın kuzeyinde kiraladığı lüks dairede sevgilisi Ashton Kutcher ile yaşayacak. İkili önce Marylbone'da ev kiralamayı planladığı da, hayran kaldıkları Hampstead'da ikamet etmeyi yeğledi. 'Jupiter Ascending', 'Bulut Atlası' (Cloud Atlas) ile sıra dışı bilim-kurgu filmlerine imza atmaya devam

eden Wachowski Kardeşler'in senaristliğine ve yönetmenliğine soyundukları son film. Mila Kunis, Channing Tatum, Eddie Redmayne, Sean Bean, Douglas Booth ve Tuppence Middleton gibi yıldızların yer aldığı Jupiter Ascending, dış dünyalardan bizi izleyen üst yaşam formlarını konu alıyor. Mila Kunis yapımda normal yaşamında tuvalet temizliği ile hayatını kazanan ancak Evrenin Kraliçesi için bir tehdit unsuru olan bir Rus göçmeni rolünü oynuyor.

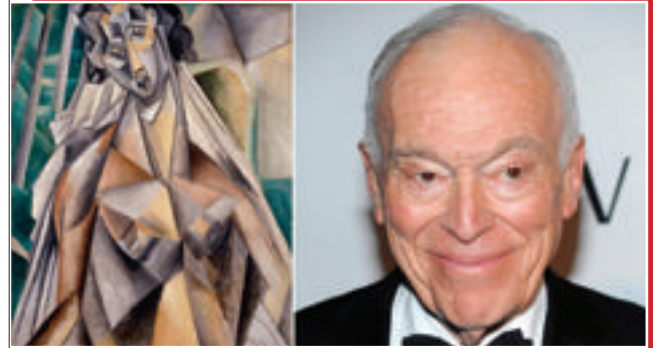
## ZUCKERBERG REFORM İSTİYOR

Facebook'un kurucusu Mark Zuckerberg, göçmenler ve göçmenlik konusundaki olumsuz yaklaşımlara karşı başlattığı girişimde kendi aile öyküsünü temel aldı. Zuckerberg, Silikon Vadisi'nden bir grup girişimcinin göçmenlik yasalarında reform yapılması yönünde ABD hükümetine baskı uygulamak üzere kurduğu FWD adlı oluşumun yetkili kişilerinden biri.

Washington Post gazetesine yazdığı yazıda Zuckerberg, ülke tarihinde önemli bir yeri olan ve ABD'de yeni bir yaşama başlayan göçmen öykülerine değindi. 28 yaşındaki Zuckerberg; "Büyük ebeveynlerim Ellis Island'dan bu ülkeye giriş yaptılar. Dedelerimden biri postacı, diğeri polisti. Ebeveynlerim doktor. Ben ise bir şirket kurdum. Göçmenleri iyi karşılayan bir siyaset güdülmeseydi bunların hiçbiri gerçekleşmezdi" ifadesini kullandı.



## LAUDER'DEN SANAT ESERLERİ BAĞIŞI



Estee Lauder'in varisi Leonard Lauder Kübizm'in çok değerli sanat eserlerinden oluşan bir koleksiyonu New York'taki Metropolitan Museum of Art'a (Metropolitan Sanat Müzesi) bağışladı.

Kozmetik dünyasının tanınmış siması ve yardımsever bir kişi olan Lauder, Kübizmin en önemli temsilcilerinin eserleri olan, yağlıboya ve çizimlerden oluşan 78 parçalık koleksiyonunu hibe etti. Sanat eksperlerinin "kendi türünde dünyanın en değerli koleksiyonlarından biri" olarak tanımladıkları Kübist eserlerin arasında 33 Picasso'nun yanı sıra Braque, Léger ve Gris'in eserleri yer alıyor. Metropolitan Museum'dan yapılan açıklamada; müze bünyesinde oluşturulacak bir çağdaş sanat araştırma merkezine Leonard Lauder'in adının verileceği ifade edildi.





NARUMI

*Bone China*

Japan



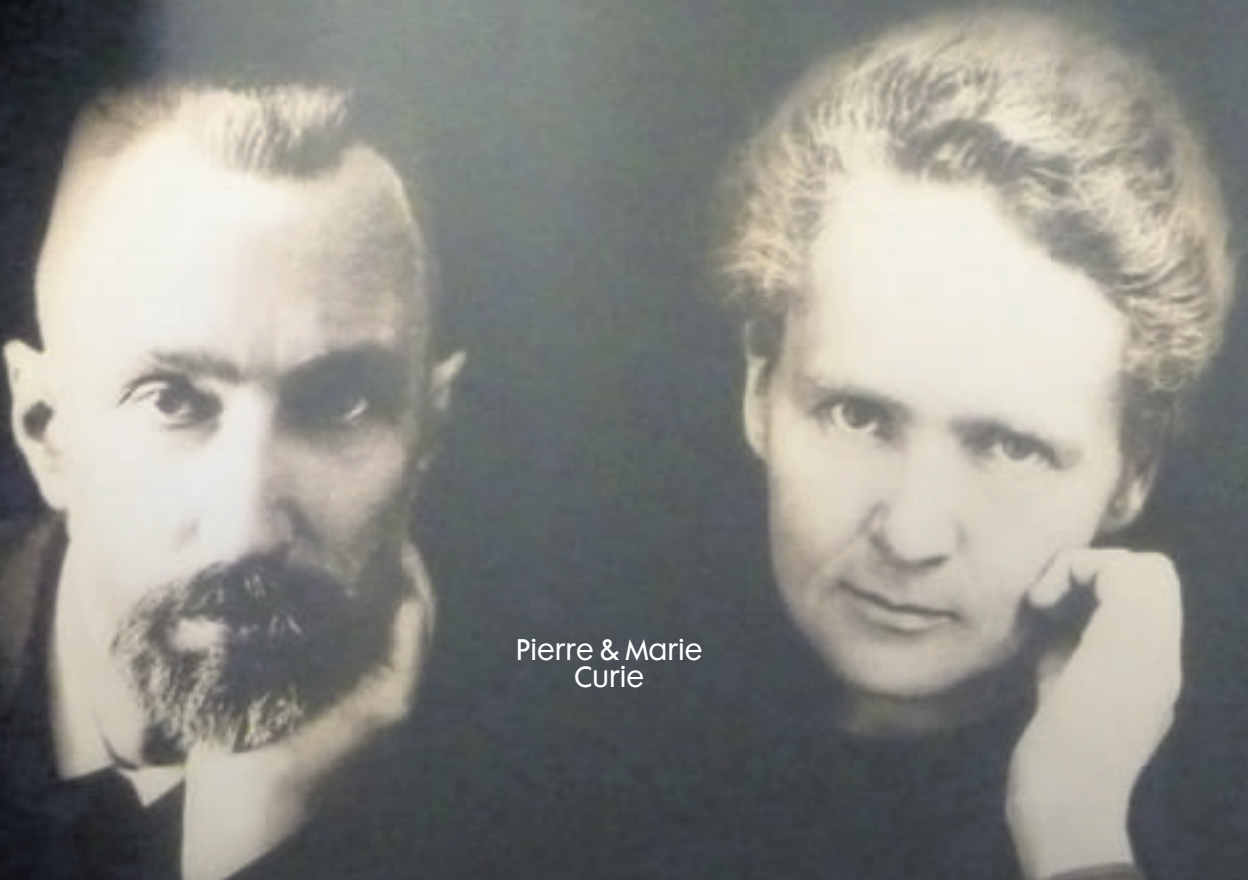
**rooms**  
HOME ACCESSORIES

Bağdat Caddesi No:463/A Suadiye Tel: 0216 463 68 90  
info@roomshome.com www.roomshome.com



PORTRE

Sibel CUNİMAN PINTO




Pierre & Marie  
Curie

.. Kanserle Mücadeleye Adanmış Hayatlar...

# Özel bir kadın

5 Nobel  
Ödüllü  
bir Aile...





Irène & Frederic  
Joliot

ki yıllık bir yenileme çalışması ertesi Paris Curie Müzesi kapılarını ziyaretçilere tekrar açtı. **MARIE CURIE**'nin 1914 ile 1934'de ölümüne dek 20 yıl süreyle çalıştığı ofisinde ve kimya laboratuvarında dolaşırken bilim tarihinin içinde ve beş Nobel ödüllü bir ailenin ayak izlerinde soluk alıyorsunuz. Müzede Curie ailesi, efsane ve gerçek arasında radyum, fizik ve kimya araştırmaları laboratuvarı ve Curie Vakfi ile kanser tedavileri temaları işleniyor. 150 m<sup>2</sup>'lik bu küçük mekanda 1898 yılında radyumu keşfeden Madame Curie'nin çalışmalarını inceleyebiliyorsunuz, radyoaktivitenin tarihini öğreniyorsunuz. Radyumun günlük hayatta gençleştirici kremlerden sigaraya uzanan farklı kullanımını görüp şaşıyorsunuz. 'Au de la du mythe' (Efsanenin Ötesinde) adlı 50 dakikalık dökümanter film-den etkilenmemek ise mümkün değil. Çarşambadan pazara öğleden sonraları açık olan müze 1, rue Pierre-et-Marie-Curie, Paris 75005 adresinde ücretsiz gezilebiliyor.





## MARIE CURIE

Marie Curie, Maria Salomea Sklodowska adıyla 7 Kasım 1867'de Polonya'nın Varşova kentinde doğdu. Annesi ilköğretmeni, babası matematik ve fizik profesörüydü. Henüz 9 yaşında olan Marie, ablaları Zofia, Helena, Bronia ve abisi Jozef ile mutlu bir yaşam sürerken ailede ardarda iki büyük dram yaşanır. Abla Zofia 13 yaşında tifüsten ölür, anne de iki yıl sonra tüberkü-

lozdan hayatını kaybeder. Bu acılarla baş edebilmek için kendini derslerine adayan Marie liseden en yüksek dereceyle mezun olur. Eğitimine devam etmek istese de ülkede o dönemde yüksek eğitim kızlara yasaktır. Ablası Bronia tıp okumak için Paris'e gidince kendisi de para biriktirmek ve ablasının yanına gitmek amacıyla bir süre dadı olarak çalışır. 1891'de ablası ve eniştesinin yanına Paris'e giden Marie fizik okumak için aynı yıl Paris Faculté des Sciences'a yazılır. Fakültenin 1.825 öğrencisi arasında sadece 23 kadın vardır ve çoğu yabancıdır çünkü o dönemde Fransız kız okullarında fizik okutulmamaktadır. 1893'de sınıf birincisi olarak fizik diplomasını, ardından da sınıf ikincisi olarak matematik diplomasını alır. Gabriele Lippmann'ın fizik araştırmaları laboratuvarın-

Marie Curie, 10 Aralık 1903'de Pierre Curie ve Henri Becquerel ile radyasyon çalışmalarına atfen Nobel Fizik Ödülünü alır. İlk kez bir kadın Nobel ödülüne layık görülmektedir.

da çalışmaya başlar, bir yandan da Polonya'ya geri dönmeyi düşünmektedir. Fribourg Üniversitesinden Profesör Jozef Kowalski Marie'yi bir parti sırasında Pierre Curie'yle tanıştır. Pierre, École municipale de physique et de chimie industrielles'de fizik araştırmaları şefidir ve Marie gibi manyetizm alanında çalışmaktadır. Birlikte yürüttükleri çalışmalar iki genç bilim insanını yakınlaştırır ve çift 1895 yılında evlenir. İki yıl sonra ilk kızları Irène doğar. 1895'de Wilhelm Röntgen tarafından x-ışınlarının keşfi bilim dünyasında büyük yankı uyandırmıştır ama Henri Becquere tarafından keşfedilen Becquerel ışınları o denli heyecan yaratmamıştır. Doktora tezi için konu arayan Marie uranyum ışınları üzerine çalışmaya karar verir. Bir kaç yıl sonra çalışmalarına eşi de katılır. 18 Temmuz 1898'de Marie Curie uranyumdan 400 kat daha radyoaktif olan ve adını, doğduğu ülke Polonya'dan esinlenerek, koyduğu polonyum'u, bir kaç ay sonra da uranyumdan 900 kat daha güçlü olan radyum'u keşfeder.

10 Aralık 1903'de Pierre Curie ve Henri Becquerel ile radyasyon çalışmalarına atfen Nobel Fizik Ödülünü alır. İlk kez bir kadın Nobel ödülü almaktadır. Yine aynı yıl radyumla ilgili çalışmaları için Royal Society of London'un verdiği prestijli bilim ödülü Davy Madalyasını alan ilk kadın olarak da tarihe adını yazdırır. Bilim dünyasında Curie çiftinin ünleri artmış, ikinci kızları Eve dünyaya gelmiştir. Fakat kader ağlarını örmektedir. 19 Nisan 1906'da Pierre bir araba kazasında hayatını kaybeder. Marie bu acı kaybı uzun yıllar boyunca atlatamaz, kendini tamamen işine adar. Aynı yıl hem Sorbonne Üniversitesi Fizik Fakültesinde ders vermeye başlar hem de üniversite laboratuvarının ilk kadın yöneticisi olur. 1911'de polonyum ve

radyum üzerine çalışmalarıyla bu sefer tek başına Nobel Kimya Ödülünü alır. İki Nobel ödülü alan tek kadın olan Marie Curie aynı zamanda iki ayrı bilim dalında Nobel kazanan da tek kadındır.

Kanser araştırmalarına ve radyoterapi tedavisine adanacak bir radyum enstitüsü kurulmasını öneren Profesör Émile Roux sayesinde enstitü I. Dünya Savaşından önce 1914'de hizmete açılır. Bir yanda Marie Curie tarafından yönetilen fizik ve kimya laboratuvarları, diğer yanda Claudius Regaud tarafından yönetilen radyoterapi laboratuvarı Pasteur çalışmalarını sürdürür. Savaş sırasında Marie Curie, Kızıl Haç yardımıyla 18 mobil radyoloji ambulansı oluşturur. 'Petites Curies' (Minik Curie'ler) diye adlandırılan bu araçlar sayesinde (aracın motoruyla dönen dinamlar ara-





çılığıyla çalışan röntgen aletleri) savaş alanlarına ulaşıp binlerce yaralı ve hastaya yardım götürür. Savaş sonunda Marie Curie, Radyum Enstitüsündeki görevine döner. Kızı Irène asistanı olur. Laboratuvarı, dersleri, öğrencileri ve seyahatleri arasında koşturan Curie, Albert Einstein ile Uluslararası Entelektüel İşbirliği Komisyonunda da büyük hizmetler verir. Hayatı boyunca sürekli ve yüksek dozda radyoaktif malzemelerle teması nedeniyle önce göz ve kulaklarında sorunlar başlar, ardından lösemiye yakalanır. Tüm zayıflığına ve hastalığına rağmen enstitüyü yönetmeye devam eder. 29 Haziran 1934'de yatırıldığı Sancellemoz senatoryumunda bir kaç gün sonra, 4 Temmuz 1934'de hayata gözlerini kapar. Marie Curie'nin kızı Irène ve eşi Frédéric Joliot 1935'de yapay radyoaktivite buluşları ile Nobel Kimya Ödülünü alırlar. Irène Joliot-Curie, annesi gibi radyoaktif ışınlarla çok maruz kalanların sıkça yakalandığı lösemiden 1956'da, eşi de karaciğer rahatsızlığından 1958'de hayata veda eder.



“ Marie Curie'nin kızı Irène ve eşi Frédéric Joliot 1935'de yapay radyoaktivite buluşları ile Nobel Kimya Ödülünü alırlar. ”

## CURIE ENSTİTÜSÜ

1909 yılında mesleğine büyük bir tutkuyla bağlı Marie Curie'nin kurduğu Curie Enstitüsü bugün kansere karşı mücadele eden 3.000 araştırmacı, doktor ve bakıcıdan oluşuyor. Institut Curie aynı mekanda hem kanser üzerine araştırma yapan ilk Fransız araştırma merkezi, hem de uluslararası üne sahip bir hastane merkezi. Enstitüde doktor, fizikçi, biyolog ve kimyagerler bilgi ve deneyimlerini paylaşarak hem araştırma hem hasta bakımını üstleniyorlar. Tanı için kanser hücrelerinin yapısını anlamak, hastalığa karşı en iyi yanıt verecek ve en kolay uygulanabilecek tedavi yöntemlerini keşfedebilmek ve hastaları tedavi ve kurtarmak enstitünün ana hedefleri.

## RADYO CURIE

Her yıl düzenlenen October Rose (Pembe Ekim) kapsamında meme kanseri hastası kadınlar ve yakınları için ilk web radyo geçen yıl yayın hayatına girdi. [www.radio.curie.fr](http://www.radio.curie.fr) üzerinden kanser konuşuluyor, tartışmalar yapılıyor, bilgi aktarımı ve tavsiyelerde bulunuluyor. Enstitünün çalışanları hem mesleklerini tanıtıyor, hem günlük faaliyetlerini ve deneyimlerini paylaşıyorlar. Enstitünün gönüllüleri, vakfın ve bağışçıların tanıklıkları aktarıyor. Yuvarlak masa çalışmalarında hastalar, hasta yakınları, uzmanlar ve araştırmacılar meme kanserini daha iyi anlamaya çalışıyorlar.

'Courir pour la vie, Courir pour Curie' derneği her yıl düzenledikleri 'Yaşam için Koş, Curie için Koş' koşuları sayesinde enstitüye fon aktarmakta. 'Des chocolats pour





Shiva' derneği de bayram dönemlerinde enstitü yararına çikolata satarak toplanan fonu araştırma programlarına sunmakta.

## KÜÇÜK BAHÇE

Marie ve Pierre Curie çifti kendilerine verilmek istenen Légion d'honneur nişanını 'gereksinim görmüyoruz' diyerek reddetmişlerdi. 1995'de dönemin cumhurbaşkanı François Mitterrand'ın kararı ve Polonya Başkanı Lech Walesa'nın katılımıyla çiftin külleri Panthéon'un 8 numaralı bölümüne aktarılır. Bugün halen Panthéon'da onurlandırılan tek kadın olan Marie Curie'nin Nobel Kimya ödülünü almasının 100. yılı olan 2011 yılı da Birleşmiş Milletler tarafından Marie Curie Uluslararası Kimya Yılı ilan edilmişti. Fransa Cumhurbaşkanı François Hollande ise göreve başladığı ilk gün enstitüyü ziyaret ederek bahçedeki Marie-Pierre Curie heykeli önüne beyaz güllerden bir buket bırakmıştı. Yaptığı konuşmada 'araştırmanın, mükemmeliyetçiliğin ve kadın olmanın sembolü' diye nitelendirdiği Marie Curie'yi 'Polonya kökenli Curie, Fransa için herşeyini vermiştir' diyerek entegrasyon sembolü olarak gördüğünün de altını çizmişti. Marie Curie'nin kendi düzenlediği, düşünmek ve dinlenmek için kullandığı küçük bahçe de müzenin arkasında ziyarete açık. Müzeyi gezdiğim gün bahçede yeni evli bir çiftin bir grup arkadaşlarıyla mütevazı kokteyl partisi vardı. Institut Curie çalışanlarından olan çift Marie Curie'nin ayak izlerinde beraberliklerini tescillemek istemişlerdi. Marie'nin hayatını adadığı bu merkezde bir çiftin yeni hayatı başlıyordu. Uzaktan seyrettim. Marie de balkondan seyrediyordu, gözlerinde derin bir hüznün vardı ama aynı zamanda gururluydu. Sözlerini anımsadım: 'Bilimin büyük bir güzellik olduğunu düşünenlerdenim.



Fransa Cumhurbaşkanı François Hollande göreve başladığı ilk gün enstitüyü ziyaret ederek bahçedeki Marie-Pierre Curie heykeli önüne beyaz güllerden bir buket bırakmıştı.

Bilim insanı laboratuvarında sadece bir teknisyen değildir. Doğadan gelen olağanüstü olaylar karşısında bir masaldan etkilenen çocuk gibidir. Tüm bilimsel gelişmelerin sadece mekanik bir olguya indirgenmesine izin vermemeliyiz.... Macera ruhunun dünyamıza yok olacağına inanmıyorum. Ruhumuz merak etmezse ne oluruz ki biz? Bilmenin, öğrenmenin sınırlarını zorlama tutkusu, ön yargılı olmadan maddenin gizimini ve yaşamın sırlarını kovalama arzusu: işte bu,

bilimin güzelliği ve asilliğidir.'

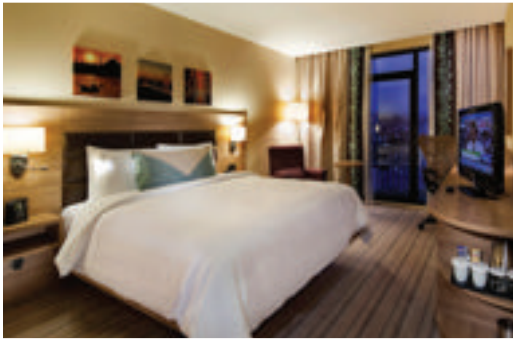
Araştırmaları fizik, kimya, tıp ve biyoloji dallarında nice önemli çalışmaya önayak olan bu bilim kadınının soyadı ile anılan 'curietherapie' ile tedavi gören ve sağlığına kavuşan binlerce kanser hastasını düşündüm. Tüm ruhuyla kendisini işine adanmış, çok önemli buluş ve başarılarla imza atmış, onlarca bilim insanı yetiştirmiş, zamanının çok ilerisindeki bu güçlü ve saygıdeğer kadına, nam-ı diğer 'Radyum Büyücüsü'ne bir kez daha hayran oldum. ■

KAYNAKÇA:

Le Journal de L'Institut Curie, Ekim 2012  
Ève Curie, Madame Curie, Paris, Gallimard 1938  
Henry Gidel, Marie Curie, Flammarion, 2008  
<http://musee.curie.fr/>  
[www.wikipedia.com](http://www.wikipedia.com)



# Hilton Garden Inn İstanbul Golden Horn'u keşfedin!



Hilton Garden Inn, Türkiye'de açtığı ve gelecekte açacağı birçok oteliyle, seyahatlerinizin tüm dünyada olduğu gibi başarılı ve keyifli geçmesi için hizmetinizde.

- ÜCRETSİZ İNTERNET ERİŞİMİ
- ÜCRETSİZ 7/24 BUSINESS CENTER
- ÜCRETSİZ FITNESS CENTER
- RESTAURANT & BAR
- İSTEĞİNİZE GÖRE KAHVALTI
- GARDEN SLEEP SYSTEM™ AYARLANAN YATAK

OTELLER:  
Konya • Kütahya • Şanlıurfa • İstanbul Golden Horn • Mardin

[hilton.com.tr](http://hilton.com.tr)

Şimdi Türkçe on-line rezervasyon kolaylığı ile



Sütlüce Mah. İmrahor Cad. Dutluk Sok.  
Tel: 0 212 314 50 00 Faks: 0 212 314 50 50

 **Hilton  
Garden Inn™**

BİZİMLE BAŞARIRSINIZ.™



TARİH-ANI

Viktor APALAÇI

# Mayıs 68, Fransa'da yaşadım

13 Mayıs 1968'de festivalin  
durdurulmasını isteyen  
üniversiteler Festival Sarayı  
ile Carlton Otelı önünde



Tam 45 yıl önce, 1968'in Mayıs'ında, üniversitelilerin başlattığı, işçilerin desteklediği "68 Olayları" sırasında Fransa'da bulunuyordum. Çiçeği burnunda bir damat adayı olarak, eşim Tuna ile birlikte Cannes'da Film Festivali sırasında 2. bala-yımızı geçirmeyi planlıyorduk. Paris'te Nanterre'da başlayan öğrenci protestoları işçilerin katılımıyla alevlenmişti. Paris'te kan gövdeyi götürürken, Cannes'da bir şenliğin yapılmasını kabul etmeyen gençler Festival Sarayı'nın önünde "Solidarité" (Dayanışma) pankartlarıyla gösteri yapıyorlardı. Fransız Yeni Dalga akımının önde gelen yönetmenlerinin müdahalesi ile festival yarıda kaldı. Genel grev ile hayat felce uğramış, uçak-tren seferleri ile benzin satışları durmuştu. Mucizevî bir şekilde Fransa'yı terk edip evimize dönme fırsatını bulmuştuk.

*Bu yazımda 47 yıllık Cannes Film Festival'leri serüvenimin en renkli olayının öyküsünü okuyacaksınız.*







## OYSA HERŞEY NE GÜZEL BAŞLAMIŞTI

1968'de çiçeği burnunda bir damat olarak, eşim Tuna ile birlikte 2. balayımızı film festivali sırasında Cannes'da yapmayı planlamıştık.

Bir arkadaşımın emrivakisiyle, ismimi bir turistik geziye bilgimin dışında yazdırmasıyla, Mayıs'ta planlanan tatil bir ay öncesinde başlamış oldu.

Tüccar ve Sanayiciler Derneği'nin Sevinç Turizm ile müştereken tertiplelediği 25 günlük bir Güney Amerika gezisi tam Cannes Film Festivali öncesine rastlıyordu.

120 kişilik grupta İstanbul'un kalburüstü tüccarları ve

Yahudi toplumundan çiftler yer alıyordu.

Neticede bu kaçırılmayacak fırsatı değerlendirdik ve festivalin başlamasına üç gün kala, Roma'da uçak değiştirip Cannes'a vardık. Bu benim 3. festivalim olacaktı. O yıllarda festivali (şimdiki gibi 4000 değil) sadece 900 gazeteci izliyordu. Organizasyon Komitesi'nin basına tanıdığı avantajlar arasında, gazetecilerin indirimli fiyatlarla konaklayabilecekleri otelleri bir liste halinde sunmak vardı.

Festivalin başlamasından bir gün önce, akreditasyon kartlarımızı aldığımız (eski) Festival Sarayı'nın Basın Ofisi'nde, bize verilen evraklar arasında yer alan otel listesine şüphe ile baktık.

Listenin başında, gecesi 2000 Frank olan Carlton Oteli'nin, gazeteciler için fiyatının sadece 33 Frank olduğu yazılıydı. Vakit kaybetmeden Festival Sarayı'nun bir blok ötesinde yer alan Carlton'a gittik.



Çiçeği burnunda damat Viktor Apalacı 1968 Cannes Film Festivali'nde



Viktor Apalaci Fransız Yeni Dalgı Akımı'nın öncülerinden Jacques Rivette ile



# FIRTINA ÖNCESİ GÜNLER

Carlton'un pembe çarşaf ve nevrresimli yatakları pek şıktı, tek problem banyo küvetinde duş olması ve sıcak-soğuk suyun (İngiliz usulü) ayrı ayrı musluklardan gelmesiydi.

Odamıza yerleşip, bizlere Basın Ofisi'nde verilen dokümantasyonu incelemeye koyulduk.

10-24 Mayıs 1968 tarihleri arasında gerçekleşecek festivalde yarışacak filmler arasında, Alain Resnais, Federico Fellini, Louis Malle, Roger Vadim, Carlos Saura gibi prestijli yönetmenlerin son filmleri vardı.

İsrail de o yıl Menahem Golan'ın "Tuva ve Kızı" filmiyle yarışmaya katılıyordu. Yarışma dışı gösterilecek filmler arasında Victor Fleming'in 1939 yapımı efsane filmi "Rüzgar Gibi Geçti"nin yenilenmiş kopyası vardı. Yarışma jürisi başkanı Andre Chamson idi. Louis Malle, Roman Polanski, Terence Young gibi ünlü yönetmenler jüri heyetindeydi. Bir yıl öncesinin Altın Palmiye galibi "Blow-up"ın yönetmeni Michelangelo Antonioni'nin karısı Monica Vitti 1968 festivaline jüri üyesi sıfatıyla katılıyordu. (1967 yılının en büyük sürprizi, adı o güne kadar bilinmeyen İsraili aktör Odded Kotler'in



Jean-Luc Godard

"3 Gün ve Bir Çocuk" filmindeki performansı ile En İyi Erkek Oyuncu Ödülünü kazanmasıydı.) 1966'da "Bir Kadın ve Bir Erkek" ile Cannes'da Altın Palmiye kazanan Claude Lelouche, bu yıl festivale "Treize Jours En France / Fransa'da 13 Gün" adlı yarışma dışı filmiyle katılıyordu. Festivalin ilk haftasında gördüğümüz sinema adamlarının en ünlüsü, efsanevi yönetmen

Orson Welles'ti. Sinema tarihinin en büyük filmi olarak kabul gören, 1941 yapımı "Citizen Kane"nin yaratıcısı olan Welles, elinden hiç eksik etmediği Robusto purosu ile pek heybetli duruyordu. Sevgilisi Roger Vadim'in yarışma dışı gösterilecek "Metzengerstein" filminde oynayan Jane Fonda, rol arkadaşı Anny Duperey ile birlikte Croisette plajlarında foto muhabirlerine poz veriyorlardı.

Gazete ve dergilerde resimleri yayınlandığında, bir yapımcının dikkatini çekip bir filmde oynama hayalleri



Louis Malle elinden purosunu düşürmeyen Orson Welles ile

ile festivale akın eden, yarı çıplak poz veren starletlere, günün her saatinde Croisette plajlarında rastlamak mümkündür.

Hatta bir yıl önce, Avusturyalı vücut geliştirme şampiyonu Arnold Schwarzenegger'in bu plajların birinde, Crazy Horse'un çıplak dansçılarıyla gösteri yaparak basın ilgisini çekmeye çalıştığını hatırlıyorum.

Yeni Dalga Akımı'na öncelik eden, 1959 yapımı "400 Darbe" filminin çocuk oyuncusu Jean-Pierre Léaud, 9 yıl sonra geldiği 1968 Festivali'nde ustası François Truffaut'nun yanından hiç ayrılmıyordu. Aynı akımın, ulaşılmaz gibi gözükken kuramcılarında Jean-Luc Godard, yüzünden hiç eksik etmediği güneş gözlükleri ile, herkese mesafeli tutumunu sürdürüyordu.

1968'de Cannes'da festivali izleyen Türk gazeteci sayısı sadece 2 idi. Türk basınında, Avrupalı anlamda sinema eleştirisi yazan ilk eleştirmen olan rahmetli Tuncan Okan ile 1966 Cannes Festivali'nde tanışmıştım. Hemen beni himayesine almış ve yol göstericilik yapmıştı.



# 1968 MAYIS'INDA NE OLMUŞTU?



**MAI 68**  
**DEBUT**  
**D'UNE LUTTE**  
**PROLONGEE**



# FRANSA'DA



**45** yıl önce 22 Mart 1968'de, Paris'in batı banliyölerinin biri olan Nanterre'de, İkinci Dünya Savaşı'ndan sonra uluslararası tarihin önemli olaylarından sayılan, basın ve Fransız politikacıların genellikle "68 Olayları" diye tabir ettikleri olaylar başladı.

Paris'te bulunan Amerikan Ekspres şubelerine karşı bir saldırıya karıştığı söylenen aşırı sol bir öğrencinin tutuklanmasına karşı bir protesto düzenlenmişti.

Onun 300 arkadaşı Üniversite Konsey odasını işgal etmeye karar verdiler. Öğrencilerle polis arasında, üniversite yurtlarında kızların yapabildiği ama erkeklere yasak olan serbest dolaşım ihtilafı yüzünden bir yıldır çatışmalar çıkmaktaydı.

21 Mart'ta hükümetin talebi üzerine polis, binanın tepesine bariyer kurmuş 150 erkek öğrenciyi tutuklamak amacıyla üniversiteyi kuşatmıştı. Ertesi sabah polis kendisini birkaç bin öğrenci tarafından çembere alınmış bulacak ve öğrenci barikatlarına dokunmadan kaçma emrini alacaktı.

Bu tarihi izleyen olaylar birkaç hafta sonra savaştan beri en büyük öğrenci hareketine ve daha önemlisi neredeyse bir ay boyunca 9 milyon işçinin katılımıyla uluslararası işçi hareketinin tarihindeki en büyük greve yol açacaktı.

Fransa'daki 68 olaylarının büyük kısmını oluşturan "radikal" olaylar bir öğrenci ajitasyonu değildi. Hareketin en önemli ve can alıcı noktası işçilerin greviydi. Bu grevin de dikkate değer bir tarihsel önemi oldu.

Vietnam Savaşı karşıtı eylemler nedeniyle Nanterre Üniversitesi yetkililerince okuldan atılan (Daniel Cohn Bendit'in de aralarında bulunduğu) bir grup anarşist derhal bir protesto gösterisinin düzenlenmesi için çağrıda bulundu.

Nanterre öğrencilerinin Paris'in merkezindeki Sorbonne Üniversitesi'nde toplanmaları üzerine polis 500 kişiyi tutukladı, insanların kızgınlığı bu durumun beş saat süren bir sokak çatışmasına dönüşmesine neden oldu.

Gösterilerin tamamen yasaklanması ve Sorbonne'un kapatılması üzerine sokaklara dökülen öğrenciler barikatlar kurmaya başladı. 350 polis yaralandı. 7 Mayıs'ta polise karşı düzenlenen 50.000 kişilik yürüyüş, Quartier Latin'in dar caddelerinde gün boyunca süren çatışmalara dönüştü.

13 Mayıs'ta, bir milyon kişi, başta Paris sokakları olmak üzere, bütün Fransa'da büyük gösteriler düzenledi. 20 Mayıs'ta grev genelleşti ve 10 milyon insanı kapsadı.

Çatışmalarda öldürülen grevci işçiler oldu. 12 Haziran'da gösteriler yasaklandı, radikal gruplar yasadışı ilan edildi ve üyeleri tutuklandı.

Cumhurbaşkanı De Gaulle 1968'in Haziran ayında Başbakan Georges Pompidou'nun görevine son verdi. De Gaulle, Pompidou'nun yerine hükümet kurması için Couve de Murville'i başbakanlığa atadı. Yaygın işsizlik, öğrenci kitlelerinin sayısındaki artış, diplomalı işsizlik olayları, öğrenci ayaklanmasının altında yatan nedenlerdi. Gelişmeler üzerine Charles De Gaulle meclisi feshetti ve yeni seçimlere gidildi. Bu hava içinde bir sene daha devam eden olaylar yavaş yavaş yatıştı.

Yapılan referandumda halk, De Gaulle'a karşı 'hayır' oyu kullanınca, yenilgiye uğrayan De Gaulle 1969 Nisan'ında istifa etmek zorunda kaldı.



# Cannes'da BEATLES Rüzgârı



1968 Festivali, 60'lı yıllarda bütün dünyada fırtına gibi esen Beatles rüzgarından da nasibini alıyordu. Beatles grubunun yer aldığı "Yellow Submarine" filminin gösteriminde yer almak üzere Cannes'a gelen George Harrison ve Ringo Starr onlarca foto muhabirini peşlerinde koşturuyordu.

Eşim Tuna ile günün yorgunluğunu geride bırakıp otelimizin yolunu tuttuğumuz bir gece, rue d'Antibes'deki bir sinema salonunun kapısında biriken kalabalığı gördük. Merak edip sokulduk.

Beatles'ların yaptıkları bu 4. sinema filminin, gece yarısı seansında gösterileceğini öğrenince, basın kartlarımızı göstererek kalabalığı yarıdık, salona girdik.

Fuayede George Harrison ve Ringo Starr ile göz göze geldik. Günün 4-5 festival filmini izledikten sonra, "Yellow Submarine"ın nefis müzikleriyle günün yorgunluğunu unuttuk. Otele vardığımızda saat sabahın üçünü gösteriyordu. Ertesi gün 8:30'da film maratonuna bıraktığımız yerden devam edecektik.



## EKMEK ELDEN SU GÖLDEN

45 yıl önce festivali izleyen gazeteci sayısı düşük olduğundan, basın hemen her resepsiyona davet edilirdi.

Sabahları basın ofisindeki posta kutumuzu açtığımızda, öğle ve akşam yemekleri için davetiyeler bulurduk.

Yapımcılar, filmlerin tanıtımı için yaptıkları davetlerde, filmin oyuncularıyla yönetmenini basın mensuplarıyla bir araya getirmeyi amaçlardı.

Bu davetler çoğu zaman büyük otellerde kiralanın salonlarda olurdu. Mahalli yemeklerin yanı sıra, catering şirketlerinin hazırladıkları yemekler sunulurdu.

Çeşitli içkilerin yanında şampanya hiç eksik olmazdı. Bazı günler aynı saate denk düşen iki kokteylden birini seçmek durumunda kalırdık. Anlayacağınız festivalin 12 günlük süresince lokanta için elimizi cebimize pek atmazdık. O yıllarda lokantada para harcayan gazetecilere enayi gözüyle bakılıyordu.

Sonraları ekonomik krizlerin etkisiyle, basın için bu "ekmek elden, su gölden" günleri geride kaldı.

Son yıllarda yapımcılar ve yabancı delegasyonlar verdikleri davetlerde seçici olmaya, 4000 kişilik basın ordusundan çok az sayıda kişiye davetli listesinde yer vermeye başladılar.



## İLK HAFTA HERŞEY YOLUNDAYDI

Festival furyası içinde koşuştururken doğrusu Paris'te olup bitenle pek ilgilenemiyorduk.

Üstelik Cannes'da yalnız değildik. Kayınvalidem ile kayınpederim o yıl yanlarına, o zamanlar bekâr olan sinema delisi baldızım Diana'yı da alarak, festival havasını yaşamak için Cannes'a gelmişlerdi.

Boş zamanlarımızı onlar için evvelce rezerve ettiğim, eski limana bakan Splendid otelinde geçiriyorduk.

Kayınpederim ilk gün otelin önündeki taksi durağında tanıştığı, Mösyö Georges adlı şoförden pek hoşlanmıştı. Mösyö Georges onları her gün Cote d'Azur'ün değişik bir beldesine götürüyordu.

Gerçek bir gurme olan Georges, kendilerini her gün az bilinen seçme lezzet durağı lokantalarına götürüyordu. Tüm ailesiyle tatil yapmanın keyfini çıkararak kayınpederim durumundan pek memnundu. Diana ise beyaz perdeden hayranı olduğu starları Cannes sokaklarında yakından görmenin keyfini çıkarıyordu.

Gençliğinde sinemaya pek meraklı olan eşim Tuna, günde 4 (bazen 5) filmlik maratondan pek şikâyetçi görünmüyordu. Ancak basın konferansları sırasında vaktini Carlton'daki odamızda veya üç adım ötedeki Festival Sarayı'nda geçiriyordu.

## 68 RUHU CANNES'A SİRAYET EDİYOR

Paris'te protestocu üniversiteliler caddelerde barikatlar kurup polisle çatışırken, Güney Fransa'da yaşayan öğrenciler Paris'teki arkadaşlarıyla dayanışma içinde olduklarını, Cannes'da yaptıkları nümayişlerde dile getiriyorlardı.

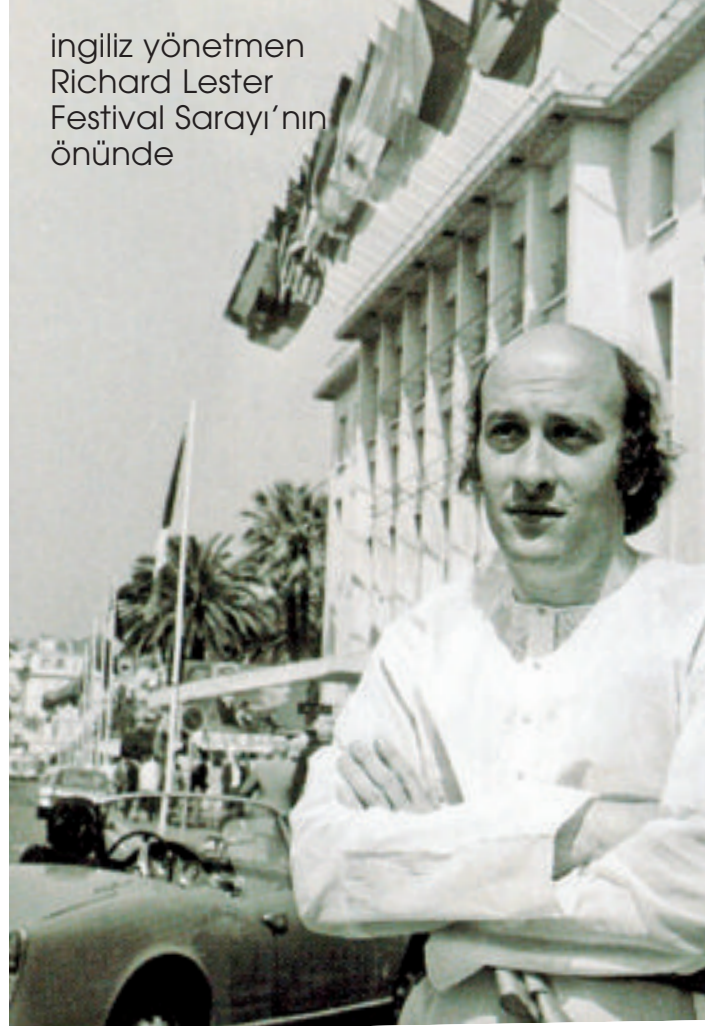
13 Mayıs 1968 sabahı yüzlerce genç Festival Sarayı'nın önünde oturma grevi yaparak Paris'teki arkadaşlarına ve grevdeki işçilere destek arıyorlardı.

Ellerinde "Solidarité" (Dayanışma) pankartlarıyla, Croisette'te slogan atarak yürüyen gençlere destek gecikmedi, 18 Mayıs günü her şey değişti.

O sabah, programda yer alan İspanyol filmi, Carlos Saura imzalı, "Pepermint Frappe"yi izlemek için Festival Sarayı'na gelen basın mensupları olağanüstü bir durum yaşadığına tanık oldular.

Festival Sarayı'nın en büyük salonu olan, sinemanın mucidi Lumière Kardeşlerin adını taşıyan salonda, projeksiyon bir türlü başlamıyordu. Aynı gün, Festival Sarayı'nın ikinci

İngiliz yönetmen Richard Lester Festival Sarayı'nın önünde



büyük salonu olan, Jean Cocteau'nun adını taşıyan salonda toplanan, muhtelif ülkelerden sinema adamları, Paris'te kan gövdeyi götürürken, Cannes'da bir şenliğin yapılmasını protesto ediyorlardı.

Kimler vardı bu protestocular arasında? Başta Fransız Yeni Dalga akımının öncü yönetmenleri François Truffaut, Jean-Luc Godard, Jacques Rivette, Claude Lelouche, onlara destek veren Louis Malle, Roman Polanski gibi yarışma jürisi üyeleri ve Milos Forman, Richard Lester gibi ateşli isimler vardı.





# Paris'te kan gövdeyi götürüyor

## CANNES TEPKİLİ

Büyük Salon'da "Peppermint Frappe"nin projeksiyonu başladığında, önlerinde François Truffaut ve Louis Malle olduğu halde yönetmenlerin kırmızı perdenin açılmasını engellemek için olağanüstü bir çaba harcadıklarını anımsıyorum. Nitekim perde açılmadı. Filmin jenerik yazıları kırmızı kadife perdeye yansdı. Sonra projeksiyon durduruldu. Şaşkınlık içindeki gazeteciler ikiye bölündü. Bir kısmı alkışlarken, diğer kısmı durumu protesto ediyordu.

Bir duyuru okundu: Filmin yönetmeni Carlos Saura, kazan kaldıran meslektaşlarının ısrarlarına dayanamayarak "Peppermint Frappe"yi yarışmadan çektiğini ilan ediyordu. Cannes'da iptal edilen bu seanstan sonra müthiş bir kargaşa ortamı oluştu. Her kafadan bir ses çıkıyordu.

Festivali takip etmek üzere Cannes'a gelen Fransız gazeteciler durdurma kararının isabetli olduğunu savunurken, diğer ülkelerden gelen basın mensupları: "Bu sizin probleminiz, biz bu festivali izlemek için dünyanın dört bir yerinden buraya geldik. Sonuna kadar izlemek istiyoruz. Küreselleşme umurumuzda değil" diye tepkilerini dile getiriyorlardı.

Festival Sarayı'nın 2. katında, basına ayrılan bölümde ateşli tartışmalar yaşanıyor.

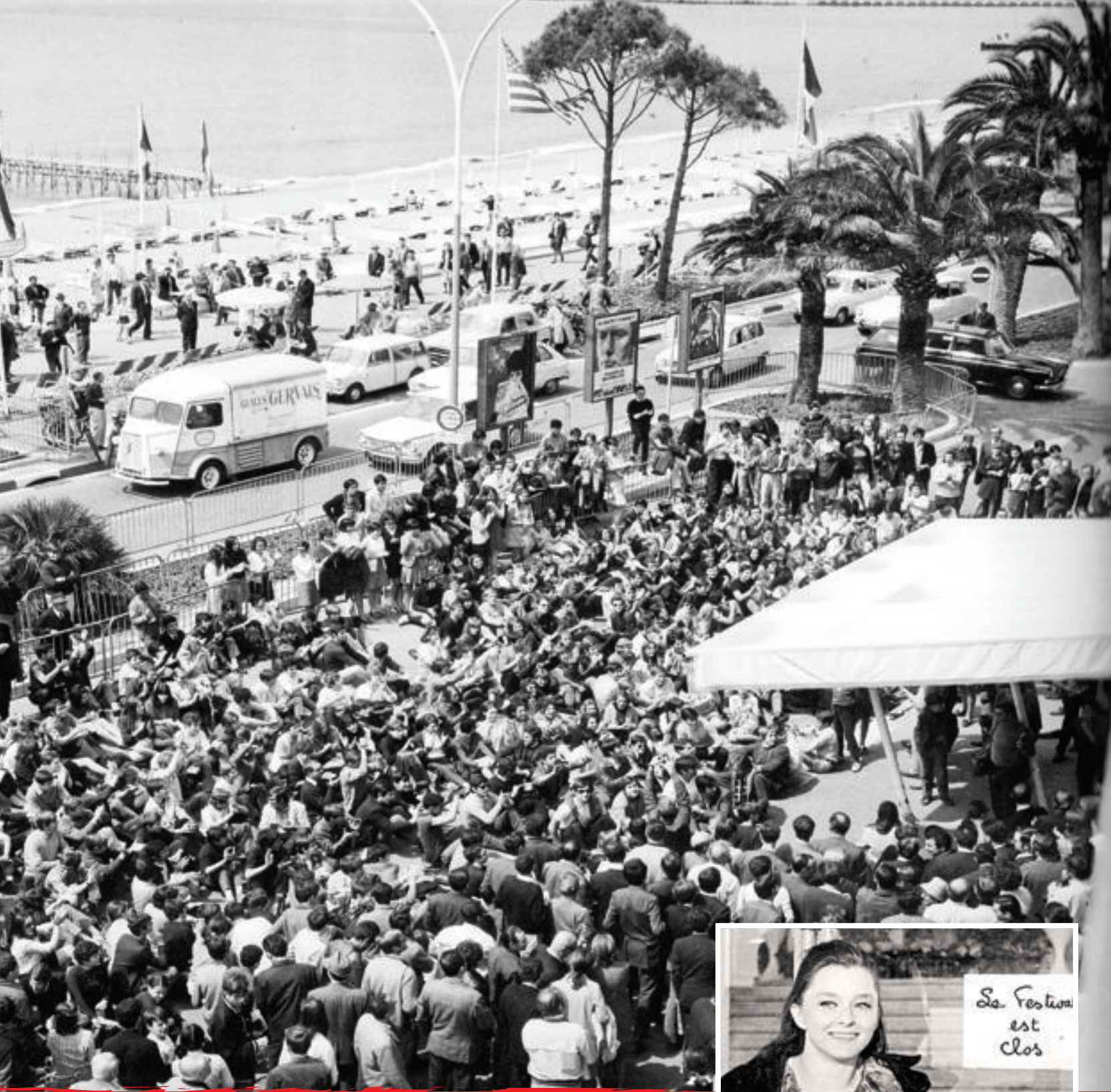
Son noktayı Festival Organizasyon Komitesi'nin efsanevi yakışıklı başkanı Favre Le Bret koydu: "Je Declare Clos Le Festival 1968" / 1968 Festivali'nin kapanışını ilan ediyorum" cümlesi tartışmalara son veriyordu.



İhtilal lideri Daniel Cohn Bendit



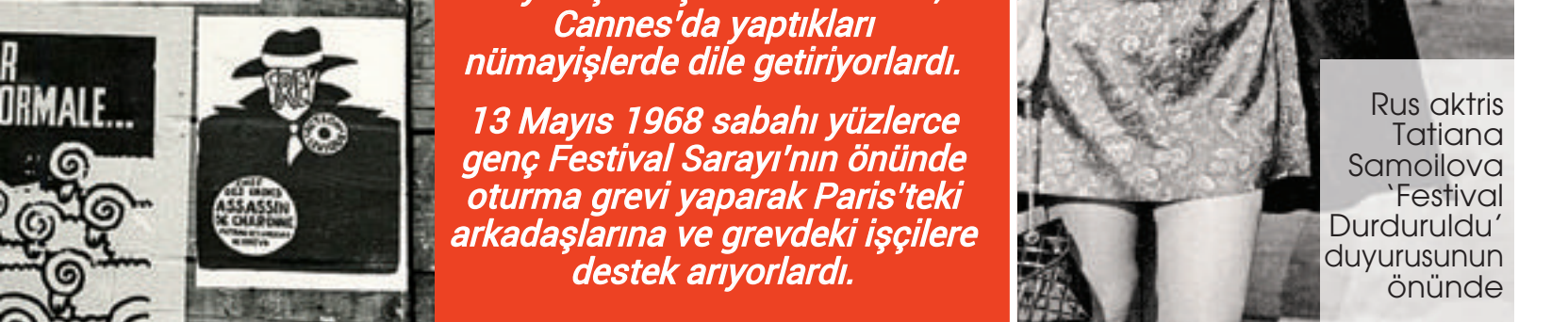




*Paris'te protestocu üniversiteliler caddelerde barikatlar kurup polisle çatışırken, Güney Fransa'da yaşayan öğrenciler Paris'teki arkadaşlarıyla dayanışma içinde olduklarını, Cannes'da yaptıkları nümayişlerde dile getiriyorlardı.*

*13 Mayıs 1968 sabahı yüzlerce genç Festival Sarayı'nın önünde oturma grevi yaparak Paris'teki arkadaşlarına ve grevdeki işçilere destek arıyorlardı.*

Rus aktris  
Tatiana  
Samoilova  
'Festival  
Durduruldu'  
duyurusunun  
önünde





# DÖNÜŞ YOLU GÖZÜKTÜ

Basın mensuplarının gözdesi, asil ve fedakâr bir hanımefendi olan Basın Sorumlusu Louise Farguette, festivalin yarıda kalmasına üzülen (benim gibi) gazetecileri teselli ediyordu. Takındığı sevecen üslubunu (aradan geçen 45 yıla rağmen) bugün gibi hatırlıyorum.

Yapacak bir şey kalmamıştı. Festival Sarayı'nın kapısına elle yazılmış "Le Festival Est Clos / Festival Kapandı" yaftası yapıştırılmıştı.

Hâlbuki bir gece önceki görkemli bir yemek davetinde, tüm güzelliğiyle (rahmetli) Sharon Tate'i, kocası Roman Polanski'nin kolunda salona girerken izlemiştik. Bir süre sonra güzel aktris, sapık bir çete (Mansonlar) tarafından katledilecekti.

Cannes'da herkes şaşkınlık içindeydi. Croisette'teki nümayişlerden pek memnun kalmayan Cannes esnafı, festivalin durdurulmasının kendileri için mali yıkım olacağını farkındaydı.

Oteller boşalacak, durgun geçen kış aylarından sonra festival takipçileriyle dolup taşan lokantalar, konfeksiyoncular, hediyelik eşya mağazaları, kafeler, gece kulüpleri, kumarhaneler, araba kiralama şirketleri müşterisiz kalacaktı.

İşsiz kalacak tüccar ve esnafa, festival için civar illerden gelen hayat kadınlarını da katmak doğru olur.

Ancak festivale ilk kez ara verilmiyordu. 1939 yılındaki ilk festivalden sonra, İkinci Dünya Savaşı yüzünden festival 6 yıl yapılmadı. 1946'da başlayan festival (tıpkı 1939'da olduğu gibi) Eylül ayında gerçekleşti. 1950 yılında Cannes'da Film Festivali yapılmadı.

1951 yılından sonra Film Festivali Nisan ve Mayıs aylarına kaydırıldı.



18 Mayıs 1968 ihtilal komitesi iş başında (soldan) Claude Lelouche, Jean-Luc Godard, François Truffaut, Louis Malle, Roman Polanski







Festivalin durdurulmasına sebep olan, yönetmenlerden oluşan ihtilal komitesi



400 Darbe'nin harika çocuğu Jean-Pierre Léaud ustası François Truffaut'ya destek veriyor



Romy Schneider ile Henri-Georges Clouzot

## “ NE VARSA MÖSYÖ GEORGES'DA VAR ”

Festivalin yarıda kalmasıyla, eşim Tuna ve ailesi, başta grev durumunun vahametini kavrayamadı. Zira bir tatil beldesindeydik. Cote d'Azur semalarında tek bulut yoktu. Otellerimiz konforluydu.

Ama kazın ayağı öyle değildi. Dönüş tarihimizi kararlaştırıp uçak rezervasyonu için başvurduğumuz Air France bürosunun kapısında, havayolu personelinin "Dayanışma" adına greve katılmasıyla, uçuşların bilinmeyen bir tarihe kadar durdurulduğunu öğrendik.

Festival Sarayı'nın basın bürosundaki kargaşalı ortamdan, arabalarıyla Paris'e dönmeye çalışan gazetecilerin, benzin istasyonlarının da greve katılmasıyla, benzinin karaborsaya düştüğünü öğrendik.

Benzin depoları dolu arabalarıyla, bazı fırsatçı gazetecilerden fahiş fiyata Paris'e dolmuş yaptıklarına tanık olduk.

Kayınpederim bizleri teselli etti: Uçaklar kalkmıyorsa trenler ne güne duruyordu, trenle Cenevre'ye gidip, uçakla İstanbul'a dönebilirdik. Tren istasyonuna bilet almak için gittiğimde acı bir gerçekle karşılaştım. Demiryolu şirketi (SNCF) de greve dâhil olmuştu.

Bu kaostan nasıl çıkacağımızı kara kara düşünürken, aklıma kayınpederimin şoförü Mösyö Georges geldi. Zoraki tatilimizde boş oturmaktansa, kendisi bizleri Cote d'Azur'de gezdirebilirdi. O iş için benzin bulabildiğine göre bizleri Cenevre'ye götüremez miydi? Mösyö Georges büyük bir sükunet içinde:

"Merak etmeyin evimin banyo küvetinde sakladığım benzin dolu iki jerikenim var. Onlar bizi Cenevre'ye götürür. Dönüşte depoyu fullar, boş jerikenlerimi de doldurup Cannes'a dönerim" dedi. Yarıda kalan festivalin zoraki tatil günlerine son verip İstanbul'a dönebileceğimize seviniyorduk. Hemen ertesi sabah erkenden yola koyulmakta fayda vardı. Araba yolculuğu için alacağı ücreti söz konusu bile etmeyen Mösyö Georges'un bir endişesi vardı. İstiap haddi 5 kişi olan arabası için 6 kişiyle seyahat etme durumundaydık. Bunun için şoför mahali ile yanındaki koltuk arasındaki el freninin bulunduğu boşluğu yastıklarla doldurup, arabaya 6. bir oturtma yeri oluşturacaktı. Tabii orada oturup 500 km seyahat etmek pek konforlu olmayacaktı. Ama nasıl olsa orada Viktor oturacaktı.





Festival Başkanı Fabre Le Bret (soldan altıncı) 1968 Jüri heyetiyle

## PİKNİK TADINDA YOLCULUK

Yola çıkmadan önce Mösyö Georges'un bir şartı vardı: Yol boyunca tüketeceğimiz yiyecekleri kendisi tedarik edecekti. Nitekim yola çıkarken, akşamdan şarküteri mağazasından satın aldığı nefis yiyecek ve içecekleri, piknik alanında açacağımız battaniyeleri arabanın bagajına itinayla bizzat yerleştirdiğini anlattı.

Güneşli bir Mayıs sabahı neşe içinde yola koyulduk. Benzin yokluğundan otoyol bomboştu. İstiap haddini aştığımız için, devriye gezen trafik polisine yakalanma korkumuz da yoktu: Polis de benzinsiz kalmıştı. Önümüzde Alp Dağları arasından geçen 500 kilometrelik bir yol vardı. Mösyö Georges, Grenoble üzerinden veya otoyoldan Lyon üzerinden Cenevre'ye ulaşmayı hedefliyordu.

Alp Dağları'nın Akdeniz'e bakan eteklerini aşarken "yol durumuna göre" kararını verecekti. Benim hatırladığım, öğleye doğru bir dere kenarındaki muhteşem manzaralı bir piknik alanına arabasını park edip yediğimiz nefis öğle yemeği idi.

Keyfine düşkün birinci sınıf bir gurme olan Mösyö Georges'un seçtiği şarap nefisti. Büyük kısmı dağ yolu olan mesafeyi 9-10 saatte tamamladık. Annecy'ye vardığımızda Cenevre'ye sadece 40 km yolumuz kaldığı için sevindik.

Cenevre'ye vardığımızda güneş batmak üzereydi. O şehirde yaşayan ağabeyimin bizler için rezervasyon yaptığı otele vardığımızda, Mösyö Georges'a geceyi bizim otelde geçirip sabah erkeden Cannes'a dönebileceğini söyledik.

Mösyö Georges teklifimizi kibarca reddetti. "Yolcu yolunda gerek" anlamına gelen bir şeyler söyleyip, yorgun olmadığını ve zorlanmadan dönüş yolculuğunu çıkarabileceğini söyledi.

Kayınpederimin uzattığı parayı saymadan cebine koydu. Bize veda edip deposunu doldurabileceği bir benzin istasyonunun yolunu tuttu.

Tarihi boyunca etliye sütlüye pek karışmamış (ikinci



Viktor Apalaçi 45 yıl sonra olay film Pepermint Frapé'nin afişinde

Dünya Savaşı'nda bile tarafsızlığını koruyabilmiş) İsviçre'de hayat her zamanki gibi sessiz ve renksizdi. 68 Baharı onları teğet geçmişti.

Mösyö Georges bizi büyük bir sıkıntıdan kurtarmıştı. Genel grev yaygınlaşmış, Fransa'da çok şey gibi ulaşım da felç olmuştu. Georges'u tanımasaydık Cannes'daki mecburi ikametimiz sıkıntı yaratacağı.

**Bu zoraki yolculuk, anılarımda 47 yıllık Cannes Film Festivalleri serüvenimin en renkli olayı olarak kalacak. ■**





# Venus Freeze, yeni yıldızımız...

Cilt sıkılaştırma, çevresel incelme, kırışıklık ve selülit tedavilerinde kullanmaya başladığımız yeni bir yıldızımız var: Venus Freeze. Radyofrekans ve Manyetik Titreşim uygulamalarını bir araya getiren tek FDA onaylı cihaz!

## Venus Freeze Nasıl Çalışıyor

Multi-polar radyo frekans, dokuda termal bir reaksiyon oluşturarak, vücudun tepki vermesini ve doğal yollarla kendisini iyileştirmesini sağlıyor. Vücudun verdiği bu kendi kendini yenileme tepkisi yeni bir kolajen dokusu oluşumuna ve elastin lif üretimine neden oluyor. Ciltteki aktif kolojen cildin genç ve sıkı görünmesini sağlarken, yeni oluşan lifler cildin elastikiyetini artırıyor.

## Hangi Bölgelerde Kullanılıyor

Tüm vücutta ve yüzde kullanılabilir. Özellikle batin bölgesi, yüz, kollar ve baldırlarda tamamen ağrısız bir toparlanma gerçekleştiriyor. Doğum sonrası karın sarkması, kilo alıp vermeden dolayı bacak ya da kolları da oluşan deformasyon, herkesin kabusu selülit ya da kırışıklıklar etkin şekilde tedavi ediliyor.

## Başka Hangi Alanlarda Etkili

Yeni kılcal damar oluşumunu artırarak, bölgenin oksijenlenmesi ve beslenmesini de artıran Venus Freeze, bu sayede tüm doku katmanlarının kalitesini yükseltiyor. Bu da yara izlerinde de etkili olduğu anlamına geliyor.

Sadece bilgilendirme amaçlıdır.

ÖZEL  
**DERMAMED**<sup>®</sup>  
POLİKLİNİKLERİ

[www.dermamed.com.tr](http://www.dermamed.com.tr)

ETİLER  
0212 287 04 68

MAÇKA  
0212 343 96 83

KIZILTOPRAK  
0216 345 89 29

BAKIRKÖY  
0212 543 10 30

BAHÇEŞEHİR  
0212 669 82 59

KEMERBURGAZ  
0212 322 57 37

ÇEKMEKÖY  
0216 639 11 26



SÖYLEŞİ  
Rita ENDER

# AZ-İÇİK DAHA KÖPRÜ İLE YAŞAMAK





“*Laleli'den dünyaya doğru giden bir  
tramvaydayız  
Birden nasıl oluyor sen yüreğimi elliyorsun  
Ama nasıl oluyor sen yüreğimi eller ellemez  
Sevişmek bir kere daha yürürlüğe giriyor  
Bütün kara parçalarında  
Afrika dâhil*

*Cemal Süreya* ”







frika dâhil tüm kara parçaları üzerinde ortak yaşanan hisler var. Yüreğe dokunan ve bu yüzden yürürlükte kalan o hisleri anlatıyor Gündüz Vassaf, son kitabında. Anlatıyor çünkü bir buçuk ay boyunca,

Bosna-Hersek'te, Mostar Köprüsü'nü izleyerek, sonunda kitap yazacağını bilmeden notlar tutuyor. On beş saat Köprü başında duruyor, gelenleri dinliyor, suyu seyrediyor, gölgelerin ve ışıkların oyunlarını takip ediyor. Her an farklı bir şey görüyor, her gördüğü farklı bir şey düşünüyor.

Biz, kendisine daha çok, Mostar Köprüsü'nün azınlık ve taraf olmak, kimlikler ve benlikler üzerine düşündüklerini sorduk. Laleli'den kalkan tramvay Mostar'dan geri dönmeye başladı...

**"Mostari-bir köprü bekçisinin günlüğü" ne kadar zamanda ortaya çıktı?**

Bir buçuk ay Köprü başındaydım. Kitap yazdığımın farkında değildim, ayakta not tutarak yazmaya başladım ama daha ilk baştan itibaren, günde on dört-on beş saat Köprü başındaydım. Çok kısa zamanda, o not tutan kişi benden öte başka bir kişi oldu. Bir anlamda yarattığım bir insan oldu. Bir köprü başında on beş saat durmak, not tutmak, uç bir hal. O uç halde, başka bir kişi ortaya çıkmaya başladı, ben de o kişinin ortaya çıkmasına destek oldum. Kim çıkacak diye görmek istedim. Nasıl düşünen, nasıl yazan, dünyaya nasıl bakan biri çıkacak onu görmek istedim.

**Bunu görmek için neden Mostar Köprüsü'nü seçtiniz?**

Tesadüf oldu. Türkiye'den uzaklaşmak istiyordum. Nehir Söyleşi (Gündüz Feneri-Gündüz Vassafla Nehir Söyleşi, yazar :Kürşad Oğuz) kitabı çıkmıştı, o bana mezar taşı gibi geldi. Bütün hayatım arkada kalmış gibi hissettim. Onun için hiç tanımadığım, hiç tanınmadığım bir yere git-

mek istedim. Gittim ve orada bütün aidiyetlerden, kimliklerden soyundum; köprü başında bir bekçi oldum.

**Soyunduğumuzu söylediğimiz, düşündüğümüz o anlarda bile –bir yandan- giyiniliyor galiba...**

Hem de nasıl giyiniliyor! Hele Türkleri gördüğünde! İçimizde farkında olmadığımız garip milliyetçiliklerimiz var. Milliyetçilik, bir küme olma halidir. İnsan en çok kendi kümesindeki kokuların, dokuların farkındadır. Ben de Türkiye'de çok yaşadığım için, Türkçe konuştuğum için Köprü'den geçen Türk turist guruplarına daha duyarlıydım, daha dikkatliydim. Ama yargılayıcıydım da, insan kendi kümesinden gelenlerle baş başa olduğu zaman kendi kümesini de epey yargılar zaten. "Biz söyleyiz", "biz böyleyiz" der ve dışarıya karşı yargılamadığı şekilde yargılar. "Başkasının eline silah olur", "kendi toplumumu-

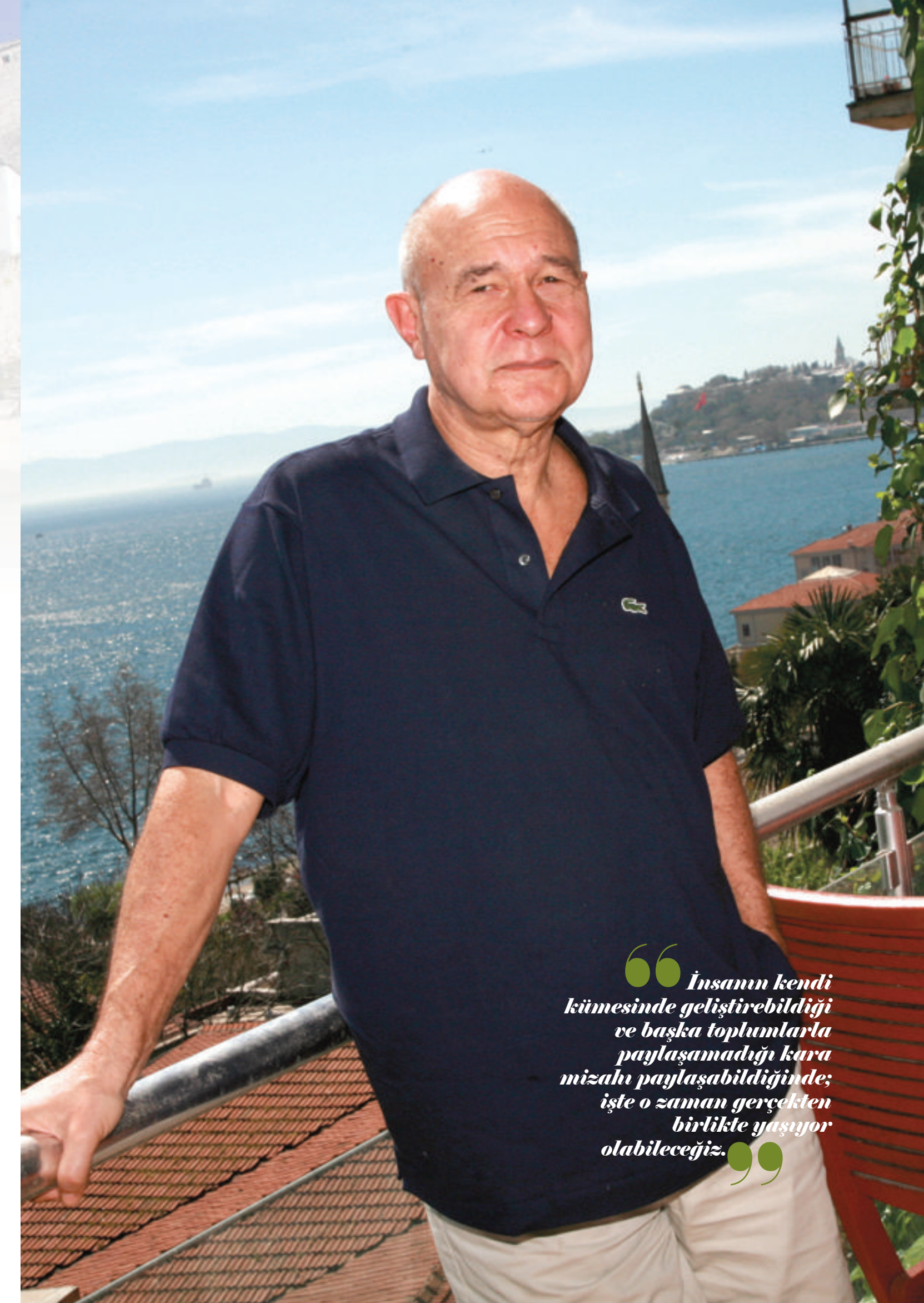
**"Türkiye'den uzaklaşmak istiyordum. Onun için hiç tanımadığım, hiç tanınmadığım bir yere gitmek istedim. Gittim ve orada bütün aidiyetlerden, kimliklerden soyundum; köprü başında bir bekçi oldum."**

zu başkasının gözünde küçük düşürmeyelim" düşünceleri başkalarının önünde kendimizi yargılamamaya sebep olur. "Azınlık" denilen toplumlarda kara mizahın bir tek o üyeler arasında paylaşılmasının sebebi de budur. Kendine gülmek, kendinle dalga geçmek, trajik haldeyken bile espri üretebilmek. Primo Levi; "Kamplarda bizi kurtaran gülebilmemizdi, mizahtı" diyor. Onu kaybettiği zaman insan biter. İnsanın kendi kümesinde geliştirebildiği ve başka toplumlara paylaşamadığı o kara mizahı paylaşabildiğinde ise; işte o zaman gerçekten birlikte yaşıyor olabileceğiz.

**Birlikte yaşama-yaşayamama halleri hakkında belki herkesten çok deneyimi, görgüsü olan Mostar Köprüsü, bu hususta size ne anlattı? Bosna'da, Köprü'den geçmeye gelen turistler bu konuda ne düşünmüş olabilirler?**

Gelenlerin çoğu savaşı görmek istiyordu. Orası savaşla özdeşleşti. "Balkanlar birlikte yaşamasını bilmezler, sava-





“İnsanın kendi kümesinde geliştirebildiği ve başka toplumlarla paylaşamadığı kara mizahı paylaşabildiğinde; işte o zaman gerçekten birlikte yaşıyor olabileceğiz.”



şırlar"; bunu didikleterek ortaya çıkarmak isteyenler var. Halbuki o Köprü, 500 yıl birlikte değil iç içe yaşamının tarihi. Osmanlı'da birlikte yaşıyordu; millet sistemi vardı, insanlar farklı hukuk sistemlerine tabi idiler vs. Boğaz'da bile yalı renkleri dinlere göre değişiyordu. Müslüman her renk yalı yaptırabiliyor, Ermeni şu renk yaptırıyor, Rum şu. "Hoşgörülü toplum", evet ama hoşgörü zaten bir istibdat anlayışı. Yani ben kimim ki seni hoşgörüyorum? Bosna'da ise, gerçekten iç içe yaşayanların kültürü var. Bu insanlar kız, erkek alıp vermişler. Katolik, Ortodoks ve Müslümanların dilleri aynı, telaffuzları farklı; Adanalı ile Laz arasındaki fark gibi. Böyle yaşamışken bu insanlar için o Köprü'nün yıkılması, bir ailenin yıkılması, ailenin parçalanması demek. Provoke edilen milliyetçiliğe aittliğini hissedenler dışında, insanlar farklı hissediyor! O savaş aslında ailenin kaybıydı ve insanlar o kayıpla hatırlanmak istemiyorlar. O tarihi yaşatmak istiyorlar, "biz buyduk" u yaşatmak istiyorlar, birlikteliği yaşatmak istiyorlar. Düşünün: Siz bir eve gidiyorsunuz, karı-koca üç gün önce kavga etmişler ama 30 yıldır birlikte mutlu yaşadıklarını biliyorsunuz. "Niçin kavga ettiniz?", "Bıçak çekt mi sana?" diye soruyorsunuz. Gidenler de öyle. Bir tahta kaşık satın alırken, yanında bir de bunu soruyorlar. Almanlar da çok muzdarip bundan. Bir örnek anlatayayım: Anne Frank'ın akrabası bir Alman (Frank ailesi zaten Hollanda'da yaşayan bir Alman ailesi) kadın; aileden Soykırım'dan sağ çıkanlar var, bu kadın da onlardan bir tanesi, bir kuzen. Almanya'da yaşıyor. 10 sene evvel Soykırım'la ilgili bir konferans için Almanya'dan Amerika'ya gidiyor. Konferansta kendisine refakat edecek kişiler onu havaalanında karşılıyorlar ve özür diliyorlar. Diyorlar ki; "Çok özür dileriz. Size uygun bir şey ayarlayamadık, maalesef havaalanından otelinize kadar bir Mercedes ile gideceksiniz." Yani bir Alman otomobili ile. Kadın zaten Almanya'da yaşıyor! Amerikalı tamamen olayın dışında ve bir Yahudi, Alman malı kullanmamalı diye düşünüyor, onun üzüleceğini zannediyor. Bu, taraflaşmayı dışarıdan da sürdürme.

**Kitapta da diyorsunuz ki; "Dünyamızı okumamız insanları taraflaştırmak üzerine." "Sarılrız kimliklerimize" dediğimiz o kimlikler ile taraflar arasında ve bunlarla benlik arasında nasıl bir ilişki var? Bu ilişki nasıl okunuyor?**

Hepimizin taraflaşma eğilimi var. Gündelik hayatımızda

**“Birey olarak birbirimizden farklı olma hali olsa ne mutlu çünkü o bireyin içindeki potansiyelin, hazinesinin gelişmesi anlamına gelebilir ama öyle olmuyor. Gruplar olarak birbirimizden nasıl farklıyız hali oluyor.”**

çok aklımıza gelmeyen şeylerde bile taraflaşmış oluyoruz. Örneğin bugün Türkiye'de, Türkler ile Kürtler arasında bir bölünmüşlük var, hatta savaş var, insanlar öldürülüyor. Ama o iki taraf Galatasaraylı olduğunda ve Galatasaray yedi düvele karşı maç yaptığında (öyle sunuluyor, dünyaya karşı "biz" oluyoruz) hemen yeniden taraflaşıyorlar. Bu sefer maçı kazanmak için taraf olunuyor. Maçta taraflaşmak zaten savaşın başlangıcı; başkasını ötekileştirmek. Gene futboldan bir örnek vereyim; 3-4 yaşındaki erkek çocuklara sorarlar; "hangi takımı tutuyorsun?" Cevabına göre sırtı sıvazlanır veya "ya oldu mu!" gibi laflar edilir. Erkek çocuk taraflaştırılır fakat kız taraflaştırılmaz. Yani; bir kız-erkek taraflaşması yaratılır çünkü kıza hangi takımı tuttuğunu sormazlar, çünkü o erkek işidir. Erkek daha oradan, futbol takımı tutmasından kıza karşı egemenlik kurmaya başlar. Şimdi bu değişmeye başladı, kadınlar da maça gidiyor filan ama... Kız da olsa erkek de; bir bebeğin ilk benliği herhalde dünyada olma halidir. Ondan sonra geliştirdiğimiz bütün benlikler birbirimizden farklı olma halidir. Bu "birey olarak birbirimizden farklı olma" hali olsa ne mutlu çünkü o bireyin içindeki potansiyelin, hazinesinin gelişmesi anlamına gelebilir ama öyle olmuyor. "Gruplar olarak birbirimizden nasıl farklıyız" hali oluyor; aile olarak, din olarak, ulus olarak, dil olarak, güneyli-kuzeyli olarak... Saymakla bitmiyor. Hep ötekinin üzerinden kendimizi tanıtırız, o nedenle de bir türlü "dünya vatandaşı" olamıyoruz.

**"Dünya vatandaşı" olmak sanırım "mağduriyet"i, "mağdur"u ortadan kaldıracak. Hâlbuki aslında bu azlık-çokluk, kimlik meseleleri hep bir acıya, hüzne, mağduriyete dayalı...**

Evet, mağduriyet üzerinden ortaklık oluyor ama o da dine, kültüre göre değişiyor. Beni orada rahatsız eden; bazı toplumlarda, kültürü yaşatmakla acıyı yaşatmak bir oluyor. Bir anne çocuğuna; "Oğlum askere gitmezsen, vatanını, bayrağını korumazsan sana sütümü helal etmeyeceğim" diyebiliyor; ne kadar güç olsa da bunu yapıyor ve doğurduğunu ölüme ve öldürmeye yollayabiliyor. Bununla, geçmişin acılarını çocuğa vermek arasında büyük bir fark görmüyorum ben. Kültürü vermek adına, dedesini, büyük dedesini tanıtmak adına bunu yapmak... Almanya'da çok dikkatimi çekmişti: 70'li yıllarda yuva çocukları mecburen toplama kamplarını ziyaret ediyordu ve o çocuklara "deden bunları yaptı" deniyordu. O çocuğun yerinde olmak istemezdim ben! Tarihi bilelim tabii ki, tarihten bağımsız yaşamayalım ama tarihi anlayamayacak yaşta bir çocuğu taraflaştırmak veya suçlu hissettirmek, çocuğun psikolojisi açısından sağlıklı olmadığı gibi, ilerideki toplumlarda siyasetin gelişmesi açısından -dünya vatandaşlığına doğru gitmek açısından da çok sağlıksız bir şey.

**Bu sağlıksız durum kişide psikolojik olarak ne gibi rahatsızlıklara neden olabiliyor?**

Bir sorumluluk ve yükten öte kin oluşuyor. Aşağılık kompleksi oluşabiliyor çünkü korku oluşuyor. Sadece "bana yaptılar" değil, "ileride bana yapılırmı?" korkusu nu tetikliyor.

**Türkiyeli bir Yahudi'nin en çok Holokost'un bir daha**



“*Mostar Köprüsü'nde hep farklı şeyler görüyoruz. Uzun süre gerçekten birlikte olmak isteyen, birbirlerini seven insanların birbirlerinde yeni derinlikler keşfetmesi gibi bir his bu. Fakat bu çiftlerde çok ender olan bir şeydir. Köprü'de de öyle.*”





yaşanmasından korkması gibi. Yaşadığı toplum ve yaşadığı dönem başka türlü korkuları gerektiriyor olsa da...

Evet, demokrasi korkusunu mesela. Demokrasi mücadelesine giremiyor. O kadar ezilmiş, o kadar korku içinde ki, o korkuyu azıcık da kendisi yaşıyor. Fakat, "aman dikkat et yoksa dışlanırsınız" korkusunu yaşattığı müddetçe herkesi koruyacak olan demokrasi mücadelesi içine girmenin önüne kendisi engel koymuş oluyor. ABD başkanı Franklin Roosevelt; "korkacağın en büyük şey korkudur" diyordu. Korku içinde yetişmek bizi olumsuz şekilde etkiliyor. Korkudan ötürü toplum içinde yaşarken her an "bir şey olursa hangi deliğe saklanabilirim?" diye düşünüyoruz. Bu bizi sağ tutuyor çünkü saklanacağın yeri biliyorsun ama hep bu korkuyla yaşamak senin birçok potansiyelinin gelişmesini engelliyor. Korku içinde, olası istibdada maruz kalacak kişilerle kenetlenmek, senin toplum içinde eşit olmanı engelliyor çünkü bütün işlerini kendi aranda yapmaya başlıyorsun: Kendi aranda evleniyorsun, kendi aranda şirket kuruyorsun, kendi aranda piknik yapıyorsun, futbol takımı kuruyorsun, seyahat ediyorsun... Bu sefer, senden olmayan çoğunluk da; "Bak bunlar hep kendi aralarında işi pişiriyor, hiç birbirlerini yalnız bırakmıyorlar, arka çıkıyorlar" diyor ve bir defa daha dışlanmış oluyorsun. Egemen kültür zaten onları dışlamış, bu, o dalganın devamı oluyor; dalga kırılacağına o dalga zıt bir bütünleşmeye yol açıyor.

**Bu veya başka konulardan bunalan, daralan bir İstanbullu, ferahlamak için deniz kenarına inebilir/gidebilir ve bir "nefes" alabilir. Mostar'da da bu hissin karşılığı var mıydı? Köprü'nün üstünde olmak, yanında durmak, oradan ufka veya suya bakmak ferahlatıcı bir duygu veriyor mu insana?**

Oradan ufuk gözükiyor ama orada yaşayanların çoğu Köprü'yü kullanıyorlar. O Köprü'nün her ne kadar bir anlamı varsa da onlar için, üstünden geçiyorlar. Fakat O'na sadece bir taraftan bir tarafa geçecek bir araç olarak bakmıyorlar, öyle on tane daha köprü var. Diğer köprüler hakikaten araç. Fakat Mostar Köprüsü bir buluşma yeri. Herkesin bir hikâyesi var Köprü ile ilgili. Ressamlar resmini yapmış, şairler şiirini yazmış. Özel bir yerde olduklarının farkındalar, geçerlerken bile...

**Böyle özel yerler intihar etmek için de seçilir...**

Mostar Köprüsü'nden intihar olduğunu bilmiyorum. Atlayanlar var ama onlar hep dalıcı. Yirmi metreden beş metrelik derinliğe atlıyorsunuz, nasıl atlayacağını bilmez akıntıyı hesaplayamazsınız; ölürsünüz. Fakat Köprü'de beş yüz yıllık bir dalma geleneği var. Yarışmalar var, stiller var. Atlamak aynı zamanda bir erkeklik gösterisi de; "Köprü'den atlayana kadar çocuk, atladıktan sonra erkek" sayılıyorlar. Kızlara kendilerini beğendirmek için atlıyorlar...

**Böyle bir Köprü'ye ve aslında hep aynı yere,**

**sabit bir mekâna bakmak size ne hissettirdi?**

Hep farklı şeyler görüyorsunuz. Uzun süre gerçekten birlikte olmak isteyen, birbirlerini seven insanların birbirlerinde yeni derinlikler keşfetmesi gibi bir his bu. Fakat bu çiftlerde çok ender olan bir şeydir. Köprü'de de öyle. Devamlı orada olmak istiyorsunuz. Mecbur değilsiniz, istediğiniz zaman terk edebilirsiniz ama etmiyorsunuz çünkü kalmak istiyorsunuz orada. Azıcık daha Köprüyle yaşamak istiyorsunuz. O zaman da rengin, ışığın, en küçük ayrıntıların farkına varıyorsunuz ve bütünleşiyorsunuz. Daha büyük bir dünyanın parçası oluyorsunuz.

**Köprü'nün altından akan çok sular ne düşündürüyor insana?**

Bana intiharı düşündürten bir şeydi. Devamlı atlayanları görüyorsunuz, "ben atlasam beceremeyebilirim"i biliyorsunuz. Yükseklik korkusundan dolayı aşağı bakınca bir korku ve çekim hissediyorsunuz. Fakat suyu görünce, o Köprü'nün altından suyun aktığını görüncü... Köprü'nün üstünde olup bitenlerden bi haber bir su akıyor! Doğal akışında, bazen hırçın akıyor, akıntı zaman zaman, yağmurlar gelince filan daha güçleniyor, bazen ise gayet sakin. Yukarıda akan, bizim çok büyüttüğümüz, yücelttiğimiz o tarihin ne kadar abartıldığını fark ediyorsunuz. İmparatorluklar geliyor gidiyor, halklar savaşıyor ama akıntı kaç bin yıldır akıyor, tarih çok daha kısa. Bir yandan su akıyor,

bir yandan da tarih; tarih Köprü'nün üstünden akıp gitmiş. Doğanın içinde, tarihin akışını hissetmek insana haddini bildiriyor.

**Köprü ihtişamlı mı?**

**Sanki başka köprüler gibi değil, yüksek tavanlı bir kilise gibi değil; insan boyunda gibi, dokunulabilir - ulaşılabilir gibi...**

Evet, yüksekte olmasına rağmen o kadar zarif ki... Zarif ama heybetli değil. Azıcık daha farklı mimari ile heybetli olabilirdi ama değil! Zarif. Sıcak, yumuşak.

**Köprü'ye ait, Köprü'ye dair bir müzik var mı?**

Balkanların kendi müziği var; sevdalinka. Ama oranın müziği, altından geçen suyun sesi.

**Mostar Köprüsü bir kişi olsaydı nasıl biri olurdu?**

Tanımak istemeye devam ettiğim biri olurdu.

**Tanışmaya ve tanıştırmaya devam etmeniz dileğiyle... ■**

**“İmparatorluklar geliyor gidiyor, halklar savaşıyor ama akıntı kaç bin yıldır akıyor, tarih çok daha kısa. Bir yandan su akıyor, bir yandan da tarih; tarih Köprü'nün üstünden akıp gitmiş.”**





# Bir asırda çok şey değişti...

...İki şey hariç.  
**Annemize** olan sevgimiz ve  
Kifidis rahatlığı.



şimdi Kifidis'le **O**'nu mutlu etme zamanı.

**KIFIDIS**®   
1919

MERKEZ: (0212) 296 83 03 pbx

İSTANBUL / TORIUM AVM • AIRPORT AVM • ATAKÖY PLUS AVM • BAKIRKÖY • BEYOĞLU • BOMONTI • NIşANTAğI • NIşANTAğI IBICI • NIşANTAğI BERKEMANN  
AKMERKEZ • AKMERKEZ BRIC'S • İSTİNYE PARK AVM • CADDEBOSTAN • SUADİYE • VIAPORT AVM • ANKARA / ANKAMALL • CEPA AVM  
BURSA / KORUPARK • ZAFER PLAZA • İZMİR • BALIKESİR • SUSURLUK • BODRUM / OASİS AVM • ANTALYA / MİGROS AVM • ADANA

[www.kifidis.com.tr](http://www.kifidis.com.tr)





## Sahnelerimizde neler oluyor..?

Bir tiyatro sezonu daha bitiyor, değerli "nitelik" severler... Bu kez ödenekli sahneler sınıfta kaldı desem, yanlış olmaz herhalde: Gerek İstanbul Devlet, gerekse Şehir Tiyatroları daha çok 2011/2012 sezonu başarılı yapımlarının gölgesinde kalmış ve tiyatroseverlere pek az kayda değer prömiyer sunabildi bu yıl – ki bunların arasında genç Alman yazar Marius v. Mayenburg'un "Çirkin" taşlaması (İDT) ile 1977'in flaş oyunu, Vasif Öngören'in "Zengin Mutfağı" (İBBŞT) kimi tatsız tepkilere dahi yol açtı... Bugüne dek izlemiş olduğum altmışı aşkın yeni yapım arasında ödenekli tiyatrolardan ancak Engin Alkan'ın Çehov'dan "Vişne Bahçesi" ve Şahika Tekand'ın Beckett'in "Oyun" yorumları (İBBŞT) ile Mehmet Birkiye'nin yönettiği Moira Buffini'nin "Sessizlik" ve Müge Gürman'ın kopardığı Matei Visniec'in "Çehov Makinası" (İDT) yapımları göz doldurabildi.

Tiyatro ortamı çağımıza ayak uydurmaya çalışırken, önceleri sadece "italyan sahnesi" (yani bildiğimiz klasik sahne) düzeyinde çalışan "repertuar tiyatroları", neredeyse (Genco Erkal'ın kırk yıldır başarıyla sürdürdüğü Dostlar Tiyatrosu gibi) tek kişilik kurumların yanı sıra, küçük çapta (örneğin DOT veya Tiyatro Pera) olarak ayakta durabiliyor ancak. Bu yıl ABD'li yazar Donald Margulies'in "Toplu Hikâyeler" oyunuyla (ne yazık ki, gişesi zayıf) iyi bir performans sunmuş olan Kenter Tiyatrosu, sanırım "eskilerden" geriye kalan tek büyük repertuar kumpanyasıdır – ancak onlar da salonlarını diğer bazı meslektaşlarıyla paylaşma durumunda kalıyor... Bunların arasında, birkaç yıl önce kurulmuş İstanbul Halk Tiyatrosu özellikle bu yıl sahnelediği Molière'in "Tartuffe" uyarlaması olan "Bezîrgân" ile –ben de dahil olmak üzere– birçok eleştirmen tarafınca çok beğenildi... Günümüze ayak uydurmaya çalışan repertuar tiyatroları arasında daha önce Kocaeli Şehir ve özellikle Akbank Prodüksiyon sahnelerinde büyük başarılarla imza atmış Işıl Kasapoğlu'nun kurduğu Semaver Kumpanya, neredeyse her yıl düzeyli yapımlarıyla kendisinden söz ettirmeyi biliyor ve bu sezona sığdırmış olduğu "Metot" (Jordi Galceran) ile "Bir İnfazın Portresi" (Howard Baker) oyunları da bu geleneği bozmadı. Öte yandan Nedim Saban kardeşimizin Tiyatrokare'si bu yıl sahnelemiş olduğu Neil Simon'un "Barefoot in the Park" klasiğinin "Aşka 103 Adım" adındaki uyarlaması, çağdaş tiyatrosever toplumunun nabzına yeterli şerbet verebilmiş mi acaba..?

Değerli dostlar, şurası kesindir ki çağımızın tiyatro kalbi, küçük sahnelerde atmakta – ve gençlerimizde gelişen sahne sanatları sevgisi, bu salonlarda yeşermektedir. Bundan altı yıl önce "Radikal İki" de yayımlanmış olan "Suratımıza bir tokat ile tiyatromuz kurtulabilir mi?" başlıklı yazımda "...

izleyicilere 'dolaysız'lığı duyumsatacak boyuttaki 50-60 kişilik tiyatroların çoğalmasını sağlamak gerekir..." çağrısında bulunup, konuyu şöyle bağlamıştım: "Ne dersiniz – belki de bu tür 'girişimci' bir tiyatro / tiyatroyu tutundurma yöntemi ile sahne sanatına karşı ilgi yeşerir ve bu yoldan diğer oyun türlerine de yeniden bir yönelim başlar!" O yıl dahi sahnelerimizin "duayenleri" arasında gördüğümüz değerli bir tiyatrocunun ağabeyimiz ise bu savıma tepki göstererek, "Tiyatromuzun geleceği 35-40 kişilik salonların dolmasına bağlı olacaksa vah bizim halimize!" yorumunu iletti. Ne ki son 3-5 yılın İstanbul tiyatro yaşamına baktıkça, özellikle Tünel-Taksim ekseninde çoğalmış bulunan yenilikçi (veya "alternatif"?) sahnelerde haftanın her akşamı sergilenen yüze yakın yerli-yabancı oyun, salonların sürekli olarak dolmasını sağlıyor. Bunlar ister (artık belki ülkemizde de miyadını doldurmuş) "Suratına Tiyatro" türünde, ister ülkemize has siyasi konuları işleyen veya bir çeşit "postmodern absürd" ekolüne dayanan oyunlar olsun, İkincikat,

Altıdan Sonra, Yan Etki, BuluTiyatro, Destar, BGST, Ve

Diğer Şeyler, Craft, Krek, Ekup gibi kumpanyalar, tiyatromuzda "taze kan" olgusunu hakıyla yerine getiriyor – bir yandan bu ortama nice değerli yeni oyun yazarları, yönetmenler ve oyuncular kazandırarak, öte yandan ise yepyeni tiyatrosever kuşaklarının yetişmesine önyak olarak... (Sezon boyunca çok beğendiğim bu türden oyunlara burada değinmem, kısıtlı sayfa boyutumuz aşar – ancak arzu edenlerinize email yoluyla perdeler kapanmadan "acil" önerilerde bulunmaya her zaman hazırım, tabii ki...)

Yeni tiyatrosever kuşaklarının yetişmesi ve sürekli oyun izleme alışkanlığının yerleşmesi konularında bu sezonda basit bir denemeye giriştim: Kimi küçük sahneler ile iki repertuar tiyatrosunun beğenmiş olduğum bazı yapımlarını dernek üyeleri/arkadaşlarla topluca izleyerek, hemen ardından yazar ve/veya yönetmen ile oyuncularıyla söyleşiler düzenlerken, 40 ile 150 kişi arasında değişen gruplarla tiyatro sevgimizi pekiştirdik – ve gördük ki, diyalog halindeki tartışma ve yorumlarla izleyici/sanatçı arasında tam anlamıyla nice "win/win" olguları yaşandı..!

Bu sezonun diğer önemli bir gelişmesi, Afife Jale Tiyatro Ödülleri yönetmenliğinin (kendimce "kuma gömmüş olduğu bakış açısı" nı nihayet gerçeklere yönlendirerek!), 70 seyirci koltuğu altındaki salonlu tiyatroları da artık değerlendirmeye almasıdır. "Tiyatro... Tiyatro..." Dergisi Ödülleri Seçici Kurulu olarak bu yöntemi on yıldır uygulamaktayız zaten – ve, güzel bir rastlantıdır, bu satırları yazdığım gün açıklanmış Sadri Alışık Oyunculuk Ödülleri'nin hemen tümü de küçük tiyatro sanatçılarına verildi! Darısı, Nisan sonunda açıklanacak A.J.T.Ö.'nin başına... ■







## » İstanbul'un 100 Sahne Sanatçısı

İ.B.B. Kültür A.Ş. Yayınları; 192 sayfa

Büyükşehir Belediyesi'nin "İstanbul'un Yüzleri Serisi"nin 64.kitabı olarak Selda Hızal'ın derlediği, geçtiğimiz aylarda yayımlanmış bu çalışma, geleneksel ve evrensel türde performanslarıyla öne çıkmış kentimizin yüz tiyatro, opera ve bale sanatçılarının yarım ile üç sayfa arasında değişen uzunlukları yaşamöyküleri ile fotoğraflarına yer veriyor. Sıralama, 1835'den 1971'e kadar uzanan doğum yıllarına göre kronolojik olarak yapılmış. İnternet olanakları bir yana, ele-avuca sığan, içerik/fiyat oranı tatmin edici ve oldukça yararlı bu "ilk kaynak" kitabı, sahne sanatları tutkunları tarafınca sanırım beğenilecektir – ne var ki, göz yumulamayacak çapta eksiklikleri bulunuyor..!



Yazarı "Takdim" sayfasında her ne kadar "Birbirinden değerli bu kadar ismin sahne aldığı İstanbul'da içeriği 100 sayısı ile sınırlandırmak elbette çok zor bir iş..." derken, hemen bir sonraki "Önsöz" sayfasında buna bir açıklama getirmeye çalışıyor: "Elenenlerin bir kısmının da hakkında maalesef yeterli bilgiye ulaşamadığımız isimler olduğunu üzümlere söylemek zorundayım." – Gerçekten öyle mi? Peki, o halde kitabın arkasındaki "Kaynakça"da yer alan [www.tilbesaran.com](http://www.tilbesaran.com) referansına karşın, günümüzün en önemli tiyatro sanatçılarımızdan Tilbe Saran'a niye yer verilmemiş?! Buradaki eleştirimiz "tesadüfi hata"ya değil, "yöntem"e yöneliktir..!

## » Aleks Sierz: Suratına Tiyatro

Mitos-Boyut Yayınları; 320 sayfa

Tiyatro sanatına yer verdiğimiz bu sayfalarımızda, "Britanya'da In-Yer-Face Tiyatrosu" alt başlığını taşıyan bu önemli kitabı da kısaca tanıtmamız gerekir kanısındayım... 1990'lı yılların başlarında Londra sahnelerini esir almaya başlamış bu oldukça sert, kıskırtıcı ve sarsıcı tiyatro ekolünün en önemli el kitabı, İstanbul tiyatrolarında bu türden bir oyunun ("Leenane'nin Güzellik Kraliçesi" = Sumru Yavrucuk!) ilk kez sahnelenmesinden (Ekim 2000) dokuz yıl sonra dilimize kazandırıldı. İşte, "Kışkırtmanın Kısa Tarihi" veya "Buyrun Şok Festivaline" gibi bölüm başlıklarının altında "Edepsiz Doksanlar" (diğer bir başlık!) döneminde tüm Avrupa sahnelerini kasıp kavuran bu tiyatro türünün uzman eleştirmeni Aleks Sierz'in kaleminden dört dörtlük bir "tiyatranatomi" dersi! Sayfaların arasında, DOT veya İkinci Kat gibi sahnelerde izlemiş olduğumuz "Sansürcü", "Alışveriş ve S\*\*\*ş", "Bazı Sesler", "Açık Saçık Birkaç Polariod", "Penetratör", "Closer" veya "Trainspotting" gibi oyunları ve yazarları hakkında açıklama, yorum ve ipuçlarını da bulabilirsiniz. Ve de, utanmadan kitabın çevirmeni Selin Girit'in bir alıntısını buraya aktarmadan edemiyorum: "(...) bu tür oyunları en iyi tarif ettiğini düşündüğüm tanım ise Robert Schild'in kullandığı 'suratına' ifadesi oldu." (s.11) – nasıl, ama..?!



çevirmeni Selin Girit'in bir alıntısını buraya aktarmadan edemiyorum: "(...) bu tür oyunları en iyi tarif ettiğini düşündüğüm tanım ise Robert Schild'in kullandığı 'suratına' ifadesi oldu." (s.11) – nasıl, ama..?!

## » Fazıl Say'ın İstanbul Senfonisi & Hezarfen Ney Konçertosu - Ak Müzik (CD & DVD)

Türkiye'nin belki de en çağdaş yurt dışı temsilcisi sayılabilen piyano sanatçısı Fazıl Say'ı her ne kadar olağanüstü yetenekli bir yorumcu olarak görüyorsam da, besteciliğini benimsemediğimi çeşitli yazılarımda hep belirtmişimdir... Bunun ana nedeni, neredeyse her yapıtını somut ortamlara dayandırmasıdır. Bakınız, Beethoven bu türe en yakın olan 6. (Pastoral) Senfonisinin bile "bir resim veya betimlemeden ziyade, duyguların dışavurumu" olarak görülmesini ister... Say'da ise bestelerinin çoğu, "Hoş Giyimli Genç Kızlar Ada Vapurunda" gibi bölüm başlıkları taşır, yok efendim bilinen Mehteran müziği veya halk türkülerini içerir ve saire... İşte bu bağlamda, geçenlerde albümü yayımlanmış "İstanbul Senfonisi" ve "Hezarfen: Ney ve Orkestra için Konçerto"larını daha önce de dinlediğimde veya 2012 İstanbul Müzik Festivali'nde ilk sez seslendirilen "Mezopotamya Senfonisi" konseri boyunca hep tebessüm etmem gerekiyordu! Sevgili Fazıl Say acaba tüm bestelerini niye hep tarih ve coğrafya ile izah etme gereğini duyuyor?! Dinleyicilerinin ilgi ve beğenisini hep buradan mı yakalamayı umuyor – sadece öz bağrından gelen müziğin olası etkisine güvenmiyor mu? Birazcık da yerel müzik aletlerini geride bırakıp (ve "Mezopotamya"da kullandığı uçuk alet Theremin'den ziyade!!) batı sanat müziğinin çokça denenmiş "yadigârları"nu azıcık öne alsaydı?! – Ancak Say-severlerinizi daha fazla üzmeden, Ak Müzik'in yukarıda değindiğim şık albümünde Gürer Aykal / Borusan Filarmoni ile Dan Ettinger / Mannheim Ulusal Tiyatrosu orkestralarının audio ve DVD kayıtlarını dinlemenizi önermek isterim, özellikle Burcu Karadağ'ın neyi, Hakan Güngör'ün kanunu ve Aykut Köşerli'nin yerel vurmaları çalgılarının senfonik orkestra ile uyumunun tadına varmanız için...



AYIN ALBÜMÜ



NOSTALJI

Estreya SEVAL VALI

70s



# Diskolayalim





**ŞİMDİLERDE GENÇLERİN PARTİ YAPMAK, EĞLENMEK ANLAMIMDA KULLANDIĞI "PARTİLEMEK" DİYE BİR DEYİM VAR. AYNI SÖZCÜK YAPISINI KULLANIRSAK, 1970'Lİ YILLARDA GENÇLERİN EN BÜYÜK EĞLENCELERİNDEN BİRİ "DİSKOLAMAK", YANI DİSKOTEĞE GİTMEKTİ.**



Cumartesi öğleden sonraları beş seansına arkadaşlarımla Konak Sineması'na gitme izni olmayan ben, diskoya tabii ki gidemezdim ancak on yedi yaşına geldiğimde bütün arkadaşlarım nişanlanınca, on sekizimde iken ise bütün arkadaşlarım telli duvaklı gelin olunca, üstüne üstlük bir de çalışmaya hayatına atılınca, bir nebze özgürlüğe hak kazandım.

Bugün kanka, eküri filan deniyor ya, o yıllarda gençler "grup" halinde dolaşırdı. Birbirlerine sorarlardı: "Senin grubun var mı?" "Sizin grupta kimler var?" "Benim aslında iki grubum var." Gruba girilirdi, gruptan çıkılırdı, grup değiştirilirdi, hatta sürekli "ekilerek" gruptan dışlanan, çıkarılan bile olurdu. Çete gibi bir şey değil, toplum içinde "nano" bir cemaatti grup.

Kendi aralarında arkadaş olan birkaç kız, yine kendi aralarında arkadaş olan birkaç "çocukla" birleşip bir grup kurar ve yazları plaja, kışları ise sinema ve diskoteğe birlikte giderdi. Grubun içinde kısa bir süre sonra minik flörtler başlar, bu da

zamanla grup yapısının daha sağlamlaşmasına, kıskançlıklara neden olduğu takdirde ise dağılmasına yol açardı. Bazen kızlardan veya erkeklerden biri dışarıdan flört getirir, elemanların sayısı böylece artardı. Ara sıra misafirler de eklenirdi gruba tabii. 1970'lerin hemen başında Christian Adam adında bir adam Si tu savais combien je t'aimöööö diye şarkı söylerken, şarkının sözlerini Sütü seven kamyon şöförüüü şeklinde değiştirerek (mööö sesinden esinlenmiş olmalıyız) ona eşlik eden bizler hangi diskolara giderdik acaba, merak ediyor musunuz?

Disko turumuza, sinema gezimiz sırasında yaptığımız gibi yine Şişli'den başlamak zorundayız çünkü Etiler henüz kurtların indiği, ulaşımın neredeyse imkânsız olduğu bir semt sayıldığından, yöredeki ilk gece kulübünün Stardust adıyla Gayrettepe'de açılışı ancak 1980'de gerçekleşebilecekti. Şişli meydanından yola çıkıyor ve Taksim yönünde ilerliyoruz. Caddenin solunda Kent Sineması'nı gördünüz mü? Pasaja girin, merdivenleri inin, orada Goldfinger adlı bir diskotek var. Hiçbiri gerçekten arkadaşım olmayan bir grupla, bir cumartesi öğleden sonra gitmiş, ilk





disco topu ile orada karşılaşmıştım. İnsanı germeyen bir mekândı. "Germek" de nereden çıktı, eğlenmeye çıkmadık mı, diye merak edecek olursanız...

Diskoteğe ilk gittiğim öğleden sonrayı hâlâ hatırlıyorum. Neye uğradığımı şaşırmıştım. Neredeyse el yordamı ile girdiğimiz kapkaranlık, duman altı ortam, şimşek çakıyormuş gibi birdenbire bir anlığına aydınlanıp ve ardından tekrar karanlığa bürünürken, gözümün önünde kalan, kimi pistte enerjik bir şekilde ama anlamsızca sallanan, kimi köşe bucakta ateşli bir şekilde öpüşen çiftlerin görüntüsü olmuştu. Tekrarlamak istemediğim bir tabir kullanılırdı bu ayaküstü sevişme oyunları için o zamanlar. Sevişen için sorun yoktu ama oraya "sap", yani flörtü olmadan giden biri için pek sıkıcı, bazen de mahcup edici bir manzaraydı.

Perküsyon sesleri başımın içinde, bazen de göğüs kafesimde yankılanıyordu sanki. Dum dum dum dum... Gözüm bir türlü karanlığa alışamıyordu. Bir fenerin ışığı gibi dönüp duran o garip ışık (hayır, 1970'lerde diskoteklerde lazer ışığı kullanıldığını sanmıyorum) üzerime geldiğinde, beyaz iç çamaşırlarım mavimsi bir renk

olarak mini elbisemin kumaşından gözükmüştü. Çok utanmıştım, çok. Şimdi gülümseyerek anımsadığım o diskotek Hydromel miydi, pek emin değilim doğrusu.

Neyse sırayı bozmayalım. Goldfinger pek uzun soluklu olmadı. Buna karşın Maçka, Mim Kemal Öke Caddesi'ndeki Scotch bugünlere kadar gelmeyi başardı. Scotch, insanı tedirgin etmemesinin yanı sıra, içini açan bir

**"Kendi aralarında arkadaş olan birkaç kız, yine kendi aralarında arkadaş olan birkaç 'çocukla' birleşip bir grup kurar ve yazları plaja, kışları ise sinema ve diskoteğe birlikte giderdi"**

disco olarak beynime kazınmış. Orayı keşfettiğimde, artık bir gençlik kültür derneğinin üyesiydim. Aramızda ne büyük yakınlık, ne de soğukluk bulunan, kızlı erkekli bir arkadaş grubum vardı. Ortam ağız tadıyla sevişemeyecek kadar loş olduğundan ve bazı parçalar çalarken bayağı

aydınlandığından, Scotch'ta utandığımı hiç hatırlamıyorum. Kimsenin flört etmediği bir grupta çıkmamanın her türlü avantajını kullanıyordum. Stevie Wonder'ın söylediği Superstition gibi hızlı parçalarda, gruptan bir iki kişi dans ediyorsa, kendimi tek başıma piste atıp onlara katılıyor, Eagles'ın o harika yapıtı Hotel California gibi slow parçalarda ise erken davranıp, erkeklerden birini dansa kaldırıyordum. Kimsenin nazlanması gerekmiyordu çünkü birbirimize karşı herhangi bir art niyetimiz yoktu. Eğlenmek için çıkıyorduk. Ha, diyeceksiniz ki eğlenmek için çıkıp, eğlenmemek de mümkün. Gayet tabii. O zaman alkolsüz meyve kokteylimiz ile bir koltuğa yayılıyor, düşüncelerimize dalıyorduk. Öylesi de güzeldi... uzun yıllardan sonra geriye bakıldığında tabii. Yoksa diskoya gidip de hüzünlü takılmak, pek akıl kârı sayılmazdı. Şimdikine oranla öyle sakindi ki İstanbul! Bazen Scotch "kapatıyoruz, haydi evinize" işaretleri verinceye kadar beklerdik. Önce göbek havaları çalar (tarzımız olmadığı halde o an kendimizi mutlaka piste atardık), ardından iskemleler ters çevrilerek üst üste istif edilmeye başlanırdı. Ancak o zaman çıkardık diskodan. Bir keresinde, bomboş caddelerde sohbet ede ede Şişli'ye kadar yürüdüğümüzü hatırlıyorum. Kafamı çok yoruyorum, sorup soruşturuyorum, internette de aradım ama hiçbir kaydını bulamadım: Altmışlı yılların sonlarında bir ara Nişantaşı

Valikonağı'nda, Highschool'un oralarda Humpty Dumpty diye bir disko olduğundan neredeyse emin gibiyim. Buna karşın yine Maçka'da, annemlerin nadiren gittiği Rouge et Noir adında bir gece kulübü olduğunu da gayet iyi hatırlıyorum. Söz gece kulüplerinden açılmışken sanırım aynı yıllarda Şişli SSK Hastanesi'nin bulunduğu so-

kakta, Club X diye bir mekân da vardı. Gece kulübü deyince aklınıza karışık işler gelmesin; tanıdık çiftler bir arada rezervasyon yaptırıp gider, sihirbazlık dâhil, çeşitli gösteriler izlerlerdi. Şimdi bir zahmet Halaskârgazi Caddesi'ne çıkalım ve Elmadağ'a doğru yürüelim. Birazdan Türkiye'nin ilk beş yıldızlı oteline varacağız:





70'lerde Hilton İstanbul



Divan Oteli'nin geçmişteki görünümü

İşte efsanevi Hilton. Notre Dame de Sion'da okurken bir arkadaşım daha dükkânların bulunduğu arcade (galeri) dediğimiz yerden geçerken "İşte Avrupa'ya geldik" derdi. Bugün sanırım hiçbir yerinde kalmayan o dükkânların, bırakın içindekileri, vitrinleri bile iç açıcıydı (olması gerektiği gibi aslında). Benim gözüm önce kitapçıya, sonra pastaneye giderdi.

toplanıp kitapçıya gitmek en büyük eğlencelerimizden biriydi. Beyoğlu'ndaki Hachette çeşit bakımından çok zengindi. J'ai Lu serisinin kitaplarını arıyorsunuz diyelim, katalog kitaplığın bir köşesinde asılı olurdu. Katalogu alır, istediğiniz kitabın numarasına bakar ve elinizle koymuş gibi bulurdunuz. Bugünkü alfabetik düzen hiç de kullanışlı değil. (Alfa-

rede öğrenci harçlığı ile Hilton'da yemek? Konumuz diskotekler olduğuna göre, Hilton'un tepesindeki Cloud Nine'den söz etmemek olmaz.

Scotch güzeldi ama Cloud Nine nezihti. Hervé Vilard Capri c'est fini diye hâlâ ağlıyor muydu bilmem ama Procol Harum grubu A whiter shade of pale diyordu, eminim. Tıpkı Moody Blues'un dans edenlere Nights in white satin vaat ettiği gibi. Ayrılmaya karar verenler Jeane Manson'un Faisons l'amour avant de nous dire adieu öğüdünü dinliyor muydu? Sonbahar gelip Joe Dassin L'été indien diye şarkı söylediğinde, pastırma yazını bekliyor muyduk?

Diskoteğe her gidişimiz neşeli değildi. Hatta kademli bir flörtü olmayanlar için, çoğu gidişimiz neşeli değildi. Arkadaşlarımızın size birini tanıştırmak için bir disko gecesi ayarladığını ama çocuğu gördüğünüz an keyfinizin kaçtığını düşünsenize!

"Dans edelim mi?" Sizin içinizden huysuz bebeler gibi omuzlarımızı silkmek, somurtmak ve hayır demek geliyor. Nasıl geçer o gece? Hilton'dan çıkalım ve Taksim yönünde ilerlemeye devam edelim. Artık önümüzde son iki diskotek var ama sırasını sorsanız, söyleyemem maalesef: Hydromel ve 33. Hydromel'e hayatımda bir kez gittim, bir daha ayak basmam dedim. Sebep? Karanlık, aşırı gürültü, boğucu duman ve

**"Diskoteğe ilk gittiğim öğleden sonrayı hâlâ hatırlıyorum. Neye uğradığımı şaşırmıştım. Gözümün önünde kalan, kimi pistte enerjik bir şekilde ama anlamsızca sallanan, kimi köşe bucakta ateşli bir şekilde öpüşen çiftlerin görüntüsü olmuştu"**

Havuç ile kek sözcüklerinin bir araya gelebileceğini ilk olarak o pastanede duymuştum ama okulun petit pain (minik sandviç) ile bol yağlı açmaları zaten harika olduğundan, pastane aramamıza gerek yoktu. Okulun kocaman bir kütüphanesi de vardı ama mensup olduğum neslin, kitap konusunda gözü doymazdı ki! Hele o pek güncel olan ve her Fransız film veya tiyatro gösterimi düzenlendiğinde en ön sıradaki yerlerini alan rahibeler bizlere sürekli en son yayımlanan kitapları önerdiğinde, yolumuz başta Hachette olmak üzere sık sık kitapçıya düşerdi. Farkındaysanız "mecburen" diye eklemedim çünkü birkaç arkadaş

beyi birkaç dilde ezbere biliyorum, o konuda bir sorun yok, sorun kitap veya CD'leri dizme sistemimde.) Hilton'un galerisindeki kitapçı (ki sanırım Hachette'in minik ve renkli bir şubesi idi) daha çok, aksesuar bakımından çekiciydi. Öyle çıkartmalar vardı ki! Evet, günümüzde de çok güzel sticker'lar bulunuyor ama benim aklım o kitapçıda kaldı. Lise son sınıfta iken oldukça uyanık bir kız arkadaşım vardı, Hilton'daki Greenhouse'ta ucuza yemenin yolunu bulmuştu. İki kız (o önden, ben çekingen arkadaşan) gider, masaya yerleşir ve tek bir şnitzel ısmarlar, yarı yarıya bölüşürdük. Hesabı da tabii. Yoksa ne-





70'ler kadın modası

**“Şişli  
SSK Hastanesi'nin  
bulunduğu sokakta,  
Club X diye bir mekân  
da vardı. Gece kulübü  
deyince aklımıza karışık işler  
gelmesin; tanıdık çiftler bir  
arada rezervasyon yaptırıp  
gider, sihirbazlık dâhil,  
çeşitli gösteriler  
izlerlerdi”**

bugünün  
kistas-  
larına  
göre lüks  
sayılmasa da,  
1970'ler için  
bulunmaz nimetti.

Danstan sıkılan veya  
daha kuytu bir ortam ara-  
yanlar, deniz kıyısına yönelirdi.  
Gördünüz mü ne yaptım? Divan  
Otel'i ni pas geçtim ve daha inşa  
edilmekte olan Boğaziçi Köprüsü'nü  
kullanamayacağıma göre, arabalı va-  
pura binip kendimi Asya Yakası'nda  
buldum. Oysa Divan Otel'i ni unut-  
mak mümkün mü? Hadi o çok  
popüler barına takılmak için yaşımız  
genç. Peki ya disko, sinema öncesi  
veya sonrası gittiğimiz Divan Pub?  
Değişik sandviçleri, salataları, haf-  
tada bir gün yaptığı döneri ve ilginç  
tatlıları? Dondurmayı andıran Ro-  
koko ve Bombe pastaları? Ah acayip  
bir nostalji kapladı içimi. Sizi bilmem  
ama ben pasta yemeğe gidiyorum.  
Görüşürüz yine. ■

bütün köşeleri kapan malûm çiftler.  
Buna karşı 33 oldukça sempatik bir  
mekândı. Az önce saydıklarımın tümü  
orada da vardı ama çok daha düşük  
oranda. Bir gencin keyifle eğlenebile-  
ceği bir diskotekti 33. Bugün anılarım-  
da özel bir yere sahip olmasının esas  
nedeni, 3 haftalık flörtümün, niyetinin  
ciddi olduğunu ve benimle evlenmek  
istediğini orada açıklamasıdır. Fazla  
söze ne hacet? Kendileri otuz küsur

yıllık kocam oluyor.  
Laf 33'ten açılmışken, Erenköy'deki  
Club 33'ü unutmak mümkün mü?  
Şimdi önünden koskoca üç şeritli  
cadde geçen bu mekân, 1960'ların  
sonunda deniz kulübü, yani üyelik  
sistemiyle çalışan özel plaj olarak  
hizmete girmişti. Cadde değil, deniz  
üzerindeydi anlayacağımız. Cadde-  
bostan plajı ile Suadiye'deki Taç Spor  
Tenis Kulübü arasında bulunuyordu.  
Plaj olarak şahane sayılmazdı çünkü  
betonu çok fazlaydı ancak yaz gecele-  
ri disko olarak tadına doyum olmaz-  
dı. Şadırvanların altında, püfür püfür  
esen rüzgârın eşliğinde dans etmek





ASMALIMESCİT'İN  
YENİ ADRESİ

# PROPAGANDA

tastes nice & sounds good

İstanbul gece hayatının en renkli ve farklı eğlence anlayışına sahip adreslerinden Asmalimescit'te yer alan Propaganda, DJ performansları ve leziz yemekleriyle göz dolduruyor. Aynı zamanda İspanyol mimar David Garcia'nın dekorasyonunu üstlendiği Propaganda, stil sahibi tasarımıyla da beğeni topluyor. Perşembe akşamları canlı müzik, Haftasonu akşamları ise ülkemizin tanınmış DJ'lerinin performans sergilendiği mekân, ziyaretçilerine rafine bir müzik anlayışı sunuyor. Haftanın altı günü Pazartesi'den Pazar'a kadar saat 12:00 - 04:00 saatleri arasında hizmet veren Propaganda, öğlen ve akşam yemek servislerinde de konuklarına keyifli lezzetler sunuyor.



Asmalı Mescit Mah. İstiklal Caddesi Suriye  
Pasajı No: 166 - 10 Beyoğlu İstanbul  
Tel: 0212 252 71 81 ▪ facebook.com/  
propagandaist ▪ twitter.com/propaganda\_ist



## EL BESO Alaçatı'da SEZONU AÇTI

“El Beso Restaurant & Bar” Alaçatı'da yeni bir soluk olarak 2009 yılından beri hizmet vermektedir... Alaçatı, Ege'nin en güzel sahil şeridinde sahip olup, sörf severlerin cenneti olarak anılmaktadır.”

“El Beso Restaurant & Bar” İtalyan, İspanyol ve Türk yemeklerinin seçkin yemeklerini bir araya getirdiği Akdeniz mutfağından oluşan geniş menüsü, ev yapımı İtalyan dondurması “Gelato” çeşitleri ve servis kalitesi ile Alaçatı'nın en gözde mekânlarından biri olmuştur.

El Beso Restaurant & Bar'ın en önemli özelliği mutfağının şeffaf olması

ve yemeklerin hazırlanışını görebilmenizdir. Şeffaf mutfak El Beso'nun hijyene verdiği önemin göstergesidir.

El Beso Restaurant & Bar, yemek saatlerinde hafif müzikler ve latin rüzgârı ile misafirlerine mutlu anlar yaşatmakta ve gecenin ilerleyen saatlerinde ise DJ performansı ile dans severleri bir araya getirmektedir.

Yeni Mecidiye Mah.  
Kemalpaşa Cad. No:73/A  
Alaçatı-Çeşme/İzmir

Tel: 0232 716 85 90

www.elbeso.com.tr  
elbeso@elbeso.com.tr







# Köleler İmparatorluğu

İnsanoğlunun yaşama olan bağlılığından sonra en önemli şey; zekâsını kullanarak yarattığı toplumsal düzen ve bu düzenin gelişmesidir. Gelişim düşünsel evriminde bir parçasıdır.

**T**oplumsal yaşam; insan ihtiyaçlarını gideren alışkanlık ve zorunluluklar zincirinden başka bir şey değildir. Buna örnek olarak çocuklarını eğitmeye çalışan anne ve babayı düşünebiliriz. Anne ve baba çocuklarına yapmaları ya da yapmamaları gereken şeyleri söylerken sanki görünmez bir gücün emirlerini iletiyor gibidirler. Daha derinleştirmek gerekirse; Annelik ve babalık bir makamdır o makamı temsil eden kişilerin sözleri olduğu için, çocuklar genel olarak itiraz etmeden o buyruklara itaat ederler. O uyarıları başkaları yaptığında aynı etkiyi göstermez. Toplumun hiyerarşik düzeninde anne ve babalar emir erlerinden başka bir şey olmama

yolunda hızla ilerliyorlar. Toplum adına yarattığımız her tutum bir diğeriyle destek halindedir Yani bu zorunluluk ve süregelen davranışlarımız zihnimizde bir duvar inşa eder. Bizim gerçek özgürlüğümüzü engelleyen yıkılması güç bir duvar. *Aslında bizler; görünmeyen bir otoriteye boyun eğen zavallılar ordusuyuz.* Bu nedenle bazı kelimeler bizi harekete geçirir. "Vazife" kelimesi bunlardan biridir. "Senin vazifen bu topluma hizmet etmektir", Vazifemiz çocuklarımıza iyi bir gelecek bırakmaktır", "Herkes vazifesini doğru yaparsa dünyamız harika bir yer haline gelir." İçimizi kıpır kıpır eden cümlelerden sadece bazıları. Çünkü o kelime görünmez otorite tarafından bizim psikolojik alt yapımıza yerleştirilmiştir. Bu kelimeyi duymamız vazifeyi yerine



getirmemiz için yeterlidir. Bir de "özgürlük" kelimesi var ki; hangi dilde söylenirse söylen sin insanları çok duygulandırır. Neden bu kadar duygulandırdığımız açık. Çünkü hepimiz birer köleyiz. Gerçekten özgür olabilmek bu kelime bize hiçbir şey ifade etmezdi...

Ayrıca tüm bu zorunluluklar birbirinden güç alır. Çalışmak, yardımlaşma, vatan, aile, amaç, ahlak, toplum, vs,vs,vs! Her birinin sorumluluğu bizim omuzlarımızda... Uydurduğumuz birçok değeri, tarif ettiğimiz şekliyle yaşamadığımız halde yaşıyormuş gibi yaparız. Ahlak kurallarına, etik değerlere tam uydığımız söylenemez. Ancak bireye inildiğinde herkes bu kurallar çerçevesinde yaşıyormuş gibi davranır... İnsan pek çok şeyin bir araya gelmesinden oluşur ve en büyük toplum insandır. İnsanın tek başına hiçbir değere ihtiyacı yoktur. İnsan avlanır, bir canlıyı öldürüp etini yer. Burada hiçbir ahlaki değer söz konusu değildir. Ancak et lezzetli ve gereklidir. "İnsan düşünen varlıktır" sözünün ardına saklanıp her şeyi yapma hakkına sahip olabiliyoruz. Oysa her canlı düşünen varlıktır. Çiçekleri koparıp sevdiğimiz birine veririz, çevre kirliliği, gürültü kirliliği ve binlerce olmaması gereken şey oluyor çünkü umurumuzda değ il. Yani insan yaşamında herhangi bir sınırlama yoktur. Tüm mesele gereklilik ve ihtiyaçtır. Görünmez otorite dışında bir de doğanın kanunları vardır. Sıcak, soğuk, depresyon, sel, gece, gündüz, vs. Bizim doğaya karşı da sorumluluklarımız var ancak bu da umurumuzda değ il. Doğa ile özdeşiz hatta bunun içsel olarak farkındayız ancak yine de ilgilendiğimiz bir durum. Doğa ve toplum arasında sıkışıp kalan insan için şüphesiz en iyi kaçış yolu inançtır. Fakat inanç konusunda yine samimi olduğumuz söylenemez. Bu nedenle inancımızı

da görünmez otoritenin emrine vermekten çekinmeyiz. Bunun sonucunda binlerce batıl inancın esiri oluruz. "Gece turnak kesmek günahdır" örneğinde olduğu gibi. Aslında hiç var olmayan bu korkular ışığında yürümeye devam ederiz. İlk kim korktu bilen var mı? Korkarak yaşamak zor!.. Kaybetmekten, bazen kazanmaktan, ölmekten, hatta yaşamaktan, başka bir ırktan, dinden, mezhepten, cinsten, üşümekten, depresyondan, gök gürültüsünden ve daha neler neler... Aldığımız her nefeste bir korku; nefes alamama korkusu. Korkuların bilinçaltımızda yarattığı ölümsüz köleler. Her şeye muhtaç, çaresiz bedenler. Korkularımız yenilindikçe, geliştikçe daha da büyüdükçe bu kölelik hiçbir zaman bitmeyecek. *Korkunun yeşerdiği bedende, özgürlük solan bir yapraktır sadece.*

İnsanoğlu hep özgürlüğün peşinde koştu. Krallarımız özgürlüğümüz için savaştırdı. Özgürlüğümüz için yaktık insanları, özgürlüğümüz için sürgün ettik, yağmaladık, çocuk, kadın, ihtiyar demeden yok ettik. Özgürlük içindi her şey. Din için, ırk için ve daha pek çok şey için özgürlük arıyorduk durmadan. Oysa çok korkuyorduk; parasızlıktan, tükenmekten, ayrılmaktan, ya da bir türlü vazge-

çememekten, yalnız kalmaktan bazen de kalabalıktan. *Korkaklığın ve cesaretin bulaşıcı bir tarafı vardı da; yalnız sevmenin yoktu.* Çünkü sevmek; kucak açmaktı, paylaşmaktı hayatı. Sevmek tahammül etmektir, saygı göstermek, yeri geldiğinde fedakârlıktır. Oysa bunlar korkularımızı besler. Aç kalma, yok olma, yer kaybetme korkusu. Korktukça büyüdü öfke. Büyüyen öfke güce olan tutkumuz daha da çoğalttı. Güçlendikçe zayıfları doğurduk kendimizden ve üstün insana doğru yol alırken, görünmeyecek kadar uzaklaştık birbirimizden. Toplumla daha bağlı, insana daha uzak yaşıyoruz... Sonunda her türlü nefret suçunun normal sayıldığı bir dünya kurduk kendimize. Birisinden nefret ederken birisi tarafından da nefret edilen olduk. İleriye doğru attığımız adımlarla geriye gitmeyi başardık. Gün gelecek sularla çevrili dünyamızda susuzluktan öleceğiz. Gün gelecek kendi neslini tüketecek insan... *Öyle bir gün gelecek ki; ardından başka bir gün daha gelmeyecek.*

Toprağı sürmeyi bilen köylüyü tohum niyetine ektik. Şimdi kendi çaresizliğimizi biçiyoruz. Ve gıda niyetine mikroplarla besleniyoruz. *Tüm bu karmaşanın içinde mutlu olmaya çalışmak ayrıca bir delilik, akıl ise deliliğin çaresizliğidir.* Çünkü mutlu uyanmak istiyorsan, mutlu uyumalısın.

"Her bireyin başkalarına karşı sorumlulukları vardır." "Diğerinin özgürlüğu başladığında seninki biter." Bunlar yine görünmez otoritenin zihnimize yerleştirdiği zorunluluklardır. İnsan sadece kendisine karşı sorumludur. Bireysel benliği toplumsal benliğe en saf şekilde dönüştüremediğimizde; şu an ki yaşam koşulları çıkar karşımıza. Vicdan ve ahlak dediğimiz değerler ise toplumsal benliğin kararlarından oluşur sadece. Bu değerlere tam olarak sahip çıkmamızın nedeni ise; toplumsal ve bireysel benliğin arasında kalan insanın denge bozukluğudur. Birisine yalan söylediğimizde herhangi bir suçluluk duygusu olmaz. Sadece yalanımızın ortaya çıkmasından kaygılanırız. Ortaya çıkarsa düşeceğimiz durum üzer bizi. Yalanımız ortaya çıkmazsa, hiç söylenmemiş gibi yaşamaya devam ederiz. *Bir şeyi benden başka bilen yoksa o şeyde yoktur aslında.* Yalan söylemek bireysellik, o yalanın izlerini silmeye çalışmak ise toplumsallıktır. "Tek yalan söyleyen ben değilim", "tek aldatan ben değilim" işte bu sözler topluma bağlanma ihtiyacımızın dışı vurumudur. Bir kişiye bile sırrını anlatmış olsan, o bir kişiyle topluma bağlanmışsın demektir. Toplum çeşitli araçlar ile insanla arasına mesafe koyar. Bir aile, okul, ülke, il, ilçe, köy, meslek. Bu şekilde alt toplumlar oluşur. Alt topluma karşı "vazifeni" yerine getirdiğinde tüm topluma hizmet etmiş olursun. Sonunda koca dünya *Köleler İmparatorluğuna* döner. Herkesin birbirini sömürdüğü dev bir imparatorluk... Kanun ve ahlak ile birbirimizi denetleyip kenetlediğimiz, psikolojik baskı ile kontrol altında tutulduğumuz bir toplum.

Düşünsel evrimin bir sonucu olarak her şeyin tanımı sürekli değişir. Artık yeni bir insan tanımı yapmanın da zamanı geldi. *Günümüz insanı toplumun gizli kamerasıdır.* ■

**“Korkaklığın ve cesaretin bulaşıcı bir tarafı vardı da; yalnız sevmenin yoktu. Çünkü sevmek; kucak açmaktı, paylaşmaktı hayatı.”**



# KÖŞELİ ANLATIMLAR

Op. Dr. Cengiz SAĞIROĞLU

SAĞLIĞINIZI NASIL  
KORUYABİLİRSİNİZ?

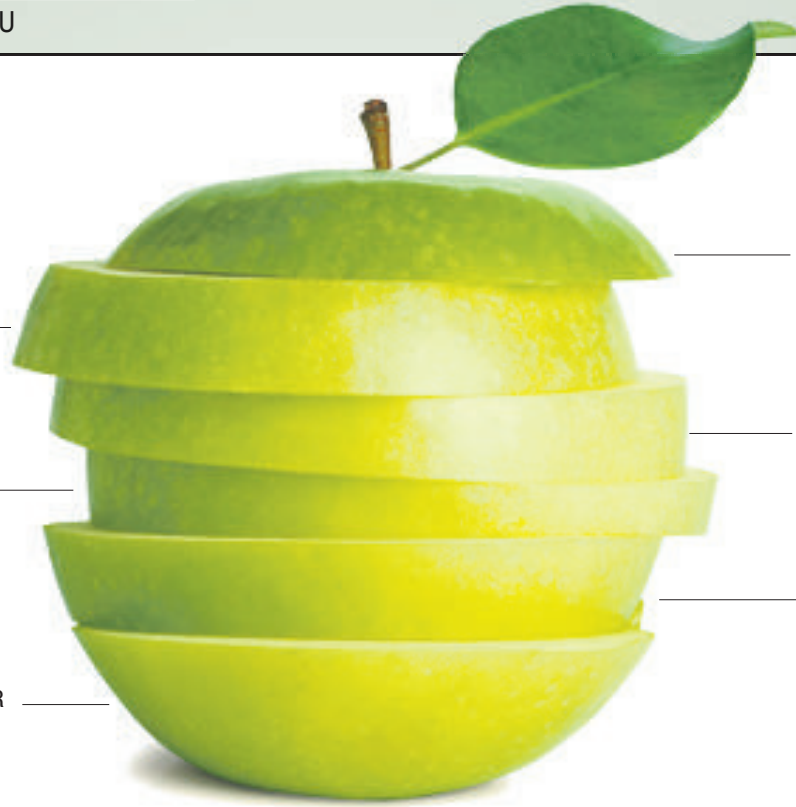
DÜZENLİ EGZERSİZ

MUHTEŞEM BULUŞLAR

HASTALIKLARLA NASIL  
BAŞA ÇIKILIR?

TIBBİ UYGULAMALAR

KADIN SAĞLIĞI



Değerli okuyucular,

Kadın hastalıkları ve doğum uzmanı olarak, paylaşım-  
da bulunmak, sorularınızı yanıtlamak amacıyla sizlerle  
iletişimde olacağım ve bu köşede sizi ağırlayacağım  
için çok heyecanlıyım. Kaliteli, güvenilir, güncel makaleleri her yaşta kadının kendisi için faydalı bulacağını ve seveceğini umuyorum.

Neden bu köşede yazıyorum? İsrail’de uzmanlık eğitimi yaptığım dönemde bir hastam sorduğu bir soruyla beni çok şaşırttı. “Doktor; tıbbi geçmişim hakkında sorular sordun, vücudumu inceledin, gerekli gördüğün testleri istedin, ameliyatımı yaptın, gerekli ilaçları yazdın ve beni sonrasında da takip ettin. Sağlığımı kavuştuğum için çok mutluyum ama benim için, yaptığın en önemli şey sence neydi?”

Daha önce kimse bana böyle bir soru sormamıştı, kendime sorduğum bir soru da değildi. Bir dakika düşündükten sonra hastama dedim ki; “Yaptığım en önemli şey açıklamak-problemin ne olduğunu, neden ortaya çıktığını, çözüm için nelerin, neden ve nasıl yapılması gerektiğini açıklamak.”

Bu köşede yazıyorum çünkü insanların sağlığının gelişiminde bilgili olmalarının önemine inanıyorum. Yıllar içerisinde tıpta son derece önemli iki değişiklik oldu. İlki, tıp biliminin çoğu doktorun tahmin ettiğinden de hızlı ilerleme göstermesidir. Bir zamanlar bilim kurgu gibi görülen şeyler şimdi gerçek. Örneğin vücudunuzun derinliklerini size dokunmadan görebiliyoruz. Şu an için bilinen bir genetik bozukluk olup

olmadığını belirleyip tedavi edebiliyoruz.

İkinci önemli gelişme ise bilimsel çalışmaların (pek çoğu Birleşik Devletler ve İsrail’de çalıştığım üniversitelerde gerçekleştirildi) artmış olmasıdır ki hastalık durumunda alınan sonuçların iyileştirilmesi, sağlıklı insanlarda da ömrün uzatılmasında, tıbbi yaklaşım ve uygulama protokollerinin oluşturulmasında ve yaşam tarzındaki değişikliklerin belirlenmesinde son derece önemlidirler. Doğru beslenme ve düzenli egzersiz yapmanın sağlık için iyi olduğunu kesinlikle duymuşsunuzdur. Haber olan bu değil. Haber olabilecek olan sizin için ne kadar iyi olduğudur. Örneğin, diyetinizdeki belirli değişiklikler ve düzenli egzersizle diyabetin sık görülen bir tipine yakalanma riskinizi %70 oranında azaltabileceğinizi biliyormuydunuz? Bunu bilmeniz için kullanabileceğiniz bir ilaç henüz geliştirilmedi. Fakat kendiniz yapabilirsiniz.

Lütfen soru, yorum ve önerilerinizi yazın. Tüm mail-lere cevap veremeyebilirim fakat elimden gelenin en iyisini yapacağım. Twitter hesabımdan da güncel yayınlar, bültenler, özel sağlık raporları ve kitaplardan haberdar olabilirsiniz. Belli bir konuyu derinlemesine takip etmek isterseniz bu köşede yer alması için bana yazın.

Tabi bu köşede herkes için geçerli tıbbi tavsiye veremiyorum. Bunu sadece sizi yeterince tanıyan doktorunuz yapabilir. Bunun yerine, sağlığınızı korumak, hastalıklar ve belirtileri ile başa çıkmak için kullanabileceğiniz bilgiler vereceğim. Ayrıca, mevcut veya yakında mevcut olacak, siz ve yakınlarınız için faydalı olabilecek muhteşem buluşlar ve tıbbi uygulamalar hakkında da yazacağım.

Okurken keyif almanız ve faydalanmanız dileği ile, Sağlıklı kalın

Kadın Hastalıkları ve Doğum Uzmanı  
sagiroluc@gmail.com • twitter: @rofenashim





Değerli Şalom Dergisi Üyeleri,  
SİZE ÖZEL İNDİRİM VE KAMPANYALARIMIZ  
için bizi arayınız.

## GÜZEL BİR YAZA MERHABA...

### Cilt Bakımı (1.5 saat)

Derinlemesine Temizleyici, Onarıcı, Koruyucu...

### Oksijen Cilt Bakımı (1.5 saat)

Hücre Yenileyici, Kırışıklık Azaltıcı ve Sıkılaştırıcı..

### Yüz Liftingi

Ciltteki Sarkma, Gevşeklik ve Deformasyon için..

### Kavitasyon + Radyofrekans

Kilo vermeye hız katılması ve Bölgesel Fazlalıklar için...

### Power Plate

Hem incelin, Hem sıkılaşın...

### Ozon Kabini + Lenf Drenaj Masajı

Yağ Çözücü, Cilt Yenileyici ve Detoks Etkili..

### Bölgesel İncelme Masajı

Bölgesel Fazlalıklarınızı Yaza Taşımayın...

### Yosun Vücut Bakımı (2 saat)

Canlandırıcı, Nem Depo Edici, Sıkılaştırıcı..

### Aromatik Vücut Masajı (70 dk)

Şimdi Keyif Zamanı...

### Smooth Cool Epilasyon

İstenmeyen Tüyler için Kalıcı, Acısız, Hızlı, Güvenilir Sonuç...



**Laviniya**<sup>®</sup>  
Güzellik

**17.YIL**

Aytar Cad. Duru Apt. No:12/8 - Etiler

0212 284 83 24 - 269 28 41 / [www.lavinia.com.tr](http://www.lavinia.com.tr)



Vahşi bir âlemden; Kenya-Tanzanya'dan  
evrenin ufkuna göz atarken...

# Bir Masai entelektüeli, Şadrak Karabילו ile sohbet...

Kendi kendimize pelesenk ettiğimiz dayatmalarımız... Çevre - toplum dayatmaları, baskıları, projeksiyonları... Bunların dışına çıkmak, evrenin sonsuz olasılıklarına göz atmak, belki birazını algılamak. Çeşitliliğin, seçenek bolluğunun bilincine kavuşmak, çıkarımlar yapmak ve genişlemek... Gelişmek... Vahşi bir âlemde medeniyeti algılamak! İşte, Kenya - Tanzanya yollarının dip notları bunlar!









Amboseli, Kenya'nın en popüler milli parklarından biri.



Birkaç metre kareden oluşmuş çamur yapımı sazla örtülü kulübeler



Nana Tarablus, Masai çocuklarıyla

Variş noktamız Jomo Kenyatta Havalimanı. Nairobi'deyiz... Doğu Afrika'nın en büyük, en modern şehri. Kenya'nın bu başkentinin sınırlarının dışına çıkar çıkmaz en geniş boyutuyla 'kırsallık' kavramı çok daha anlamlı.

Ve, sonsuz bir tabiat.

Aslan, gergedan, yaban sığırı (buffalo), leopar, fil, timsah. Boyları ağaçlardan uzun zarafet abideleri, zürafalar. Gözlerimizin önünde doğum yapan bir zebra... Kanatlanmışçasına koşan gazeller. Kendilerini her manzaraya sığdıran, binlerce türüyle kucaklanası, ormanın belki de en şirinleri, maymunlar. Su aygırları. Nakuru koruma alanında Nakuru Gölü'nü pembenin her tonuna boyayan, flamingolar... Milyonlarca! Beyaz gergedanın bir öykü kahramanı olmadığını burada öğreniyoruz. Afrika geyikleri, impalalar. Yaban domuzları ve sevimsiz sırtlanlar. Doğal bir Nuh'un Gemisi...

Avucunun içinde tutarken yaban hayatı, Tanrı buradan gülümsüyor. Bu cennet bahçesinde çoğu kez gerçeği anımsatan, yaşam savaşında yenik düşenlerin tepesinde uçuşlarını ve pikelerini yapan akbabalar... Amerikan Başkanı Barack Obama'nın anavatanı da olan Kenya'da ve Tanzania'da yaşam sürdüren 600'e yakın kabile var. Bunlar arasında Masailer ve Kikuyular başta gelenler...

## Masai Mara Bölgesindeki MASAI KABİLESİ

Kabile yaşamı geleneğine en çok sadakat gösterenler, rengârenk kültürleriyle Masailer. Onları halkın geri kalanından ayırmak çok kolay: Kırmızı-bordo-ekose renklerinde

giysileri var. Aslında giysiden ziyade, bez parçalarıyla örtünmüşler. Bol miktarda incik-boncuk, kolye-bilezik ve özellikle muhteşem küpeler... Kadınlar kimi kez saçlarını incecik örgülerle süslese de kadın-erkek, çoluk-çocuk genelde başları tıraşlı. Taktıkları abartılı küpelerden genç yaşlarda geleneksel olarak yarılan kulak memeleri omuzlarına kadar uzanıyor. Aidiyetlerine, kimliklerine belirgin bir şekilde sadık kalmış Masailer, göçebe çobanlar... Gösterişli ve uzun boylu, aynı zamanda Afrika kıtasının en yaman savaşçıları... Vahşi âlemde hayatlarını sürdürüyor, yabani hayvanlara karşı mücadele ederken varlıklarını koruyorlar. Nerede olursa olsun, her rastladığınız Masai'nin elinde bir mızrak var. Veya uzun bir sopa. Rehberimiz,









Kırmızı - bordo ekose renklerinde giysileri var



bir Masai'nin karşısına çıkan vahşi hayvan ne olursa olsun, onu tek bir darbeye öldürebileceğini söylüyor... Masai kabilesi değişik bir selâmlama yöntemi ile tanınıyor. Birbirlerine tükürerek selâm veriyorlar. Örneğin bir doğum olduğunda, lânetten ve kötü şanstan uzaklaşması için yeni doğan bebeğe tükürüyorlar. Masai kabilesi sakinleri büyüklerle selâmlaşırken büyüğün elini sıkmadan önce kendi ellerine tükürüyorlar. Medyatik özellikleri sayesinde Masai kabilesi dünyada daha çok tanınıyor.

## BİR MASAI KÖYÜ

İnanılır gibi değil... Günümüzde toplam birkaç metre kareden oluşmuş, çamur-yapımı, damları sazla örtülü kulübeler. Dayanılmaz bir arzu ile birinin içine girmeye gönüllüyüm. Girişi aynen bir labirent. Davetsiz hayvan konuklardan korunmak için. Ortada hiç sönmeyen bir ateş.

Kimi kez yemek pişirmek için, kimi kez serin ekvator gecelerinde ısınmak için. Çamur kulübede iki kovuk – biri rafli: Orada iki çocuk yatabiliyor. Diğeri daha enli: Uzun boylu iki insanın ancak kıvrılarak yatabileceği bir yer. Dolap yok. Neleri varsa zaten üzerlerinde. Kiler yok. Yiyecek bulamamak zaten sıradan... En kötü ihtimalle etraflardaki otlardan bir kap haşlayıveriyorlar. Hiç seçici değil, bu konuda. Girdiğim kulübede tek bir yiyeceğin, tek bir giyeceğin izine rastlamadığım gibi, yastık veya şilteye benzer hiçbir nesne de yoktu. Sadece sanırım örtünmeye yarayacak birkaç hayvan postu. Onlara ödenen küçücük bir bedel karşılığında, Masai Kabilesi Korusu mensupları bizlere çok sesli bir "hoş geldiniz" müzik şöleni sunuyor. Gırtlaktan gelen sesler... Dillerinin hünerli kullanımı ile kulağımıza ilk kez çalınan bu yabancı ezgileri gerçekten benimsiyoruz, hatta beğeniyoruz bile! Banyo, yıkanmak, çamaşır, akan bir çeşme, su, sabun... Bunlar Masailer için belki de bilinmeze yakın kavramlar. İlkelliğin doruğu olarak addedilen bu yöreden ve bu rengârenk sevimli

*Aidiyetlerine,  
kimliklerine  
belirgin bir şekilde  
sadık kalmış Masailer,  
göçebe çobanlar...  
Gösterişli ve uzun boylu,  
aynı zamanda Afrika  
kıtasının en yaman  
savaşçıları...*

insanlardan ayrılırken umarsız bir hüznün ağırlığını iliklerimde hissediyorum. "Acaba kim daha mutlu" diye kendimi sorguluyorum. Medeniyet insanlığa neler verdi? Veya bizlerden neleri götürdü? Sahip olmak; daha, daha pek çok şeyi istemek. İsterken mutsuz olmak. Hiçbir zaman doyuma ulaşamamak... Hâlbuki tek bir çakmak veya otel odasından yürütülmüş minik bir sabun veya basit bir kalem bile bir Masai'yi mutlu etmeğe yeterli. Amboseli'nin en popüler milli parklarından biri. Kilimanjaro Dağı eteklerinde... Dört-çekerimizin içinde ilerlerken manzaralardan biri: Bir fil ailesi su içmek için ilerliyor.

'Aile' dedimse... 'Kabile' demek daha doğru! En başta lider ve rehber dişi fil, bedenlerinin, varoluşlarının bütün ağırlığıyla sakince yürüyorlar. Kaos veya itiş-kakış yok, sessizlik hâkim. Ve merkezde, ağırlıklı bir kararlılık!

Amboseli Serena Safari Lodge'un (lodge = doğa ile içiçe bir safari oteli) bir odasında sabah uyanmak nasıl mı?  
- Günaydın!  
- Kara Kıtaya'dayız... Afrika'da, safari deyiz, hatırladın mı?  
- Dur sana perdeyi de açıyorum, bakalım nasıl bir sabaha uyandık bugün?  
- Aman Tanrım!!! Kalkar mısın lütfen? Bir gergedan gözlerini tam da bizim pencereye – bana dikti!  
Amboseli'deki ilk uyanışımız! Sonra da kahvaltı, tabii ki açık havada. Omuzlarda, masada, koltukta maymunlar, babunlar... Çınlasın kulakları Darwin'in! Kesme şekerleri markaja almışlar. Çantalar da tacizde, yeter ki damak tatlarına uygun bir şey bulabilsinler, ambalajlarından bile tanıyorlar âdeta. Korkuya pek mahal yok: Cüzdan veya kredi kartlarıyla ilgilenmiyor maymun cinsi. Kısacası yeterince dünyevî olamamışlar HENÜZ!



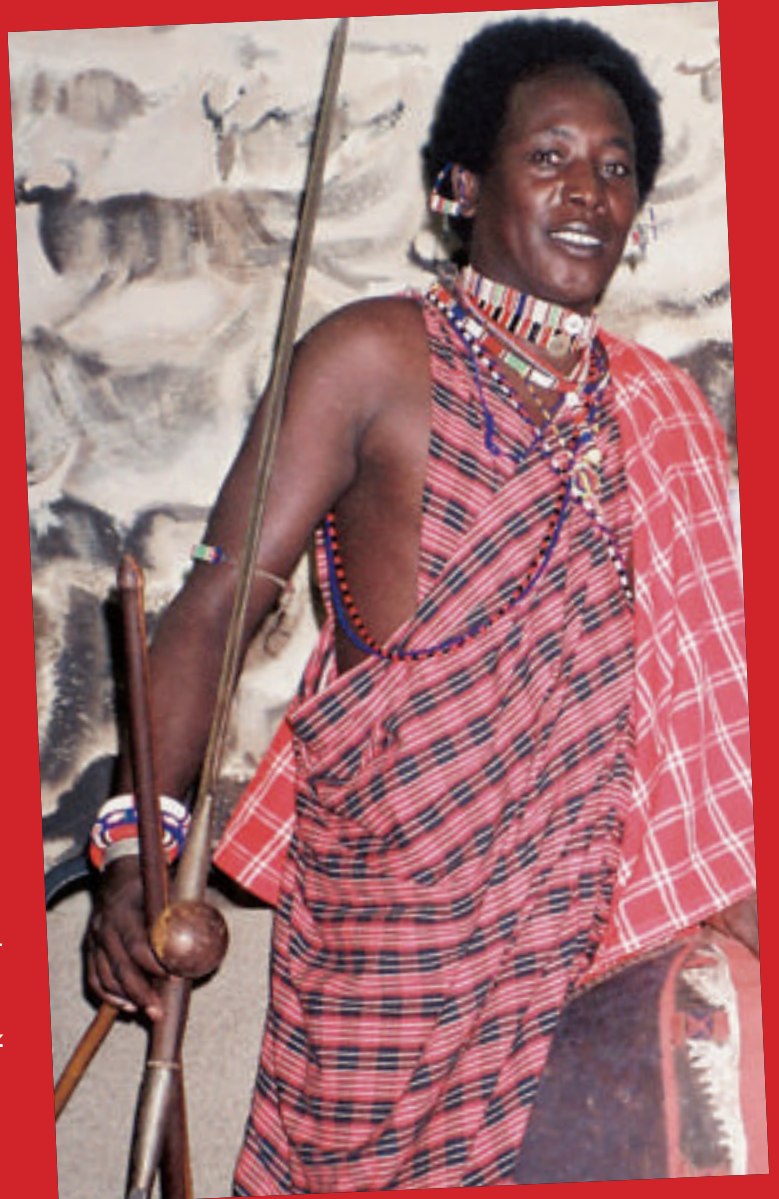
Entelektüel  
Masai'nin,  
Yahudilik  
konusunda  
varsayımlarına  
kulak  
kabartıyorum



*Bir entelektüel*

# ŞADRAK KARABİLO

Safarimiz boyunca konakladığımız doğanın içinde, uygarlık boyutlarındaki Amboseli'deki 'lodge'da Şadrak Karabilo'ya rastlamak ilginç bir deneyim: Karabilo, 'medeniyet' olgusundan hayli nasiplenmiş bir Masai entelektüeli. Yüzü, vücudu, hatta ayakları bile tertemiz. Zekâ pırıltılarıyla çakmak gibi gözlere sahip, iri kıyım ve güzel bir insan. Pek de yakışıklı! Görür görmez bize, "Şalom" diye hitap ediyor. Karabilo'nun diğer bir özelliği de 'medyum'luğu idi. Öyle ya Kutsal Kitapta (Daniel, Bap1:7) Babil Kırallı Nabukadnezar'ın Sarayı'nda görevlendirilen akıllı, bilgili, hikmetli ve fenden anlayan yakışıklı Hananya'nın Babil dilindeki adı da Şadrak değil miydi? Ve, kimi kez delip geçen bakışlar... Ensemde bir ürpertiyle sohbet ediyoruz. Karabilo hiç mektep medrese görmemiş. Kendini yoktan var ederek halkın lisanı olan 'Maa' dilinin dışında, Afrika'nın bu yöresinde konuşulan 'Swahili'yi, ayrıca İngilizceyi çok iyi okuyup yazıyor. 'Yeşil'i korumanın ve savunmanın dışında bir misyonu daha var: Masailerin sözlü tarihini kayda geçirmek. Bu uğurda gece-gündüz araştırmalarını sürdürüyor. Kâğıt-kalem-teyp-kaset... Canhıraş bir mücadele sergileyen Karabilo, bakarsız günün birinde Masailerin ilk tarihçisi de olur. Entelektüel Masai'nin, Yahudilik konusunda varsayımlarına kulak kabartıyorum...





Taktıkları abartılı küpelerden, kulak memeleri omuzlarına kadar uzanıyor



Neleri varsa zaten üzerlerinde... yiyecek bulamamak sıradan...

## Masailerin

### ET – SÜT AYIRIMI

Şadrak Karabilo, Masailerin koyun, keçi ve sığır beslediklerini anlattıktan sonra 'kaşerut' olgusunu anımsatan bir bilgi ile devam ediyor.

*"Sütlü bir ürünü yediğimizde et yemek için ertesi günü bekleriz. Bu arada Masai inancına göre et yemeden de ağzımızı iyice çalkalarız."*

Kesip yiyecekleri hayvanın etini seçmelerinde, sütle eti ayırmalarındaki eşleştirmelerinden yola çıkarak Masailik - Yahudilik benzetmelerini anlatmayı sürdürüyor Kabilo: *"En küçük bir olay bile Tanrı'ya şükranlarımızı belirtmek için uygun bir fırsattır. Bunu dua ederek de yapıyoruz, şarkı söyleyerek de.. Tanrı'ya adaklar sunuyoruz..."*

Kurbanın ne olduğunu sorduğumda, "Genellikle üzerinde hiçbir leke taşımayan bir koyun..." diyor. Ya, kurbanı ne yapıyorlar, diye merak ediyorum...

Aldığım cevap: *"Kurbanımızın kanını bir kaba iyice akıtırız. Adağımızın bir anlam kazanması için 'Aurelia Africana' ağacının yapraklarıyla kanı yeni yakılmış ateşe veririz. Yaprak ile kanın buharlaş-*

*masıyla adağımız bulutlara ve bulutların ötesindeki Tanrı'ya ulaşır."*

Kurban... adak... kan... ateş... buharlaşma... Aurelia – yani defne yaprağı... bulutların ötesindeki Tanrı... Hoşlanıyorum bu sözcüklerden, doğaya koşutluktan, Tanrı'yla özdeşleşmelerinden.

## Sünnet konusu

### ÇOK VAHİM!

"Yahudiler gibi, bizde de sünnet var: 15 yaşına giren kız çocuklarını sünnet ederiz." Bunu duyan zavallı ben, kem küm "neresini?" diyorum. "Klitorisini! Böylelikle fuluş önleniyor, genç kızlarımızın doğurgan ve iyi ev kadınları olmaları sağlanıyor." (Açıklamaların bu bölümünü hiç beğenmedim!)

Böylelikle yaşamlarının yeni bir evresine girmiş kızcağızlar. Bu seremonilerde kadınlara boncuklarla işlenmiş özel deri etekler giydirilmiş. Kabilo hemen böylesi bir etek bulup buluşturdu ve onu üzerime bağlıyor. Ben ise onu bir an önce çözüp çıkarmak için yeteri kadar atik davranıyorum.

- Ya, erkekler? Onlara sünnet?

- Evet, erkekler de 18'lerinde sünnet ediliyormuş. Onlar da bu yaşta 'er' kişi olarak toplumdaki yerlerini alıyormuş. Sünnet ise, kabilelerde bulunan 'sağlık işlerinden sorumlu yaşlı kişi' tarafından gerçekleştiriliyormuş.



## Masailerde

### TIP ALGISI

Zaten hiçbir modern sağlık kuruluşunun yardımına sığınmazmış, Masailer. Otlarla, tohumlarla uyguladıkları iyileştirici yöntemlerden şaşacağı benzemiyorlar. Kendi 'tıp' adamlarından söz etmeyi sürdürüyor Masaili.

'Tıp branşlarını' üçe ayırıyor:

'Herbalistler' – Otların yardımı ile iyileştiriciler...

'Yaşlılar' – Sünnet gibi ritüelleri yerine getirenler...



Masai kabilesi değişik bir selamlama yöntemi ile tanınıyor. Birbirlerine tükürerek selam veriyorlar



'Fizyoterapistler' - Hastalıkları, ağrıları elleriyle giderenler...

## AİLE YAŞAMI

Yahudilerin aile bağlarının kuvvetine değinen Afrikalı, Masailerin de aynı geleneği paylaştığını anlatıyor. Ona soruyorum: Ya Masai erkeği, birçok kadın ile evlenir mi?

*"Evet, ama bir Masai erkeği hiçbir zaman aynı klandan iki kadımla evlenmeyecektir. 5 - 6 kadımla evlenebilir. Bir başlık sistemimiz var: Evlenmek için gelinin babasına 40 kadar büyükkbaş hayvan verilir. Karıları, çocukları, (+ öküzlere!..) bir erkeğin servetidir."*

## MASAI TARİHİ

Antropolojik olarak Masailerin, insanlığın oluşumundan bu yana var olduklarını söylüyor, Karabilo. Dediğine göre Kuzey Afrika'dan geldikleri de kanıtlanmış.

Ve, konuşmamız bu konuda yeni bir boyut kazanıyor: Kral Süleyman'ın Saba Melikesi Belkis ile birlikteliğinden doğan nesillerden söz ediyoruz. Ve Falaşalardan... Onların Masailerle yakın temaslarından doğabilecek etkilenişlerden konuşuyoruz. Nil Havzası'nda sürdürdükleri yaşamdan dem vuruyor, Karabilo. Roma İmparatorluğu egemenliğindeki dönemden nasıl etkilendiklerini de anlatıyor.

Ayaklarına bakıyorum... Gerçekten giydiği deri sandaletler Romalılardan bu yana sadakatle aynı şekilde muhafaza edilmiş bir model. Ve kalkanlar... Hâlen korunma amacıyla kullandıkları kalkan, o dönemin modeli âdeti.

## KABİLE YÖNETİMİ

Klanlarında her yaş grubunun kendi liderleri varsa da 'yaş' unsurunun büyük bir saygınlığı var Masailerde. Lider, 'yaşlılar'ın kendi aralarında yaptığı kapalı bir oylamayla seçiliyormuş.

Ya lider olmanın kriterleri?

*"Davranışları... önderlik yetenekleri... iyilikseverlikleri..."* diyor, Şadrak Karabilo ve Masailerin tüm yazılı demokrasi yaklaşımlarından daha demokratik olduklarını savunuyor. Her alınan kararın uyum, anlayış ve oybirliğiyle gerçekleştiğini vurguluyor. Masailerde düzgün bir kişiliğe sahip olmak, karar verebilme yeteneği ve akılcılık, servet ile varlık kavramlarından daha önemli. Zenginlik Masailerde politik güç sağlamıyormuş!

## "Nasıl bir Tanrı'ya TAPINIYORLAR?"

Şadrak Karabilo: *"Bizler tanıdığım 'en' tek tanrılı insanlarız. Tanrı'muz göklerde, bulutların ötesinde. Tanrı ile insan arasında hiçbir aracı yok. Hiçbir nesne de*

*putlaştırılmaz."*

*"Tapınaklarımız var mı?"*

Hayır! Masailer için tabiatın tümü, onların tapınağı. "Tanrı ve sadece Tanrı," diyor, Masaili.

*"Ya ölüm? Ölümden sonra yaşam?"*

Ölüm onlar için bir 'son' ve ölümden sonra yaşam söz konusu değil; cennet ve cehennem kavramları da yok!

*"Din adamları?"*

Dini yükümlülükler de kabilelerin yaşlıları tarafından üstleniliyormuş.

## Masai yaşam FELSEFESİ

Karabilo'nun, insanlık kadar yaşlı olduğunu söylediği Masai inancına göre 'insan' ve 'yaşam' en önemli olgu. Bir insanın hayatına son vermek, 'sonsuz günah' anlamını taşıyor. Savaş esnasında ise 'kendini korumak', 'insan'ın kendi varlığını sürdürmesi için öldürmek günah sayılmıyor.

Kabilede ayrılmış şehir yaşamına entegre olan, eğitim gören gençleri soruyorum. Yanıtı şöyle:

*"East, west, home best! - Doğu veya batı herhangisi... Kişinin kendi evi en iyisi!"*

*"Deneyimlerine göre evlenip şehre yerleşen Masai ve onun çocukları 'yalnızlık' seçimini yapmış olurlar. Çocuklarına Masai lisanını - Maa'yı öğretmeyen şehirli anne-baba kabilede kopmuş olacaktır."*





## GELENEK

Masaili, "gelenek", diyor, "gelenek, kültür ve lisan devam ettirilmediği sürece bireyler kabilelerine olan aidiyetlerini yitirip kaybolmuşluklara karışacaktır." "Din," diye devam ediyor Karabilo, "günlük yaşamın her safhasıdır. İnançların uygulamasıdır."

Kenya ile Tanzania'da yaşayan bir milyon kadar Masai var. On beş gruba ayrılmışlar. Aynı lisanı konuşuyorlar: Maa. Hepsi aynı meşgaleyi (çobanlık) ve aynı kültürü paylaşıyor. Masailer yaşlılarına sonuna kadar sahip çıkıyor. Karabilo bu konuda Batılıları eleştiriyor ve "sizler yaşlılarınızı hayvanat bahçesinden hiç de farklı olmayan 'ihtiyarlar bahçesine' kapatıyor-sunuz," diyor.



Kilimanjaro, nâm-ı diğer

# TANRI'NİN EVİ

## ÖZGÜRLÜK

Masailer'in, Afrika'nın özgürlüğüne en düşkün kabilesi olduğunu okumuştum. Köle ticaretinin dorukta olduğu zamanlarda Masailer bu insanlık dışı tacirlerin onlara ulaşmasını önlemek için ormanların en derinine gizlenmişler. Hiçbir köle tacirinin Masailer'e ulaşması konu olmamış. Çünkü her zaman iyi birer savaşçı, aynı zamanda da askerî açıdan iyi bir örgütlenmeye sahipmişler. Sömürgeci güçler Kenya ile Tanzania'yı sömürürken Masai Mara topraklarından geçmekten bile kaçınmışlar.

Kara Kıta'nın doğusunda Amboseli Ulusal Parkı'nda tanıştığım Şadrak Karabilo'dan ayrılırken son sözleri aklıma takıldı:

"Lisanın muhafazası... kültüre sadakat... tüm kabile mensuplarıyla iletişim kurmak... GELENEĞİM: Kalbim, güvenim ve arzumdur!"

(1) Masai Mara = Masai Merası

Kilimanjaro Dağı'nın karlı tepesinde bir leoparın donmuş iskeleti. Bunu da Ernest Hemingway'in 1936 tarihli ünlü kısa hikâyesi... "Kilimanjaro'nun Karları"nda öğreniyoruz.

Ölmekte olan bir yazarı anlatır, Hemingway. Teması, ölüm ve pişmanlık. İnançlarına, yeteneklerine ve aslında kişinin kendine ihanetini sergiliyor... Kilimanjaro Dağı ise yazarın ölümden sonraki yaşama geçişinin kefareti simgeliyor.

Öyküde, "aşk", diyor yazar, "bir gübre yığındır, ben ise öten bir kargayım, üzerine konmuş!"

Hemingway veya öyküdeki yazarla kesinlikle hemfikir olamam!

Aşta olmayı yeğliyorum. Aşk yaşamamışlığı eksik bir hayat addederken Amboseli'den beş kişilik pırpır pervaneli uçaklarla ayrılıyor.

Havalandığımızda çarpıcı bir manzaraya uçuruyor bizi, pilotumuz: Kilimanjaro... Karlı tepeleri. Bu görkemin duyumsattıkları ise sevincin coşkusu... kutsiyetin derinliği... aşkın zirveleri... engin özgürlük.





# Kenya'daki Yahudilerin tarihine KISA BİR BAKIŞ <sup>[2]</sup>

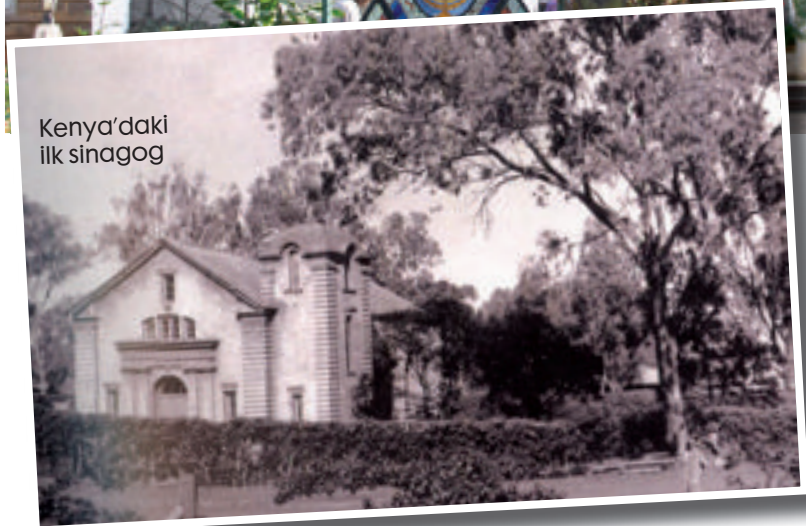
Kenya'daki Yahudilerin tarihi 1900'lere kadar dayanır. 1903'te İngiliz Sömürge Sekreteri Joseph Chamberlain 6. Siyonist Kongre'de Uganda Programı'nı; Yahudilerin Kenya ve Uganda'daki toprakların bir kısmında özerk bir devlet kurma teklifini sundu. Bu fikir uluslararası Yahudi cemaatleri arasında tartışmaya sebep oldu. 1905'te gerçekleşen 7. Siyonist Kongre'de bu fikir reddedildi. Fikirin reddedilmesine rağmen birkaç aile Kenya'ya göç etti. 1913'te çoğunluğu Nairobi'de olmak üzere Kenya'da 20 Yahudi aile yaşıyordu ve Kenya'daki ilk sinagog bu tarihte hizmet vermeye başladı. Holokost bittiği zaman bazı Yahudiler Kenya'ya göç etti. 1945'te cemaat 150 aile boyutundaydı. 1947'de İngilizler Gilgil'de Filistin topraklarından yurtdışına sürülen Yahudi yerleşimci örgütleri İrgun ve Lehi militanları için bir tutuklu kampı inşa etmişlerdi. Nairobi'deki Yahudi cemaati, Gilgil tutuklularının hayat şartlarını iyileştirmek için ellerinden geleni yapmışlardı. 1955'te Nairobi'de yeni bir sinagog inşa edildi. Kendilerini Yahudi Diasporası'nın mikrokozmu olarak addeden Kenya Cemaati dünyanın sayısız noktalarından gelenleri bünyesinde kucaklamakta: Sefaradlar, Aşkenazlar... Rusya, Latvia, Litvanya, Rusya, Polonya, Romanya, Çekoslovakya, Almanya, Birleşik Krallık, ABD, Kanada, İsrail, Yemen, Irak, Hindistan, Fas, Güney Afrika... Ve tabii ki Kenya doğumlu Yahudileri. 2008 itibariyle (yine çoğu Nairobi'de olmak üzere) Kenya'da 400 Yahudi yaşamakta.

[2] Jewish Virtual Library

Günümüzde Kenya Sinagogu



Kenya'daki ilk sinagog







# “İMDAT! İMDAT!...”

**Kamuoyu oluşturun, lütfen!  
Neslimizi tüketmek  
istiyorlar...”**

Masailerin çağrısı, 9 Nisan 2013 günü mail kutuma düştü! Onlarla dayanışma halindeyim ve çağrılarını olduğu gibi nakletmeyi vazife ediniyorum. Siz de bana katılmak istiyorsanız lütfen aşağıdaki web adresini tıklayın!

[http://www.avaaz.org/en/stand\\_with\\_the\\_maasai\\_nsp/?bKKHqbb&v=23855](http://www.avaaz.org/en/stand_with_the_maasai_nsp/?bKKHqbb&v=23855)

...Ve Masailer özetle şöyle haykırıyorlar...

“ Bizler, Tanzanyalı Masailerin Yaşlıları olarak, Afrika Kıtası'nın eski kabilelerinden biriyiz.

Tanzanya Hükümeti bizi, binlerce ailemizi topraklarımızdan kovmaya yönelik planını açıkladı. Zengin turistler aslanlarımızı, kaplanlarımızı, leoparlarımızı avlasın, öldürsün, nesillerini tüketin diye...

Devlet Başkanımız Kikwete bizi dikkate almasa da uluslararası medyaya ve kamuoyu baskısına önem veriyor. Lütfen topraklarımıza, halkımıza ve dünyanın en görkemli hayvanlarına sahip çıkmamız için bizimle dayanışma içinde olun. Bu bizim son umudumuz, lütfen herkese haber salın ve yukarıdaki web sitesinin defalarca tıklanmasını sağlayın.

Yüzyıllardır Kenya ile Tanzanya'da yaşayan kabilelerimiz bizi çevreleyen hayvanların muhafazasında, korunmasında ve son derece hassas olan ekosistemimizin bozulmamasına özellikle itina ediyor. Tanzanya Yönetimi ise topraklarımızın ve zenginliğimizin Orta Doğulu prenslere ve krallara peşkeş çekmekte, onların buralarda “öldürmesine” izin vermekteler.

2009'dan bu yana, kültürümüzde yer almayan ve inancımıza aykırı olan “öldürmek” fiiline ve avcılara karşı mücadele verirken dövülüyor ve hapse atıyoruz... Geçen sene zengin prensler kuşlarımızı helikopterlerden vurdular. Şimdilerde ise hükümetimiz yaban hayat koridorlarını doğamızın en görkemli yaratıklarının avlanabilmesi uğruna açılacağını bildiriyor.

Lütfen, lütfen yardımcı olunuz! Kökümüzü kurutmalarına izin vermeyin! İmza kampanyamıza katılın!”

Umut ve kararlılıkla,

**NGORONGORO BÖLGESİ  
MASAİ YAŞLILAR HEYETİ ■**





# FOLİ



365<sup>by</sup> FOLİ  
Sport Line

- 40/58 BEDEN -

Anneler Günü'ne  
özel tüm ürünlerde  
%20 indirim



[www.facebook.com/FoliGiyim](http://www.facebook.com/FoliGiyim)

[www.foli.com.tr](http://www.foli.com.tr)

**İstanbul:** Merkez (212) 248 92 90

Suadiye (216) 296 99 35

Nişantaşı(212) 296 99 35

Küçükyalı (216) 489 76 54

Zekeriyaköy(212) 202 86 34

Pendik (216) 390 74 77

**Ankara:** Karum AVM (312) 426 61 23

**İzmir:** Alsancak (232) 422 51 71



# 32. İstanbul Film Festivali'nden *akılda kalanlar*

**Bu sene 32. yılını dolduran İstanbul Uluslararası Film Festivali çok ilginç sahnelere şahit oldu. Yönetmen Costa Gavras'ın bile katılımında bulunduğu Emek Sineması protestoları, festivale damga vuran olaylardandı. Tatsız olayları bir kenara bırakacak olursak festival bu sene farklı başlıklar altında onlarca filme ev sahipliği yaptı.**



**B**u sene uluslararası filmler yarışmasında yer alan filmlerin gösterildiği salonlar hınca hınç dolarken dışarıda da bilet kuyrukları bitmek tükenmek bilmedi. Güneşin yüzünü az da olsa göstermeye çalıştığı festival günlerinde hayata on beş gün ara verildi. Tabii ki Emek Sineması unutulmadı, sloganlar, yürüyüşler yapıldı bu tarihi ve güzel salonu kaybetmemek için.

Bir filmi izlerken onlarca farklı ruh haline girebiliyor insan. Annesine kavuşmaya çalışan küçük bir çocukla umut ederken, ailesini kaybeden bir adam için üzülen, hayallerine ulaşan bir insanla birlikte biz de mutlu oluyoruz. Kimi zaman gözlerimiz doluyor, boğazımız düğümleniyor; kimi zaman filmin o kadar çok etkisinde kalıyoruz ki, salonu en son biz terk ediyoruz... İşte film festivalinin şehrimizde bıraktığı güzel duygulara neden olan filmlerden, Şalom Dergi okurları için küçük bir seçki düzenledim.





## Yarım Kalan Hayat *Nairobi Half Life*

Özünde Türk işi dram barındıran bu film Kenya'da yaşayan bir köy delikanlısının aktör olma hayalleri ile Nairobi'ye giderek orada hayatını kazanma mücadelesi verişini anlatıyor. İçinde aşk, mücadele, hırs, suç, gerilim, aksiyon ve yozlaşma geçen bu filmde hırsızlık dünyasını ve insanların çaresiz kalınca nelere saldırbileceğini görüyor ve bir süre sonra buna hak vermeye başlıyorsunuz. Bir oyuncu olmak için gündüz tiyatro provalarında çalışan, gece boyunca ise Nairobi sokaklarında çetesiyle beraber hırsızlık yapan Mwas'ın hikâyesi her karesiyle sizi de beraberinde sürüklüyor.

Yönetmen: David Gitonga

2012 Durban En İyi Erkek Oyuncu (J. Wairimu)

2012 AFI İzleyici Ödülü

2012 Kalasha (Kenya) En İyi Film, En İyi Yönetmen, En İyi Erkek Oyuncu, En İyi Görüntü, En İyi Özgün Senaryo

## Lucia'dan Sonra *Después de Lucía*

Karısını trafik kazasında kaybeden Roberto olaydan altı ay sonra kızını alarak Mexico City'e taşınır ve burada yeni bir hayat kurmaya hazırlanır. Taze olan acılarıyla başa çıkmaya çalışırken bir taraftan da yeni bir şehirde yeni bir düzen oturtmaya çalışan baba ve kızı başlangıçta güzel idare ederler. Alejandra babasından daha çabuk toparlanır fakat yeni başladığı okuldaki arkadaşlarının kıskançlık, öfke, kin, acımasızlık gibi sorunlarıyla karşılaşır. Başına gelen belalardan ve uğradığı tacizlerden babasına bahsedemez ve giderek içine kapanır. Bu içe kapanıklık baba ve kızı kötü bir sona doğru sürükler. Özellikle gençlik çağı sorunlarına değinen bu film ibret alınması öğeler barındırıyor.



Yönetmen: Michel Franco

2012 Cannes En İyi Film - Belirli Bir Bakış

2012 Chicago Jüri Özel Ödülü

2012 San Sebastian Özel Mansiyon



Yönetmen: Eva Neymann

## Kuleli Ev *House with a Turret*

Sekiz yaşında bir çocuk, hasta annesi ile bir trende seyahat ediyor. Annesi çok hasta ve küçük çocuk ağzından çıkan ilk sözler "Burası gaz odası gibi, yakında hepimiz öleceğiz" oluyor. Yaşından büyük laflar eden bu küçük çocuk annesini kurtarmak için karlar içinde bir oraya bir buraya koşturuyor. Durumu kötüleşen anne bir hastaneye yatırılıyor ve küçük çocuk annesinin iyileşmesini umutla bekliyor. Ukrayna'da İkinci Dünya Savaşı sırasında geçen bu film siyah beyaz. Hayatta kalma mücadelesi, açlık, kayboluş, özlem ve umut gibi karmaşık duyguların içinde gidip geldiğimiz bu filmde insanlığın yokluk zamanlarında nasıl çirkinleştiğini ve birbirine sırt döndüğünü görüyoruz. Fakat iyi bir geleceğe ve savaşın biteceğine dair umutlar tükenmiyor. Duygu yüklü anlar yaşamak isteyenler için izlenesi bir film.





## Yarım Kalan Şarkı *Song for Marion*

Yaşlı ve huysuz fakat kanserle mücadele eden eşini ölesiye seven Arthur'un eşini kaybettikten sonra bocalamasını ve kimseyi sevmeyen, seilmeyen bir insan olduğunu kabullenışı, zaman içerisinde eşinin hayattayken en çok yapmak istediği şey olan şarkı söylemeyi seçmesiyle kaderini değiştirir. Çekingen Arthur artık eşinin şarkı söylediği koroda tıpkı onun gibi şarkı söylemekte ve her yeni gün hayata biraz daha bağlanmayı öğrenmektedir. Bu sayede oğlu ile arasında kopuk olan bağlar onarılır. Hüzün, komedi ve dram öğelerini barındıran bu film yaşlılığın eğlenceli yönlerini ortaya çıkarırken bir yandan da sevdiğimizden istemeden kopmanın verdiği acıyı hissettiriyor. Kalpleri titreten ve izlenmesi gereken bir film.



Yönetmen: Paul Andrew Williams



## Bwakaw Bwakaw

Yine bir huysuz mu huysuz ihtiyar olan Rene'nin, evinde beslediği sevimli sokak köpeği Bwakaw, kendisini öleceğine inandığı için her gün yeniden düzenlediği miras listesi, indirimden yararlanarak aldığı ve içinde geceleri uyuduğu tabut ve altmış yaşından sonra keşfettiği eşcinselliği ile ilginç hayatına konuk oluyorum. Karanlık bir ev, kutulara istiflenmiş eşyalar, salonda kocaman bir tabut ile kasvetli bir hayatı olan Rene her zaman mutsuzdur. Kendisini öleceğine o kadar inandırmıştır ki, her gün bu fikirle uyanmaktadır. Fakat etrafındakiler ondan önce veda etmeye başlarlar hayata... Bwakaw yalnızlık, arkadaşlık, ölüm, yaşlılık ve aşk üzerine bir kara komedi.



Yönetmen: Jun Lana

2012 Cinemalaya  
En İyi Erkek Oyuncu,  
Netpac, İzleyicinin  
Seçimi (E. Garcia)

2012 Asya-Pasifik  
Sinema Ödülleri En  
İyi Erkek Oyuncu  
Best Aktör



# vipderm

Estetik & Güzellik Merkezi

15 yıllık tecrübemizle,  
Göktürk'te Başarı  
plazada hizmetinizdeyiz.

Garanti veriyoruz, estetiğin ve güzelliğin yeni adresi Vipderm



 Lazer epilasyon kalıcı çözüm

 Trilipo by Pollogen  
8 uygulamada selülide kesin çözüm  
ve vücut sıkılığı

 Lipolight (Bölgesel Zayıflama)

 Lenf Drenaj  
(Bölgesel Zayıflama)

 Cilt Bakımı

 Dr. Schrammek Bitkisel Ürünleri



İstanbul Cad. Kartal Sk. No.1 Başaran Plaza Kat.2 D.3 Göktürk/Eyüp/İstanbul

Tel: 322 70 07 Faks: 322 12 07

info@vipderm.com.tr

www.vipderm.com.tr



SİNEMA  
Erdoğan MİTRANİ



'Osessione'



# İTALYAN SİNEMASI

## AZ BİLİLEN DÜNYA SİNEMALARI -13

"Az Bilinen Sinemalar" başlığının altına "İtalyan Sineması"nı koymak garip oluyor ama özellikle 40 yaşın altındaki izleyicilerin İtalya'nın tüm dünya sinemasını etkisi altında tuttuğu o görkemli yılları hiç bilmediğini farkedince, "Yeni Gerçekçilik"ten "auteur" sinemasına, klasiklerden modernlere, dünya sinemasını yönlendirmiş olan bu ülkenin sinemasını ele almaya karar verdim.

**I**talya'da sinema, Lumière kardeşlerin Cinematographe patentini alışlarından birkaç hafta sonra, *Papa Leo XIII*'ün kamerayı takdis ederken görüntülediği birkaç saniyelik bir filmle başlar. 1902-1908 yılları arasında, büyük stüdyoların da oluşturulmasıyla sinema önemli bir endüstri olarak gelişirken İtalyanlar, "kostümlü tarihsel drama" türünü keşfederler ve sessiz film döneminin neredeyse tamamını *Neron*, *Messalina*, *Spartacus*, *Cabiria*, *Cesar*, *Antonius* ve *Kleopatra*'nın yaşamından ya da *Pompei'nin Son Günleri*'nden esinlenen bol figüranlı, görkemli, gösterişli ama kof melodramlarla geçirirler. 1911-1919 arasında İtalya'da "fütürizm" akımından esinlenen bir avantgarde sinema doğar. Ne yazık ki Alman Ekspresyonizminin esin kaynağı olan bu dönem çekilen filmlerin

çoğu kayıptır. Bir yandan ekonomik sorunlar, bir yandan da uluslararası izleyici kitlelerinin tarihsel melodramlara doymuş olması, iki savaş arasında, İtalyan sinemasının iyice kabuğuna çekilmesine sebep olur. Bu yüzden, II. Dünya Savaşı yıllarına kadar, en alt düzeyde bile uluslararası başarıya ulaşmış film yoktur.

### MUSSOLİNİ: "BİZİM İÇİN SİNEMA EN GÜÇLÜ SİLAHTIR"

1922'de iktidara gelerek 1925'te totaliter bir devlet yapısı oluşturan Faşist hareket, Mussolini'nin "Bizim için sinema en güçlü silahtır" sloganına rağmen İtalyan sinemasını destekleyecek önlemleri biraz geç almıştır. Gişe gelirlerinin %10'unu sinema sektörünün güçlendirilmesine ayıran yasa 1931'de kabul edilir. Bir figüratif sanatlar sergisi olan "Venedik Biena-

li" 1932'de resmen "1. Uluslararası Sinematografik Sanat Sergisi" olarak tasarlanır ("her şerde bir hayır vardır"; tarihin ilk sinema festivali böyle doğmuş olur). 1933'te üç yabancı filme karşı bir İtalyan filmi göstermek yasal olarak zorunlu kılınır. 1934'te Sinema Genel Müdürlüğü, 1935'te Kültür Bakanlığı'nın film okulu Centro Sperimentale di Cinematografia (Deneysel Sinematografi Merkezi) kurulur ve nihayet 1937'de Cinecittà stüdyoları açılır. Bu dönemde Faşizm, sanatçıları ve entelektüelleri kendi siyasi tutumuna zorlamaktan çok, onların ilgisini günün gerçeklerinden uzaklaştırmak için çalışmıştır. 1930-1943 arasında çevrilen 722 filmin ancak 30'unda belirgin bir faşist propaganda görülür. Geriye kalanı, komedi, melodram ve yine kostümlü/tarihsel dramalardan oluşan bir kaçış sinemasıdır; *Luchino Visconti*'nin 1943 tarihli bir yazısında adlandırdığı gibi "bir ceset-





'Roma, Città Aperta / Roma, Açık Şehir'



ler sineması"! Komediler, lüks içinde yaşayan ve türe adını veren "beyaz telefonlar"la konuşan, gerçeklikten alabildiğine uzak karakterler içeren, aşırı duygusal, ciddiyetsiz, ahmakça filmlerdir. Setler ve dekorlar cicili bicili rengarenk vitrin beğenisinde, yönetmenlik en alt seviyededir. Bu eğilim, Vittorio de Sica, Isa Miranda, Amedeo Nazzari, Alida Valli, Aldo Fabrizi ve Carla Calamai gibi yıldız oyuncularını da yaratacaktır.

## YENİ GERÇEKÇİLİK

1940'larda İtalyanlar kendilerini aslında hiç istememiş oldukları bir savaşın içinde bulurlar. Gerçekliğin kaçınılmaz olarak olduğundan daha geniş kapsamlı, daha karanlık ve daha kaygı verici görüldüğü bu karamsar ve umutsuz yıllarda, derin bir kriz içindeki İtalya'nın gizli yüzünü açığa vuran üç film, eleştirel tutumlarıyla *Yeni Gerçekçilik*'in önünü açacaktır: *Blasetti*'nin "Quattro Passi Tra le Nuvole" (1942), *De Sica*'nın "I Bambini Ci Guardano" (1942) ve özellikle *Visconti*'nin "Osessione" si (1943).

*Luchino Visconti*, sinemaya gerçekçi yazar *Giovanni Verga*'dan bir uyarılma ile başlamak istiyordu ama, faşist sansüre takılmamak için Amerikalı yazar *James M. Cain*'in çok satan kara romanı "Postacı Kapını iki Kere Çalar" a yönelmişti. Romanın daha sonra yapılmış ve yazarına çok daha sadık iki başarılı uyarılmasının aksine (*Tay Garnett*'in *Lana Turner* ve *John Garfield*'li erotizmi iyice maskelenmiş 1946 versiyonu ve *Bob Rafelson*'un her karesi buram buram cinsellik kokan *Jack Nicholson* ve *Jessica Lange*'li 1981 uyarılması) *Visconti*, *A. Pietrangeli* ve *G. De Santis*'le beraber kaleme aldığı senaryoda, kitaptan olabildiğince özgür bir biçimde esinlenerek öyküyü Po deltasının kıraç ovalarına, Ferrara'nın kimi zaman bomboş, kimi

zaman tıklım tıklım insan dolu meydanlarına, Ancona'ya, San Ciriaco fuarına taşımıştı.

İssız bir benzin istasyonunda yaşlı kocasıyla yaşayan *Giovanna*'nın, yanlarına işçi olarak gelen evsiz barksız bir serseriye, *Gino*'ya aşık olarak onunla birlikte kocasını fütursuzca öldürmesini ve zamanla araları bozulan iki sevgilinin işlemedikleri bir suçtan yakalanmasını anlatırken arka planda seyyar satıcıları, tamircileri, garsonları ve fahişeleriyle orta sınıf ve proleter İtalya'nın iç yüzünü ortaya koyan film yine de sansürün huşuna uğramış (faşist İtalya'nın zina, cinayet ve hele hele sefalet, fukaralık gibi konuları kesinlikle yasakladığı bir dönemde, baş oyuncusunun filmin ilk bir saati boyunca ayak parmaklarının görüldüğü yırtık ayakkabılarla gezinmesi cesaret ve cüret isterdi!), ancak savaş sonrasında 1945'li 1946'lı yıllarda vizyona girebilmişti. Yapım yılı göz önüne alındığında *Neo Realismo*'nun ilk filmi (ve de ilk başyapıtı) "Osessione" dir aslında...

## YENİ GERÇEKÇİLİĞİN SİMGESİ 'ROMA, AÇIK ŞEHİR'

Kadın pek genç değil (1945'te 38 yaşındaydı), güzel de sayılmaz. Ama sert ifâdeli, keskin hatlı yüzü beklenmedik derecede çekici. Her yönüyle dişi, her yönüyle İtalyan, her yönüyle Roma... 1943-1944 yıllarında açık şehir ilan edilmiş Roma'da Gestapo'ya karşı koymaya çalışan her avuç isimsiz kahramandan biri, bir emekçinin hâmile karanısı. Evlerine sığınan bir direnişçiyi kurtarmak için kendini feda ediyor. Gestapo'dan yediği her kurşunda, hançeresinden kopup gelen her çığlıkta sadece ölen bir kadının değil, yok olmanın eşğine gelmiş bütün bir ulusun acısı var... Ve o ölüm

çığlığı, dünyanın sinemaya bakışını hepten değiştirecek bir akımın, Neo Realismo / Yeni Gerçekçilik'in simgesi haline geliyor. Film: "Roma, Città Aperta / Roma, Açık şehir" (1944-1945), yönetmen: *Roberto Rossellini* (1906-1977), oyuncu: en az film ve yönetmeni kadar *Yeni Gerçekçilik*'le özdeşleşen *Anna Magnani* (1907-1973).

*Yeni Gerçekçilik* savaşın siyasal, sivil, varoluşsal kargaşasının, diktatörlükten demokrasiye geçişin ve bu değişimin yanlısalarının, umutlarının ve projelerinin ürünüdür ve bir ekol, bir sanat akımı olmaktan çok, savaş yorgunu İtalya'ya ve Direniş gerçekliğine bakışın, onu temsil edişin yeni bir yolu, gerçekliğe yönelimin bir parçasıdır. Dönemin tüm sorunları ile doğrudan yüzleşmekle yetinmeyip, bu sorunlara olumlu çözümler arayışı, bireyin ve dolayısıyla toplumun köklü bir yenilenişine olan iyimser umudu ile devrimci ve Marksist olmaktan çok bireysel ve hümanisttir. Akımın önemli yönetmenleri *Rossellini*, *Visconti* ve *De Sica*'dır.

## ROBERTO ROSSELLINI

*Rossellini*, "Roma, Città Aperta" dan hemen sonra 1944-1946 yılları arasında



Roberto Rossellini



'Paisà / Hemşeri'



'Germania Anno Zero / Almanya Sıfır Yılı'

'Viaggio in Italia / İtalya'da Yolculuk'



'Stromboli, Terra di Dio'

"Paisà / Hemşeri" yi yönetir. Tamamı amatör oyuncularla çevrilen film, İtalya savaşının kuzeyden güneye 6 bölümlük bir öyküsüdür. Savaşın getirdiği vahşeti lanetleyen "Paisà"nın en çarpıcı bölümleri Po Deltası ve Floransa bölümleridir. Direnişçilerle müttefik kuvvetlerin paraşütçülerinin acımasızca katledildiği ünlü bölüm kadar, İngilizlerin bilinçli olarak Arno nehrini geçmeyi reddetmeleri ve direnişçilerle Almanların üç ay boyunca karşı karşıya kalması ile ikiye ayrılmış bir savaş alanına dönüşen Floransa'da bir İngiliz kadının arkadaşını arayışı da en azından Po katliamı kadar etkileyicidir.

"Germania Anno Zero / Almanya, Sıfır Yılı" (1948), yenilginin hemen sonrasında harabe haline gelmiş bir Berlin'de, öğretmeninin etkisiyle "işe yaramaz, fazladan doyurulması gereken bir boğaz" haline gelen babasını zehirleyen, sonra da vicdan azabın-

dan intihara sürüklenen bir çocuğun öyküsüdür. İnsanın savaş karşısındaki dehşetini bir çocuğun gözleriyle yansıtan bu film yönetmenin "savaş üçlemesi"nin son halkasıdır.

Bu üçlemeden sonra *Rossellini Yeni Gerçekçilik*'ten uzaklaşarak, kuşku bir arayış döneminin ürünü fantastik ya da dinsel temalı filmlere yönelecektir. Bu arada bir mektup alır: "Çok iyi İngilizce konuşan, Almancasını unutmamış, Fransızcası pek de anlaşılmayan ve İtalyanca yalnızca *Ti Amo* demesini bilen İsveçli bir oyuncuya gereksiniminiz varsa, gelip sizinle çalışmaya hazırım."

## "TI AMO" VE INGRID BERGMAN YILLARI

Mektubun yazarı Hollywood'un en ünlü oyuncularından *Ingrid Bergman*'dir. New York'ta sanat filmleri gösteren küçük bir sinemada

"Paisà" yı, "Roma Città Aperta" yı seyretmiş, yönetmene hayran olmuştur. Her ikisi için yeni bir dönem ve yeni bir aşk başlar. *Rossellini, Anna Magnani*'den, Bergman eşi *Dr. Lindstrom*'dan kopar. "Bergman Yılları" başlamıştır. "*Siamo Donne / Biz Kadımlar*" dan (1953) bir bölüm ve Honegger'in oratoryosundan "*Jeanne sur le Bücher*" (1959) dahil, başrolünü artık yaşamını da paylaşmakta olan *Ingrid Bergman*'ın oynadığı 6 filmlik dönem, yönetmenin sinema sanatı açısından en güzel, en değerli filmlerini yaptığı ama ne yazık ki ticari açıdan en başarısız olduğu dönemdir. Tamamı *Ingrid Bergman* üzerine kurulu bu filmler onun yabancı bir kültüre alışma mücadelesini, ailesini ve kariyerini terk etmeye yönelik ikircikliğini, hatta zor bir ilişkinin karmaşıklığını sinemaya taşıyan görsel ve kalıcı psikolojik şiirlerdir. Aynı zamanda da *Rossellini*'nin çağına,



'Ladri di Bicicetta / Bisiklet Hırsızları'



toplumuna, bağnazlığın her türlüüne isyanının da göstergesidirler. Beraberlik hiç ilgi görmeyen, sinema tarihinin en büyük ticari fiyaskosu olarak ancak "Kleopatra" ile boy ölçüşebilen ama tüm zamanların en güzel filmlerinden biri de olan "Stromboli, Terra di Dio" (1950) ile başlar. Toplama kampından kurtulmak için İtalyan bir balıkçı ile evlenen Avrupa'lı mülteci kadının savaş korkusu ile, adamın savaştan da korkunç vahşetinin, kadının kendine acıması ile daha önemli kavramlar arasındaki iç savaşımının karşı karşıya geldiği bir içsel yolculuğun, dumanlar püskürten bir yanardağ ağzında sonuçlanmasının öyküsüdür bu. Ben sinemada, düşman bir çevrenin ve insanın içindeki Stromboli gibi her an patlamaya hazır vahşetin, neredeyse soykırım boyutlarına ulaşan bir orkinos avı/katliamı ile verilışı kadar ekonomik ve etkileyici hiç bir sahne anımsamıyorum. "Europa 51" (1951) Roma'ya yerleşmiş bir Amerikalı kadının, oğlunun intiharından sonra yaşamına bir anlam arama öyküsüdür. Solcu bir entellektüelle kötü ile biten bir ilişki yaşar, evini terkedip fakir bir fahişenin yanına taşınır, bir cinayette suç ortaklığı ile suçlanır ve sonunda eşi tarafından akıl hastanesine yatırılır. "Sosyetik" çevresinde bunalan, aşağı sınıflarla ilişki kuran ve sonunda çevresi tarafından itilen bu hasta kadın aslında hasta bir toplumun ve hastalıklı bir dönemin simgesidir. "La Paura / Korku" (1954) benzer bir

linik vakayı, kocasının anlayışsızlığının ihanete, giderek intihara sürüklediği bir kadının bocalamalarını anlatır.

Rossellini, aynı yıl İtalyan Sinemasının en güzel filmlerinden biri olan "Viaggio in Italia / İtalya'da Yolculuk" yı çeker. Balayılarından beri ilk kez yalnız kalmakta ve birbirlerini oldukları gibi görmekte olan Ingrid Bergman ve George Sanders'in canlandırdığı bir İngiliz çift, bir satış için Napoli'ye gitmektedir. Erkek Capri'ye eğlenmeye gider, kadın Napoli sokaklarında araba ile gezinir, müzelerine gider. Pompei'ye beraberce yapılan bir ziyaret ilişkilerini bitirme noktasına getirir. Ancak evlilikleri mutsuz bile görünse, çiftin uyumsuzluklarından çok, yıllar boyu oluşturdukları ortak noktalar onları yeniden birleştirecektir.

Peşpeşe gelen başarısızlıklar Bergman'la Rossellini'nin ayrılması ve Rossellini'nin "Hindistan" filmini çevirmek için bu ülkeye gitmesi ile sonuçlanır. Yeni bir ülke, yeni bir felsefe ve yeni bir ilham kaynağı: Sonali Das Gupta...

Savaş filmlerine ve tarihsel dramaya geri döndüğü bir ara dönemden sonra Rossellini, "La Prise du Pouvoir par Louis 14" (1966) ile o zamana kadar yapmış olduğu sinemaya tamamen sırt çevirir. Felsefeye ve insanlık tarihine katkıda bulunmuş önemli kişile-

ri, belgesel nitelikte, öykü ve dramaturjiden uzak, gündelik yaşamlarını tüm yalınlığında anlatan bu yapıtlar (Socrate-1971, Blaise Pascal-1972, Cartesius-Descartes-1974, I Medici-1974 ve Il Messia-Mesih-1976) sinemadan çok televizyona uygun yapımlardır. Rossellini, 1977'de öldüğünde Karl Marx filminin hazırlıklarını yapıyordu.

## VITTORIO DE SICA

1910'larda çocuk oyuncu olarak başladığı oyunculuk kariyerinde 1974'te Ettore Scola'nın "C'eravamo tanti amati" filmindeki son rolüne dek 150'den fazla filmde oynayan Vittorio de



Vittorio De Sica





'Umberto D'



'I Bambini Ci Guardano'

'La Ciociara / İki Kadın'

'L'oro di Napoli'



Sica, savaş öncesi "beyaz telefonlar" döneminin en gözde oyuncusu iken 1940'ların başından ölümüne dek, yirmi üçünde yazar *Cesare Zavattini* ile işbirliği yaptığı otuz bir film yönetmiştir. Yukarıda adı geçen "*I Bambini Ci Guardano*" dan sonra, beyaz bir ata sahip olmayı düşleyen iki ayakkabı boyacısı çocuğun öyküsü "*Sciuscià*" (1946)'yı çeker. Ardından ünlü "*Ladri di biciclette / Bisiklet Hırsızları*" (1948) gelir. Romalı bir işsiz afiş yapıştırmacı olarak çalışmaya başlaması için varını yoğunu rehin ederek aldığı bisikletin ilk iş gününde çalınışının, küçük oğlu ile Roma varoşlarında hırsız arayıp bulmasının, hırsızın kendisinden de kötü durumu karşısında polise şikayetini geri almasının, çaresizlikten başarısız bir bisiklet çalma girişiminin ve yakalanıp küçük çocuğun gözleri önünde dayak yedikten sonra

serbest bırakılışının öyküsü. Görünürde konusu işsizlik olan ancak daha derinlerde umursama, acıma ve ilgilenme duyarlılığını kaybetmiş bir toplumun karşısında insanın çaresizliğini *Kafka*'yı bile özendirecek bir umutsuzlukla veren bir başyapıt! Emekli bir memurun parasızlıktan kirasını ödeyemediği möbleli odadan kovuluşunun ve intihara teşebbüsünün öyküsü, "*Umberto D*" (1952), Neo Realismo'nun son filmidir. "Yaşlı bir adamı umutsuzluk ve çaresizlikle zaten yakın olan ölümünü çabuklaştırmaya zorlayan bir toplum, kayıp bir toplumdur" der *De Sica*. Yeni gerçekçi hareket, oluşumu ve doğası itibarıyla bir geçiş dönemidir ve "*Roma Città Aperta*" ile başlayıp, "*Umberto D*" ile bittiği düşünülürse sadece 7 yıl sürmüştür. Bunda 1948'de Hıristiyan Demokratların iktidara gelmesinin rolü küçümse-

nemez. Bir yandan zaten kırılan anti-faşist cephe gerilemeye zorlanırken, bir yandan da ülke kuzeyli-güneyli, Hıristiyan Demokrat- Marksist cephelere bölünmüş, *Neo-Realismo* da sosyal ve politik altyapısından yoksun bırakılmıştır. Ancak bu akım Avrupa sinemasının gelişmesinde çok önemli bir rol oynamış, yalnız gerçekçi sinemanın değil, modern sinemanın ve onun büyük "auteur"lerinin önünü açmıştır. *Yeni Gerçekçilik* sonrasında *Vittorio de Sica, Rossellini*'nin tam aksine ticari bakımdan gerek oyuncu, gerek yönetmen olarak altın yıllarını yaşıyacaktır. *L'oro di Napoli* (1954) ve *Sofia Loren*'e Oscar kazandıran "*La Ciociara / İki Kadın*" (1960) gibi eleştirel başarılarına rağmen yaratıcılık ve esin kaynağı yoksunluğunun iyice belirginleştiği Amerikan seyircisinin düzeyine daha yakın





1948'den itibaren İtalya, Hıristiyan Demokrat-Marksist cephelere bölünmüş, Neo-Realismo da sosyal ve politik altyapısından yoksun bırakılmıştır. Ancak bu akım Avrupa sinemasının gelişmesinde çok önemli bir rol oynamış, yalnız gerçekçi sinemanın değil, modern sinemanın ve onun büyük "auteur"lerinin önünü açmıştır.

bir kaç Sulandırılmış Yeni Gerçekçi filmde sonra, *de Sica*, ciddi bir gerileme dönemine girecektir. Kaba farsların ve ağdalı melodramların ardından beklenmedik bir başarıya, ağıtsal güzelliği ile hakedilmiş bir "En İyi Yabancı Film Oscar"ı kazanan "Il Giardino Dei Finzi-Contini" gelecektir. (1970) *Giorgio Bassani*'nin kısmen otobiyografik romanının bu uyarlaması, 1974'de yaşama veda edecek olan *De Sica* için bir bakıma "Kuğunun şarkısı" olacaktır. 1938'de, Mussolini'nin Hitler Almanya'sına gittikçe benzetmeye çalıştığı İtalya'nın Ferrara'sında, varlıklı bir aristokrat Yahudi ailenin, Finzi-Contini'lerin, kısıldıkları kapandan kurtulamayacaklarının bilincini vekâr ve soğukkanlılıkla karşılayarak, istenmedikleri bir dünyadan kopup kaderlerini malikânelerinin duvarları ardında bekleyişlerinin öyküsü, sadeliği, duyarlılığı ve kusursuz oyuncu yönetimi ile en iyi *Visconti* melodramlarının yanında yer almaya

hak kazanmıştır.

En azından üç filmi "*Terra Trema*" (1948), "*Bellissima*" (1951) ve "*Rocco e i Suoi Fratelli*" (1962), "*Ossessione*" gibi Yeni Gerçekçiliğin en önemli başarıları arasında sayılabilecek olan *Visconti*'nin, kısa ama çok önemli filmografisini, filmlerinin, aslında hiçbir akıma körü körüne bağlı olmayan, bir yap-bozun parçaları gibi birbirini tamamlayan estetik ve tematik bağ-

lantısını bir bütün olarak irdeleyebilmek için sonraki yazıma bırakmayı tercih ediyorum. Son söz olarak, İtalyanlara özgü bir olguya, hayat arkadaşlarının "auteur" dediğimiz pek çok önemli sinemacının yapıtlarını ne kadar çok etkilediğine dikkatinizi çekmek istiyorum. İster eşi, ister sevgilisi, ister beraber yaşadığı kişi olsun, onlar yönetmenin ilham perisi olmuş, yaşamını olduğu kadar sanatını da yönlendirmiş ve kendileri de hayatlarının en güzel rollerini oynamışlardır. İşte *Rossellini* ile *Anna Magnani*, *Ingrid Bergman* (ve daha sonra *Sonali Das Gupta*); işte *Fellini* ile *Giulietta Masina*; işte *Visconti* ile *Helmut Berger*; *Pasolini* ile *Ninetti Davoli* ve tabii ki *Antonioni* ile *Monica Vitti*... Yaşamı sinema, sinemayı yaşam yapmak, Akdenizlilere özgü müdür acaba?.. Yoksa bu büyük yönetmenlerin sineması aslında gönül bağlarının beyaz perdeye yansması mıdır?... ■



18+  
35-

Erkekler  
ÖZEL YAZ  
MODASI



YAZ öncesi  
İstanbul'un  
'beach'leri  
YAZ DEMEK  
BEACH  
DEMEK!

SEZİN  
&  
MOTİ

BİZİM KİLİT CÜMLEMİZ  
"SENİ ANLAMAYA  
ÇALIŞIYORUM"

2013  
MÜZİKSEVERLERİN  
YAZI OLACAK!

EUROVISION  
RÜYASI

AMSTERDAM  
benim başkentim...

Kaybedenler  
Kulübü

- \* LANCE ARMSTRONG
- \* OSCAR LEONARD CARL  
PISTORIUS
- \* MARK BOSNICH
- \* DIEGO ARMANDO  
MARADONA

© b1p  
SÜPERSTAR

Carly Rose Sonenclar



## Bahar geldi... temizlik zamanı

Çok hoşuma giden bir e-posta aldım geçenlerde. Şöyle başlıyor: Atın! Yazmayan kalemleri, sayfası bitmiş defterleri, kulpu kırık fincanları, 'zayıflayınca giyerim' kotunu, arka balkona tıktırdığınız, bir gün yüzünü yenilerim pırlı pırlı olur dediğiniz o sandalyeyi, dibi kararmış tencereyi. Atın! Hangi evden kaldığı, hangi kapıyı açtığı meçhul o anahtarları, sırf genç ve güzel çıkmışsınız diye yanınızda o hiç sevmediğiniz tipte poz verdiğiniz fotoğrafı, çekmenin dibindeki müzik kasetlerini (kaset mi kaldı Allah aşkına). Atın. Ohh bir ferahlayın bakalım. Şimdi ihtimalleri atın. 'Olacaktı, son anda olmadı'ları atın, olmamış işte. Takılıp kaldığınız o günü. Düşünüp durduğunuz o lafı. Atın. Küstüğünüz için uzun zamandır görmediklerinizin aklınızda kalan son görüntüsünü. Alındıklarınızın, gücendiklerinizin hiç umurunda olmayan o 'olayı'. Atın. O hiç beceremediğiniz yemeğin tarifini, kestiğiniz eski gazete kupürünü, içinizi kemiren o şüpheyi, soğuk yemeği düşündüğünüz intikamı. Atın!

Bayıldım, tam bir bahar temizliği, diye düşündüm kendi kendime. İnsan hafiflemek için daha iyi bir fırsat bulamaz, dedim ve siz genç okurlarımızla paylaşmak istedim. Atmaya devam: cevabı olmayan soruları, kaçırdığınız fırsatları, atıldığınız işleri, beceremediğiniz ilişkileri, arkanızdan konuşanları atın. Önünüzü kapayanları. Alamadığınız zammi, oturamadığınız evi, aldığınız en kötü karneyi, hatta en iyi karneyi, işlemeyen saatleri, işe yaramayan fikirleri, kaçan trenleri, zamansız yaşlandırıcı dertleri, 'o gün' olanları, halının altına süpürdüklerinizi, dolabın dibine iteklediklerinizi. Atın!

Şimdi bahar zamanı, şimdi 18+/35- okuma zamanı. **Karel Valansi**'den Eurovision Rüyasını, **Vedat Levent**'ten Kaybedenler Kulübünü, **Rakela Köksal Palombo**'dan minik süperstar Carly Rose Sonenclar'ı, **Julie Varon Habib**'ten Amsterdam'ı okuma zamanı. Şimdi güneşli bir kahvaltılı sofrasında hayal kurma zamanı, **Joelle Pinto**'dan yaz konserlerini, **Riva Şalhon**'dan İstanbul'daki beach'leri okuma zamanı. Şimdi çiçeği burnunda çift **Sezin** ve **Moti** ile tanışma zamanı...

Bakın, ne güzel güneş çıktı. Mutlu yazlar,



aylin.yengin@gmail.com

Aylin YENGIN





# Düğün, Davet, Toplantı... ...Boğazda daha farklı

The **Primetime** ile Boğazın eşsiz sularında sıradışı davetler, benzersiz düğünler ve iş toplantıları hiç bu kadar keyifli olmamıştı...



## **The Primetime Entertainment Cruise**

350 kişilik kapasitesi ve iş dünyanız için gerekli tüm donanımları ve deneyimli ekibiyle "fark yaratacak" etkinlikleriniz için sizi bekliyor.

**The Primetime Entertainment Cruise** sıradışı atmosferinde, göz kamaştırıcı düğünlere de ev sahipliği yapıyor.

**The Primetime Entertainment Cruise** günübirlik turlar ve "Özel Gece Turları" ile Boğaza yepyeni bir canlılık getiriyor.



*Experience the Difference*

**THE PRIMETIME**  
ENTERTAINMENT CRUISE









# Amsterdam, benim başkentim...

Julie Varon HABİB





Dam Meydanı

Amsterdam hayatımda yeni bir dönemin başladığı yer, benim başkentimdir. Genellikle pusludur havası; orada uyandığında fark edersin ki, karanlık yerini aydınlığa bırakmamak için bir savaş halindedir; güneş zor gösterir yüzünü. Öyle, bir anda sevemezsin, yavaş yavaş ısınırsın.

**S**ehrin göbeğinde, Dam Meydanı karşılar seni tüm heybetiyle; tarihi saray "Hoş geldin" der. Yandaki sokak arasından Kalverstraat'a kıvrılırsın; açılır alışverişin kapıları. Burası her daim canlıdır, benzetmek gerekirse, bir tür İstiklal Caddesi gibidir: Çeşit çeşit insan, çeşit çeşit lisan duyarsın. Amsterdam'ın en kozmopolit yeridir. Arkasındaki paralel caddede "Magna Plaza" boy gösterir. Eski bir posta ofisinin günümüze alışveriş merkezi olarak uyarlanmış halidir. İstinye Park'ın hacmi yoktur belki, dokusu kokusu farklıdır. Biraz ilerlediğinde, az ötedeki Çiçek Pazarı'nda çoktan başka kokulara dalmışsındır. İllaki bir Türk "Sana sarı laleler aldım, çiçek pazarından" şarkısını mırıldanıyordur.

MFÖ'nün ünlü şarkısına ilham kaynağıdır burası. Envai çeşit çiçek, bin bir anlam yüklenerek, kim bilir nelere vesile olmak üzere yeni sahiplerine hazırlanmaktadır. Burada gördüğün kalabalık, sakın ola yanıltmasın seni! Amsterdam dediğin Kadıköy'ün toplamından biraz fazlasıdır. İçerlere doğru devam edince bu kez kanallar seni selamlar; hemen bir kanal turu ayarlarsın kendine. Muntplein'den "vaporetto" ben-

**“ Muntplein'den "vaporetto" benzeri teknelerle başlar yolculuk. Bir kanaldan diğerine akarken sular, sen çoktan geçmişe yolculuk etmeye başlamışsındır. ”**

zeri teknelerle başlar yolculuk. Bir kanaldan diğerine akarken sular, sen çoktan geçmişe yolculuk etmeye başlamışsındır. Daracık kaldırımlar, bitişik nizam evler, tarih sayfalarından kopup gelmiş ve sanki "Biz buradayken siz yoltunuz," dermiş gibi bakarlar sana. O evlerden biridir Anne Frank'ın evi! İçine girip gezince tüylerin diken diken olur, bir yumru saplanır boğazına, oracıkta düğüm- lenir. Tavan arasındaki dolabın içini

görünce insanlığa bin kere daha lanet edersin. Yönünü Museumplein'e doğru çevirdiğinde Van Gogh ve Rembrandt hüznünü alır götürür. Bu kez ihtişam kendini gösterir tablolarla. Vondelpark'a uğramazsan yarım kalır bir





“Daracık kaldırımlar, bitişik nizam evler, tarih sayfalarından kopup gelmiş ve sanki “Biz buradayken siz yoktunuz,” dermiş gibi bakarlar sana. O evlerden biridir Anne Frank’ın evi!”



Magna Plaza



Vondelpark



**“ Evlerin önündeki kaldırımlar ev sahibidir dostlara. Yüksek merdivenlerde sohbet kahkahaları çınlar... Amsterdam işte şimdi kıvamındadır. ”**



Anne Frank Evi'nde gizli bölüm

şeyler... New York'taki Hyde Park ile mukayese kabul etmez belki, ama Vondelpark'ın kendine özgü dünyası sana kucak açar.

Café Walem'de roze şarabını yudumlarırken, artık bağlanmaya başlamışsındır Amsterdam'a. Yaz zamanı günler uzun, geceler aydınlıktır. Evlerin önündeki kaldırımlar ev sahibidir dostlara. Yüksek merdivenlerde sohbet kahkahaları çınlar... Amsterdam işte şimdi kıvamındadır.

Öyle, bir anda sevemezsin, yavaş yavaş ısınırsın, sonunda da bağlanırsın Amsterdam'a.

Rosa's Cantina'da Meksika, Casa di David'de İtalyan, Japan Inn'de

sushi yemeden dönme sakın Amsterdam'dan. En güzel kahvaltı Singel 404'tedir. Spui, Leidseplein meydanları bir başkadır; hayat bir başka akar oralarda. Somon balığının en lezzetlisi Albert Cuypmarkt'ta satılır. Pazarları hariç her gün açıktır nam-ı diğer Albertkupi; Ulus pazarının sosyete olmayan halidir. Sokağın bir başından girer, sağlı sollu tezgâhların ve mağazaların arasından zor çıkarsın.

Yürümek demektir Amsterdam; baştanbaşa arşınlamaktır her köşesini, her karesini. Tereddütsüz bırak kendini sokak aralarında, kaybolmaktan korkma; her yol Roma'ya çıkar misali her sokağın sonu meydana çıkaracaktır nasıl olsa. Basittir Amsterdam, zora gelmez; onun için insanın ömrü uzar buralarda. Yaşlı çiftleri parklarda el ele gezerken görürsün; ruhları hep genç kalır. Rahattır insanlar, aldırmazlar fazla; o yüzden de genel ölüm nedeni fazla huzurdur bu şehirde.

Özgürlük demektir Amsterdam, rahatlık, eşitlik demektir. Hayvan haklarının insan haklarından aşağı kalır hiçbir yanı yoktur; tramvayda

yanına oturan bir kedi, kabinden çıkan bir köpek ya da cafe'de garsonun bir köpeğe servis yaptığını görürsen şaşkınlıktan küçük dilini yutma, olağan hareketlerdir bunlar. Yemeğin gecikirse ve kazara "Nerede kaldı siparişim?" diye sorarsan, garson "Sence 3 elim varmış gibi mi gözüküyor?" diye diklenebilir sana, oysa önce köpeğin siparişini alır.

Kutu gibidir Amsterdam, açtığın her bölmede ayrı bir dünya çıkar karşına. Dönüp dolaşıp aynı yere gelirsin: Central Station'a. Binersin trene, doğru Schiphol Havaalanı'na ulaşırsın. Ve muhakkak devamı gelir, Amsterdam her seferinde seni bir kez daha yanına çağırır.

Portekiz Sinagogu'nu görmeden sakın binme uçağa, orada bir tarih yatar... İçeri girdiğinde başka diyarlara dalarsın, sessiz dualar eşlik eder sana. Güven duygusu verir, "her şeyde rağmen buradayız" der.

Başta sevememiştim bu şehri ama sonra ona çok bağlandım. Başkan-timdir benim Amsterdam, mücadelemdir, kavgamdır, olgunluğumdur, büyüdüğüm evimdir.



# Bomonti Modern Palas'ta yaşam başlıyor

Avrupalı Extensa'nın 100 yılı aşkın tecrübesiyle bir "imza proje" daha Bomonti'de hayat buluyor.

Siz de Bomonti'nin en prestijli projesinde dairenizi seçin, yeni evinize avantajlı ödeme seçenekleriyle adım atın!\*



\*Özel ödeme şartları yılsonuna kadar geçerlidir.



- 🚶 Nişantaşı'na 10 dakika
- 🚶 Metroya 7 dakika
- 🚶 Tem ve E5'e 5 dakika
- 🚶 Tünel 1 dakika
- 🚶 Dolmabahçe'ye 5 dakika
- 🚶 Havaalanına 20 dakika

extensa BOMONTI  
MODERN  
PALAS

Satış Ofisi: 0(212) 296 88 18

[www.extensa.com.tr](http://www.extensa.com.tr)







# Yaz demek BEACH demek!

Yaz aylarında sıcaktan bunalan ve keyifli bir tatil günü geçirmek isteyenlerin, beach club'lara gitmek için artık Çeşme, Bodrum gibi yazlık bölgelere taşınması gerekmiyor. İstanbul'un sahillerinde de artık eksiksiz bir tatil kompleksi olarak hizmet veren club'lar var. Şehrimizin denize girilebilir sahillerindeki kulüplerde çeşitli spor aktiviteleri, yarışmalar, kumsal partileri, konserler ve festivaller düzenleniyor. Barları, café'leri ve çeşitli etkinlikleri ile beach club'lar İstanbullulara güney sahillerini aratmayacak bir imkân ve eğlence sunuyor.



Riva ŞALHON



# Club Ada Sedef

Doğal dokulardan oluşan dekorasyonu ile gün boyu İstanbul'da denizin keyfini sürmek isteyenler için beach club'ı, akşamüzeri chill-out müzikleri, akşam ise aynı atmosferde farklı sürprizleriyle, Club Ada Sedef yıllardır konuklarını ağırlıyor. Akdeniz mutfağının hafif dokunuşlarla farklılaştırılmış yemeklerinden oluşan menüsüyle konuklarına hizmet veren mekânın barında ise, yazın sıcaklığını en hafif şekilde hissetmenizi sağlayacak kokteyller hazırlanıyor. Club Ada Sedef, motor servisiyle misafirlerine ulaşımında da büyük kolaylık sağlıyor. Ayrıca özel tekneleriyle ile gelmek isteyen misafirler için de, teknelerin bağlanması için tonozlar bulunuyor.

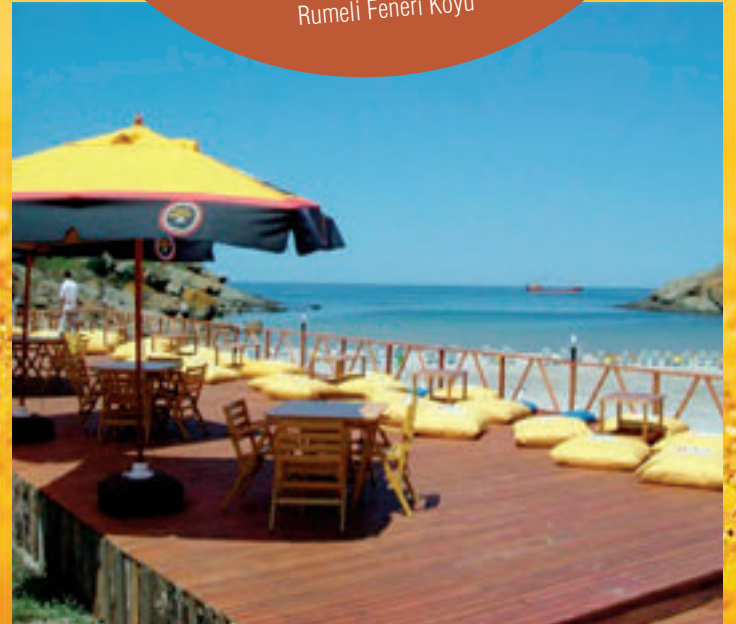
Sedef Adası 1. Nolu Sok. No:2, Sedef Adası



## Golden Beach Club

Marmaracık Koyu Sarıyer Rumeli Feneri'nde yeşille mavinin buluştuğu Golden Beach 110 hektarlık bir alan üzerine kurulu. Organik yiyeceklerin sunulduğu ahşap dekorasyonlu çok şık bir lokantası olan Golden Beach'te konuklara mini golf, plaj voleybolu, orman yürüyüşü, kano, sörf gibi aktiviteler de sunuluyor.

Rumeli Feneri Köyü



## ELIO SEDEF

Marmara Denizi'nin en güzel adalarından biri olan Sedef Adası'nda iki yıl önce hizmet vermeye başlayan Elio Sedef, kendi iskelesinde güneşlenme imkânı sunuyor. Gündüz saatlerini Fransız riviera'sını andıran Elio Sedef'te geçirdikten sonra hâlâ burada kalmak ve geceye burada devam etmek isteyenleri ise son derece hoş bir ortam ve nefis bir yemek bekliyor.

Sedef Adası İstanbul



# KİLYOS BURÇ BEACH



Boğaziçi Üniversitesi Mezunlar Derneği'nin bir işletmesi olan Burç Beach, 2 kilometrelik güzel kumsalı, güneşlenme terası, café/bar'ı, balık lokantası ile İstanbul'un hemen yanibaşında deniz ve tatil keyfi sunuyor. Burç Beach Kilyos'ta kite board, katamaran, wind surf gibi su sporlarının yanısıra, beach volley ve beach soccer imkânlarından da yararlanılabiliyor. Plaj malzemelerinin satıldığı mağaza, 650 araba kapasiteli bir otopark, şezlong, hasır şemsiye, yastık, duş ve kabinler misafirlerin hizmetine sunuluyor.

Kilyos Yolu Üzeri, Gümüşdere Mevkii

## KİLYOS SOLAR BEACH URBAN STYLE

Solar Beach, güzel plajıyla İstanbullulara haftasonu aktivite, tatil ve deniz keyfi yaşatmakla beraber Solar Gusto, Cafe Keyf, Gözlemci isimli mekânlarıyla da deniz keyfinizi tatile dönüştürüyor. Solar Beach'in içinde yer alan çocuk bakım merkezi, evcil hayvan bakım merkezi, sağlık merkezi, marketler, mağazalar, defileler, atölyeler vb. gibi etkinlikler sayesinde, kentin olanaklarından ve eğlencesinden vazgeçmeye gerek kalmadan kentten uzak bir tatil sunuyor.

Kilyos Mh., Turban Cd No:4, Kumköy



## Kilyos Dalia Beach Club

İstanbul'un yanibaşında, şehir merkezine yarım saat uzaklıkta, etrafı yemyeşil, kuş ve dalga seslerinden başka gürültü duyamayacağınız ormanla çevrili, geniş bir kumsal ve denizi içine alan "saklı bir koy". Dalia Beach Club yeşil alanları, yöresel ürünler içeren kahvaltı menüleri ve balık konusunda iddialı restoranı, yöresel-doğal-köy ürünleri satış stantları, plaj tesisleri, plaj voleybol alanı, yazlık café'si, doğal dağ yürüyüşü alanları, deniz bisikleti, kanoları ve geniş otopark olanakları ve zengin aktiviteleri ile yaz boyunca sizleri bekliyor.

Kilyos Yolu Üzeri Dalyan Mevkii Demirciköy  
Kilyos, Sarıyer





# Kilyos Tirmata Beach

Tirmata Beach, 5000 kişi kapasiteli plajı, 3000 araçlık otoparkı ve en önemlisi aile konseptine verdiği değerle bu yaz sezonunun gözde mekânı olacak. Karadeniz kenarında yer alan tesiste 10 km'ye yakın kumsalda yürüyüş alternatifi gününüze keyif katacak. 100 çeşitten fazla fastfood çeşidi ile yiyecek konusunda sıkıntı çekmeyeceğiniz tesis, Kilyos'un eşsiz kumu

ve güneşi ile İstanbul'un keşmekeşinden sizi alıp başka bir dünyaya taşıyacak. Tirmata 2013 Üye Giriş kartları yaz sezonu boyunca her gün geçerlidir. Üye Giriş Kartı ile tesis içinde şezlong, şemsiye, minder, duş gibi hizmetler ücretsizdir. Sezon başlangıç tarihi 18.05.2013 ve sezon bitiş tarihi 15.09.2013 olarak planlanmaktadır.

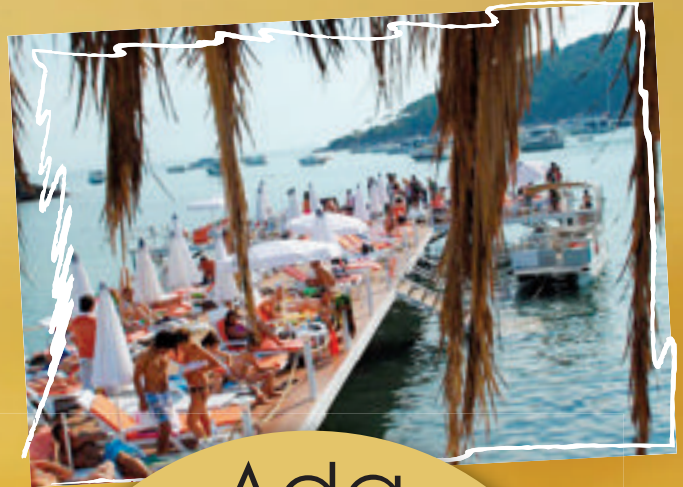
Kilyos, Tatlısu Mevki, No1

# SEANERGY BEACH CLUB

Seanergy Beach Club şehir hayatının yorucu temposunu ve beton yığınlarını geride bırakmak isteyenler için İstanbul'un yemyeşil bir noktasında, kuzeyin tertemiz denizinde, altın sarısı kumlarında ve doğa içersinde ziyaretçilerini ağırlamaktadır. Seanergy Beach Club'a gelen ziyaretçiler güneşin ve denizin keyfine varabilecek, birbirinden lezzetli Türk ve dünya mutfağı yemeklerinden tadabilecek, Beach barlarda tro-

pik içecekler eşliğinde de eğlenceli partilerin müzik ritimlerine katılabilecekler. Bahçenin vazgeçilmez aktivitelerinden biri ise şüphesiz at sürüş keyfi... Güneş, deniz, altın sarısı ince kumlara sahip olan bir plaj, birbirinden lezzetli yemek servisleri, tropik içecekler, eğlenceli müzik ve tüm bunların hepsini çerçeveleyen yemyeşil bir doğa...

Kilyos, Gümüşdere Mahallesi, Boğaziçi Kampüs Yolu, No 1/A



# Ada Beach

Güneşin kavurucu sıcaklığının keyfine varmak, denizde keyifli anlar yaşamak için Ada Beach sizleri bekliyor. Yunan tarzı balık lokantası ve zengin menüleri ile tam bir tatil köyü burası. Ayrıca, Çam Limanı Koyu'nda demirlemiş yat ve teknelere özel servis de yapıyor. Burada sizi sessiz bir huzur, temiz bir deniz ve gülümseyen bir ekip karşılamaya hazır.

Ada Beach Heybeliada





A fashion advertisement featuring two models on a beach. The model on the left is wearing a teal strapless bikini top with a colorful knot detail and a coral bikini bottom with a matching knot detail. The model on the right is wearing a coral strapless bikini top with a pleated detail and a teal bikini bottom with a matching knot detail. Both models have long, wavy hair and are wearing jewelry. The background shows a tree trunk and a blue sky with clouds.

Penti

KARIŐTIR & YAKIŐTIR



CARLY ROSE SONENCLAR

Rakela KÖKSAL PALOMBO

# BİR SÜPERSTAR

ABD'DE YAYINLANAN YETENEK YARIŞMASI "THE X FACTOR" ADLI PROGRAMIN İKİNCİ SEZONUNA KATILAN CARLY ROSE SONENCLAR ŞARKI SÖYLEMEYE BAŞLADIĞINDA, TÜM SESLER SUSUYOR.









2012 yılında yapılan yarışmada jüriyi ve halkı etkisi altına alan Carly'nin, yarışmaya katıldığı sırada 13 yaşında olduğuna inanmak gerçekten çok zor. Şarkı söylerken, sahnede özgüveni ve sesine hâkimiyetiyle izleyenleri şaşırtan Carly'nin yaşı ancak şarkı bitip de konuşmaya başladığında anlaşılıyor. Duruşu, giyimi, tavrı ve konuşmasıyla genç bir kadını andırdığından, kimse onun henüz bir çocuk olduğuna inanmıyor.

Kendisi hakkında yapılan yorumlarda "gelmiş geçmiş tüm yetenek yarışmalarında bugüne dek görülen en çarpıcı ve yetenekli kişi" denmesi tesadüf değil. Belki de, bat-mitsvasını yaptıktan kısa bir süre sonra bir şarkı yarışmasına katılmak, efsane sanatçı Nina Simone'un benzersiz yorumuyla popüler hale gelmiş "Felin' Good" adlı şarkıyla jürinin karşısına çıkan Carly'nin kaderinde vardı. Grafiker bir anne ile metin yazarı bir babanın iki çocuğundan küçüğü olarak 1999 yılında New York'a bağlı Mamaroneck'te doğan Carly, ailesinin anlattığına göre, henüz iki yaşındayken American Idol'daki yarışmacıları taklit ederek şarkılar söylemeye başlamış. Bilen bilir, neredeyse Glee dizisindeki Rachel Berry ile paralel bir hayat yaşayan Carly, sanki o yıllardan bu günlerin zeminini hazırlarcasına drama, dans, şan ve piyano dersleriyle büyümüş. Yeteneğinin farkına varan öğretmenleri, bir menajer bularak Carly'nin sanat dünyasına adım atmasını sağlamışlar.



**CARLY,**  
gelmiş geçmiş  
tüm yetenek  
yarışmalarında  
bugüne dek görülen  
en çarpıcı ve  
yetenekli kişi..







Şimdilerde ise, akıl hocalığını Britney Spears'ın yaptığı, yarışma boyunca yalnızca kendisine yol göstermekten gurur duyduğunu belirttiği 1999 yılı doğumlu Carly'nin ünlü hayranları gün geçtikçe artıyor. Yarışmaya konuk jüri olarak katılan Black Eyed Peas grubundan Will.i.am'ın "Bu kız buradayken yarışmayı devam ettirmek çok saçma, bence bitirip gitsinler," dediği konuşuluyor. Yarışma sonrası albüm anlaşması yaptığı, jüri üyelerinden Simon Cowell'ın Syco Music adlı yapım şirketi, kendi şarkılarını yazan Carly'ye destek vermeleri için, Alicia Keys, Natasha Bedingfield, Beyonce Knowles, One Direction, Kelly Clarkson, Miley Cyrus, Leona Lewis, Donna Summer, Selena Gomez gibi isimlerle görüşüyor. Albümü için piyano başında saatler geçirerek şarkılar yazdığını söyleyen Carly ise, etkilendiği sanatçıların başında Bruno Mars, Adele, Maroon 5, Ellie Goulding ve Ed Sheeran'ın geldiğini belirtiyor.

En sert yapılı, hatta yaşından dolayı önyargılı jüri üyesi bile şarkı söylemeye başladıktan on saniye sonra kendini Carly'nin sesine kaptırıyor. Sesine ve kendine güveni her halinden belli, her notaya hakkını veren olağanüstü yetenekli Carly şarkısını bitirdiğinde The X Factor'daki dört jüri üyesi de kendisini ayakta alkışlıyorlardı. Anne babasının hayran bakışları arasında Carly'nin "Feelin' Good" şarkısındaki yorumunu değerlendiren jüri üyeleri, en alçakgönüllü sanatçıyı dahi kendinden geçirebilecek iltifatlarla onu yarışmaya dahil ettiler.

Jüri üyelerinden genç şarkıcı Demi Levato'nun ağırlıkla yavaş ve romantik şarkılar söylediği için eleştirdiği Carly'nin yardımına kendi koçu Britney Spears ve Simon Cowell yetişerek, Carly'nin Barbra Streisand ve Celine Dion gibi sanatçılarla aynı kulvarda olduğunu ve bu sanatçıların da kariyerlerini romantik parçalar üzerine kurduklarını söylediler.



...Duruşu, giyimi, tavri ve konuşmasıyla genç bir kadını andırıldığından, kimse onun henüz bir çocuk olduğuna inanmıyor...



FİNAL GECESİNDE LEANN RİMES'İN KÖTÜ PERFORMANSI CARLY'NİN BİRİNCİLİĞİNE MAL OLDU

Carly'nin negatif yorum alan ve hakkında belki de en çok konuşulan şarkısı, kuşkusuz final gecesinde LeAnn Rimes ile yaptığı düetti. O gece Carly, Rimes'in henüz 15 yaşındayken kaydederek büyük başarılar imza attığı "How Do I Live" adlı şarkısına tek başına giriş yaptığında her şey yolunda giderken, Rimes'in sahneye çıkarak Carly'yi adeta gölgede bırakmayı hedefleyen başarısız ses denemelerini "Carly'nin birinciliğine mal oldu", diye yorumlayan Sonenclar ailesi LeAnn Rimes'a ateş püskürdü. Bir gazeteci köşe yazısında, Carly'yi överek sahneye sarhoş çıkan Rimes'in vokal akrobasisini dengelemeye çalışan Carly'nin kalbinin kırıldığını yazdı.

Carly, bir başka performansında da, Celine Dion'un çok sevilen "My Heart Will Go On" adlı şarkısını söyledikten sonra, tüm yarışmalarda en sert sözleri kullanmasıyla bilinen jüri Simon Cowell, "Sen insan olamazsın, senin türünü hiç tanımadım. 13 yaşında bir insan evladının, ses tellerine bu şekilde hâkim olabilmesi mümkün değil", diyerek Carly'nin hayranı olduğunu söyledi.



BRITNEY SPEARS, CARLY'Yİ "SESİ KOÇAMAN KUÇUK KIZ", DİYE ANLATIYOR





Sesine ve kendine güveni her halinden belli, her notaya hakkını veren olağanüstü yetenekli Carly şarkısını bitirdiğinde The X Factor'daki dört jüri üyesi de kendisini ayakta alkışlıyorlardı.

Yarışma boyunca Justin Bieber'dan Leonard Cohen'e, Celine Dion'dan Bruno Mars'a kadar, şarkılarını seslendirdiği her sanatçının eserine kendi yorumunu katarak, şarkıyı sanki ilk kez ondan dinliyormuşuzcasına sahiplenen bu küçük yıldız, kendisini izleyen herkesin zihninde yer etmeyi başardı. Yarışma sonrasında verdiği röportajlarda, her hafta kendini elenmeye hazırladığını anlattı. Hatta final öncesindeki hafta, reklam arasında tuvalete giderek, kaybedince yapacağı konuşmayı çalıştığını bile söyledi. Şu sıralar gençlik dergilerine durmadan kapak olan, Disney'in radyo şovlarını sıkça ziyaret eden, dernek gecelerinde mini konserler vermek için koşturan ve artık sokakta tanınmadan yürümesi güçleşen bu güzel kıızı, alanındaki en başarılı, hatta efsane olmuş kadın şarkıcıların toplandığı bir VH1 Diva gecesinde izlememizin çok uzak günlere kalmayacağını düşünüyorum. O kadar genç ki, ergenlik sesini etkilemezse eğer, önümüzdeki elli yıl hayranı olacağız.

Aslında hepimizin bildiği gibi yetenek yarışmalarında birinci olmak çok da bir şey ifade etmiyor. Önemli olan sadık bir hayran kitlesi edinmek. Carly'nin yarışmada ikinci olmasına kızanlara yapılan açıklamalar hep yaşı ilerlemiş bir "country" şarkıcısının karşısında yarıştığıyla ilgili. Çoğu zaman, adı "yetenek yarışması" olsa da, yeteneğe değil yarışmacının geçmiş yaşam hikâyesine oy verildiği söyleniyor. Madden zorluk çekmemiş, eğitilmiş bir aileden gelme genç bir kızın, bu anlamda sempati toplaması pek mümkün olmuyor. Ülkemizde "arabesk kültürü" olarak bilinen bu duruma ister duygu sömürüsü deyin, ister hayatın gerçeği, ancak bunun sağladığı avantajı küçümseyemeyiz. En son, ülkemizde de "O Ses Türkiye" adıyla ya-

yınlanan yarışmada, tüm yarışma boyunca tek bir şarkıcının şarkılarını okuduğu söylenerek eleştirilen ve bana göre yeteneğiyle rakibinin karşısında duramayacak bir yarışmacı, iş halk oylamasına gelince, gerek yaptığı müziğin ülke genelinde daha popüler olması, gerekse de yukarıdaki sebepler sayesinde birinci oldu.

Yarışmanın sonucu Carly'nin kariyerini pek etkilemeyecek olsa da, jüri üyelerinden Simon Cowell'ın cebini, az da olsa hafiflettiği kesin! Diğer bir jüri üyesi olan Justin Bieber'ı "keşfeden" yapımcı LA Reid ile yarışmayı Carly'nin kazanacağına dair 20 bin dolarlık bir iddiaya giren Cowell, yarışmayı Reid'in koçluğunu yaptığı Tate Stevens kazanınca hayal kırıklığı yaşadığını gizlemedi.







Carly müziğini üne ün katmak için değil, inandığı konularda insanlara yardım etmek için kullanıyor, dernekler adına sahneye çıkıp bazı az bilinen hastalıklara dikkat çekmek için youtube'da videolar yayınlıyor ve Facebook sayfasında yardım kampanyaları düzenliyor.



YANINDAN  
AYRILMAYAN  
ABİSİYLE

Carly şu sıralar müziğini üne ün katmak için değil, inandığı konularda insanlara yardım etmek için kullanıyor. Yardım ve paylaşma bilincini ailesinden aldığını söyleyen Carly, dernekler adına sahneye çıkıyor; bazı az bilinen hastalıklara dikkat çekmek için youtube'da videolar yayınlıyor ve Facebook sayfasında yardım kampanyaları düzenliyor. Yıldız olma yolunda ilerlerken, Amerikan seyircisini izlerken eğitiyor ve tüm dünyadaki hayran kitlesine ulaşmaya çalışarak bu konulardaki bilinci geliştirmeye çalışıyor. Günümüzde çocuk yıldızların bağımlılık klinikleri ve mahkemelerde vakit geçirmekten iş yapamadıkları bir ortamda Carly, Amerika'nın ihtiyacı olan "örnek genç" kontenjanını dolduracakmış gibi görünüyor. Birbirini seven ve destekleyen Yahudi geleneklerine bağlı geniş ailesi, yanından ayrılmayan ağabeyi, annesi ve babası ile ilham verici bir aile yapısı sergiliyor. Bu kadar yüklü bir sorumluluk ve marka altında ezilip ezilmeyeceğini ise ancak zaman gösterecek. Doğup büyüdüğü New York kasabası Westchester'da şim-

diden Carly Rose Sonenclar günü (kutlamak isterseniz, 19 Aralık) belirlenmişken, bunlardan etkilenmemesi zor. Lady Gaga'dan Mariah Carey'e, hayranlarına isimler takan bir takım ünlüler gibi Carly de, "Charlie'nin Melekleri"nden esinlenerek, hayranlarına "Carly'nin melekleri" diyor. Görünüşe göre bu melekler uçmaya hazırlar!

Dünya onu yeni tanımış olsa da, Amerikan tiyatro izleyicisi aslında Carly'nin çocukluktan ergenliğe geçişini izledi. On yaşındayken Broadway'de sergilenen Wonderland müzikalinde küçük de olsa rol alarak sanat dünyasına adımını attı. Ardından ünlü müzikal Les Miserables'daki Cosette rolünü oynadığı bir buçuk yıl boyunca kendine yoğun bir hayran kitlesi oluşturdu. TV dizilerinde konuk oyunculuklarının yanı sıra, The Nanny Diaries ve Sisterhood of the Travelling Pants 2'de de yardımcı roller alan Sonenclar, Madison Square Garden, Dodger Stadium ve New York'ta ABD Açık Tenis Turnuvası açılışlarında ABD Milli Marşı'nı da söyledi.

Koçluğunu yaptığı yarışmacısıyla gurur duyduğunu her fırsatta belirten ünlü yıldız Britney Spears, Carly'yi "Sesi kocaman küçük kız", diye anlatıyor. Youtube'da yayınlanan videoları milyonlarca kez tıklanan Carly (sadece yarışmadaki ilk şarkısının videosu 2013 yılı Mart ayına dek 30 milyonun üzerinde tıklanmıştı!), internette sahip olduğu geniş hayran kitlesi sayesinde, yarışma programını takip etmeyen kitleye de ulaşarak tüm dünyada şöhrete kavuştu.

İleride bir gün geriye dönüp baktığımızda herkes The X Factor yarışmasının ikinci sezonunu hatırlayacak. Çünkü bu programda, hayallerini gerçekleştirmek isteyen küçücük bir kızdan, yıllar boyu hayranlıkla izlenecek bir yıldız doğdu. Uyarmadı demeyin!





*Loca 17'de hafta içleri saat 12:30-17:00 arasında %20 indirim...*







# LOCA

17  
Restaurant & Bar



*Göktürk  
gece hayatı,  
LOCA 17 ile  
canlanıyor...*



*LOCA 17 Eğlence ve lezzeti bir arada sunuyor. Akdeniz ağırlıklı İtalyan mutfağının lezzetlerini başarılı şeflerin hünerli ellerinden tadacağınız restoran, şık ambiyansı ile göz doldururken, ferah bahçesiyle de baharın keyfini yaşıyor. Yemek sonrası, barda günün stresinden uzaklaşabilir, 22.30'dan sonra DJ müziği eşliğinde eğlenceye devam edebilirsiniz. Açık ve kapalı dahil toplam 240 kişilik mekanda doğum günleri, evlilik yıl dönümleri, özel kutlamalar ve şirket geceleri gibi organizasyonları gerçekleştirebilmekteyiz.*

**212 322 29 13**

İstanbul Cad. Gökmahal Çarşısı No:28-1  
(Garanti Bankası Yanı) Göktürk-İST.




# SEZİN & MOTİ

Çok gençler, çok tatlılar. Birbirlerine bakarken gözlerinin içi gülüyor. Öyle heyecanlılar ki... Kıpır kıpırlar! Yepyeni bir hayata adım atıyorlar. Birbirlerini tanıyor ve seviyor olsalar da, aile kurmanın zorluklarının farkındalar. Oysa birlikteliğin formülünü çözmüşler. Diyorlar ki: "Herkes ikiye bir yapmaya çalışıyor ve bu yüzden de mutsuz oluyor. İkinin aslında iki olduğunu unutuyorlar. İkiyi mükemmel bir uyumla ancak bir buçuk yapabilirsin, ama asla bir yapamazsın. Bir yapmayı hedeflediğin anda baştan kaybettin demektir." Onlar Sezin ile Moti. Tanışmak ister misiniz?

Aylin YENGIN

FOTOĞRAFLAR: TERİ ERBEŞ





**MOTİ:** *Bizde hep son sözü ben söylerim, "Haklısın sevgilim!" derim ©*

**SEZİN:** *Bizim kilit cümlemiz bence: "Seni anlamaya çalışıyorum."*





*Gönül ister ki, herkes kendine uygun, kendi kültüründen birini bulsun ve geleneklerini kaybetmeden onunla bir ömür boyu mutlu olsun.*





SEZİN İLE MOTİ, BİRLİKTELİĞİN FORMÜLÜNÜ ÇÖZMÜŞLER... İKİYİ MÜKEMMEL BİR UYUMLA ANCAK BİR BUÇUK YAPABİLİRSİN, AMA ASLA BİR YAPAMAZSIN. BİR YAPMAYI HEDEFLEDİĞİN ANDA BAŞTAN KAYBETTİN DEMEKTİR.



### Öncelikle ikinizi birazcık tanıyabilir miyiz?

**SEZİN:** Önce büyük olan başlasın ☺

**MOTİ:** 1979 doğumluyum. St. Benoit Lisesi, ardından İTÜ Fizik Mühendisliği Bölümünden mezun oldum. Bölümden beşincilikle mezun olmama rağmen, fizik mühendisliği ile ilgili bir meslekte çalışmıyorum. Başta farklı birkaç işte çalıştıktan sonra, yedi sene önce ortağımınla birlikte "Disual" adını verdiğimiz kendi şirketimizi kurduk. Web tasarımları ve yazılımları yapıyoruz, cemaatin de desteğiyle, kurumlarımızın web sayfalarını ve bültenlerini de tasarlıyoruz. Elimizden geldiğince güzel bir şeyler yapmaya çalışıyoruz. Bunun dışında Or-Ahayım mezunu, Dostluk başkanı olarak devam ettirdiğim, cemaat hayatıma, Limmud da dahil olmak üzere pek çok cemaat kurumunda faal olarak yer almaya çalışıyorum.

**SEZİN:** 1984 doğumluyum. Ulus Özel Musevi Lisesi'ni bitirdikten sonra, Yıldız Teknik Üniversitesi, Bilgisayar ve Eğitim Teknolojileri Bölümünden birincilikle mezun oldum. Sonra bilgisayar öğretmenliği ile iş hayatına atıldım. Bir yandan da yüksek lisans mastırımı tamamladım. Arada, özel okullarda okutulan "bilgisayar okur-yazarlığı" kitaplarının yazarlığını yaptım. Şimdi de Hisar Okulları'nda hem bilgisayar öğretmeni, hem de eğitim koordinatörü olarak çalışıyorum. Bir başka deyişle öğretmenleri teknolojinin kullanımı konusunda eğitiyorum. Bir süre Şalom'da web editörlüğü ile birlikte, Dış Haberler bölümünde çalıştım, ancak yoğunluktan dolayı ara vermek zorunda kaldım. Bunun dışında, ben de Limmud komisyonu dahil cemaatin çeşitli yardım derneklerinde aktif olarak görev alıyorum.

### Her çifte aynı soruyu sormak benim için bir alışkanlık oldu artık: Nasıl tanıştınız?

**MOTİ:** Kısaca, cemaat sağ olsun diyelim ☺

**SEZİN:** Ben bütün hikâyeyi anlatayım: ben 13 yaşındayken, Moti DYD'de gençlere yönelik bir tur düzenlemişti. Ben o ekipte değıldim, ama en yakın arkadaşlarım o tura katılmışlardı. İlk Moti Fins adını da o zaman duydum; arkadaşlarım hayranlıkla o yakışıklı, korumacı, akıllı ve mavi gözlü tur liderlerinden söz ediyorlardı ☺ sonradan da gizemli bir kahraman olarak, çok meşhur ve çok popüler bir imaj kazandı aramızda. Bir süre sonra, cemaatteki bilgisayar işleriyle ilgili bir gün kapımı çalıp, "Sezin ben bu işleri artık sana devretmek istiyorum," dedi. Böylece aramızda bir arkadaşlık başladı, ara ara beraber kahve içmeye başladık. Klişe gibi

olacak ama insan karşısındakinin "doğru" kişi olduğunu hissediyor. Bizimkisi arkadaşlıktan sevgiliğe doğru ilerleyen bir birliktelik.

### Evlenmeye nasıl karar verdiniz?

**MOTİ:** Sezin'in de dediği gibi, insan karşısındakinin evlenmek istediği kişi olduğunu anladığında çok uzun süre çıkmaya gerek duymuyor. Belli bir zamandan sonra "tamam, budur!" diyorsun. Genellikle etraftan evlenme konusunda daimi bir baskı geldiği için, ben (tepkisel olarak) Sezin ile tanışıncaya kadar evlenme konusuna çok sıcak bakmıyordum. Sezin de bu süreçte bana asla hiçbir baskı yapmadığı için kendimi çok rahat hissettim. Kendi kendime, "huzuru buldum" dediğim anda da evlilik teklifini kolayca yaptım.

### Teklifi nasıl yaptın?

**MOTİ:** Sezin'i tongaya düşürdüm ☺

**SEZİN:** Gerçekten hiç beklemediğim bir şeydi. Teklifi Sevgililer Günü'nde etti. Üstelik rezervasyonu da bana yaptırdı, hiçbir şey çaktırmamak için. Hafta içi bir akşamdı, ikimiz de işten çıkmıştık ve çok yorgunduk. "Yemek bitince, erken kalkalım," dedim. Etraf insan kaynıyordu, garson bile tükenmişti içki dağıtmaktan, öyle bir durum yani. Birden garson yanımıza geldi, "Bir fotoğrafınızı çekebilir miyim?" diye sordu. "Hiç gerek yok, zaten yeterince yorulduunuz," dedim. "Öyle demeyin," dedi. "Bir fotoğraf çekerim, hayatınız boyunca unutamazsınız!" Bu arada, Moti bana, "Beni seviyor musun?" diye soruyor, garson da meğer fotoğrafımızı değil, bizi videoya çekiyormuş. Sonra birden evlilik teklif etti, etraftaki herkes alkışlamaya başladı. Şaşkınlıktan öleceğimi sandım. Garson bana döndü, "Ya, dediğim kadar var mıymış?" diye sordu gülerken.

### Cemaat gençlerinin tanışma olanakları kısıtlı mı sizce?

**MOTİ:** Yaş aralığı çok önemli tabii. Bizim yaşlarımız, daha doğrusu şimdilerde 25-35 yaş aralığında olan insanlar çok şanslıydı, çünkü dernekler vardı. Ve anne babalar çocuklarının dışarı çıkmalarına izin vermedikleri dönemde bile, ben "derneğe gidiyorum" dediğim anda bütün kapılar açılırdı. Gecenin dördünde dahi dönsen, anneler beni merak etmiyorlardı. Nerede olduğum, kimlerle takıldığım belliydi çünkü. Ve şimdi Sezin ile arkadaş çevremize bakıyoruz da, hayatımızda dost olarak gördüğümüz, iki elimiz kanda olsa koşarak yanlarına gideceğimiz tüm insanları dernekler



sayesinde elde etmişiz. Yine bu sayede çok geniş bir çevre edindik. Düğüne 1200 kişilik davetiye bastırma sebebimiz de bu. © Diğer yandan, şu an 25 yaşın altında olanlar için durum pek iç açıcı değil, çünkü her ne kadar dernekler varlıklarını sürdürseler de eskisi gibi faal olamıyorlar. Artık yeni neslin ihtiyaçlarını karşılayabilecek güce sahip değiller maalesef. Lütfen yanlış anlaşılmasın, bunu kötü anlamda söylemiyorum ama günümüzde teknoloji o kadar baskın ki, insanların sosyalleşmek için evden dışarı çıkmalarına ihtiyaç yok. Dolayısıyla derneğe gitmek bir dert; hem çocuklar için, hem de İstanbul trafiğinde onları arabayla bırakmak için saatlerce trafikte kilitlenen anne babalar için. Çocukluğumda, biz Şişli’de oturuyorduk, dernekler de iki adım ötemizdeydi. Yürürken yolda bütün arkadaşlarımızı toplayıp hep birlikte giderdik. Şu an için eski geleneği sürdürebilen yalnızca GKD var bence; diğerlerinden farkı tekil olmasında. Karşı tarafta oturanların evlerine yakın ve tek bina olmasının avantajını kullanıyor. Çocuklar, gençler sabah gelip akşama kadar, spor, oyun, kültür vs. tüm aktivitelerini burada gerçekleştirebiliyorlar.

**Küçük cemaatlerde, aynı yaş grubundaki hemen herkes birbirini tanıyor. Nedir yeni insanlarla tanışmanın yolu? Görücü usulü denilen yöntem hâlâ geçerli mi?**

**SEZİN:** Görücülük yine var, hepimizin başından geçmiştir zaten.

**MOTİ:** Ama daha çok arkadaşlar arasında, aileleri karıştırmadan. Yani, senin bir arkadaşına uygun olduğunu düşündüğüm bir arkadaşım varsa, onları aynı ortamda buluşturmak gibi... Anne babalar devreye girdiği zaman, gençler hiç yanışmıyorlar. Arkadaşlar ayarladığında ise, beraberlik olmasa bile, en azından yeni bir arkadaş edinirim diye düşünüyorlar. Oya aileler araya girince ister istemez baskı oluyor, kendilerini mecbur hissediyorlar.

**SEZİN:** Bu konuda okulun da desteği var bence. Ben de derneklere giderdim, ancak benim en can dostlarım UÖML’deki arkadaşlarımdır. Derneklerin eskisi kadar faal ve verimli olmadığı bir dönemde, çocukların UÖML’de okumaları bu yönden büyük bir avantaj. Benim de ilerisi için temennim budur. Arkadaş olarak büyüyen gençler genellikle aynı dönemlerde evlenmeye ve çocuk yapmaya karar veriyorlar. Bu da bir yandan dostluklarını pekiştirirken, bir yandan da çocuklarının bir arada büyümelerini ve arkadaş olmalarını sağlıyor. Kemerburgaz, Göktürk gibi yerleşim birimleri, çocukluğumuzdaki Büyükkada’nın yerini alıyor.

**Bir anket yapılmış geçenlerde, ilişkinin kilit cümlesi, "Seni seviyorum" değil "Ben hatalıyım" imiş. Sizin kilit cümleleriniz nedir?**

**MOTİ:** Bizde hep son sözü ben söylerim, "Haklısın sevgilim!" derim ©

**SEZİN:** Ben her olaya mutlaka karşıdakinin gözüyle bakılması gerektiğine inanırım. Bu benim sürekli yaptığım ve kendimi geliştirdiğim bir konu. Öğretmenliğin de bana verdiği çabayla Moti’ye de öğretmeye çalıştığım bir şey. Sağ olsun, epeyce yol kat etti.

**MOTİ:** Gerçekten de çok yonttum kendimi, ama Sezin bu konuda o kadar duyarlı ki bazen aşırı empati yüzünden zarar gören taraf o oluyor.

**SEZİN:** Doğru, bu konuda da Moti beni eğitmeye çalışıyor, ama inanın ki empatinin insan ilişkilerinde çok ama çok önemli bir rolü var. Eskiden içime atardım, ama bunun doğru yöntem olmadığını zamanla öğrendim. Artık sorunları

kendi içimde büyütmeden paylaşıp çözüm bulma yoluna gidiyorum. Bizim kilit cümlemiz bence: "Seni anlamaya çalışıyorum."

**Flörtün ömrü 4 ay, aşkın ömrü 4 yılmiş! Ne diyorsunuz bu konuda?**

**MOTİ:** Ne flört, ne de aşk... Bence bir ilişkinin en temel esası huzur ve sevgidir. Ve her ikisi de sonsuzdur. Aşk, flört, hoşlanma sadece ilk anda yaşanan bir heyecan ve göz zevkidir. Bunları kaybetmek kolaydır, ama sevgiyi kaybedemezsin. Sevgi zamanla gelişir, paylaştıkça güzelleşir ve içinde büyümeye devam eder. Bakışarak sevgiyi elde edemezsin; paylaşacaksın, konuşacaksın, vereceksin ve alacaksın. O zaman büyür ancak.

**Bir ay sonra dünya evine gireceksiniz. Evlilik öncesi dönem genellikle çok gerilimli geçermiş, doğru mu?**

**SEZİN:** Doğrudur ama biz kendi aramızda gerilmedik. Tabii ki arada maddiyat, zamansızlık gibi strese neden olan noktalar var, ama şanslıyız ki zevklerimiz birbirine çok yakın. Düğün hazırlıkları söz konusu olduğunda ya da eve bir şey alınacağı zaman, mutlaka birbirimizin fikrini alıyoruz. Tabii bu arada teknolojiden de yararlanıyoruz. Moti geçenlerde spot lambalar satın almaya gitti, ben işten ayrılamadım. Gittiği mağazada hoşuna giden spotların fotoğrafını çekip bana e-mail attı, böylece fikrimi söyleme şansım oldu. Ailelerimiz konusunda da çok şanslıyız bence, her konuda bize güveniyorlar. Elbette ki görüşlerini belirtiyorlar ama son kararı bize bırakıyorlar. Bu sayede de evlilik öncesi gerilimini en aza indirgemiş oluyoruz.

**MOTİ:** Sadece karar mekanizması konusunda değil, yapılacak işler açısından da gerginlik olabiliyor. Sezin’in bir listesi var ve beni belirli konularda her gün sıkıştırmak zorunda kalıyor. Bir yandan da gündelik iş hayatımın altından kalkmaya çalışıyorum. Çünkü düşünün ki, belli bir tempoya ek olarak yaşamamız gerekiyor. Bir şekilde her şeyi yetiştirmeye çalışıyorsunuz, o yüzden bu süreçte birbirinize destek olmanız şart.

**İnsan sadece eşyle değil, eşinin ailesi ile de evlenirmiş. Anne babaların bu süreçteki ve ileriki yıllardaki rollerini nasıl değerlendiriyorsunuz?**

**MOTİ:** Doğrudur bence de, anne babalarla da evleniyorsun, ama son kararı eşin veriyor. Elbette ki eşinin ailesinde sevmediğin yönler olabilir, ama bunları değiştirmeye çalışacak olan siz değilsiniz. Neticede onlar, sevdiğiniz insanı dünyaya getirip bu yaşa kadar büyütmiş olan kişiler. Sezin’in dediği gibi evlilik, düğün konusundaki kararlarımızı sonuna kadar destekliyorlar, ama ileride bir çocuğumuz olunca hayat bize neler gösterecek onu şimdiden bilemem. Burada işin maddi boyutunun da çok önemi var bence. Biz ailelerimizden hiçbir destek almamaya, kendi birikimlerimizle bir şeyler yapmaya, kendi yağımızla kavrulmaya karar verdik. İmkânlarımız dahilinde, elimizden gelenin en iyisini ortaya koymaya çalışıyoruz.

**Eğer aileler karışmasa ya da toplum baskısı olmasa, farklı bir şekilde evlenmeyi, düğün yapmayı hayal eder miydiniz?**

**SEZİN:** Farklı bir şey hayal edebilirdim, ama kaçıp Roma’da evleneyim tarzında değil. Gene dostlarımla, ailemle birlikte bir şeyler organize ederdim, ama bunca prosedürden arınmış olmayı isterdim. Mekânı seçebilme özgürlüğüne sahip olmayı tercih ederdim. Dilediğim yerde, belki plajda ya





*“Evlilikler karşılıklı fedakârlık gerektiriyor. Karşı tarafın bakış açısına önem vermek, onu anlamak, ortak zevkler yaratmak çok önemli.”*





“ MOTİ: DERNEKLER  
VARLIKLARINI SÜRDÜRSELER  
DE ESKİSİ GİBİ FAAL  
OLAMIYORLAR. ARTIK YENİ  
NESLİN İHTİYAÇLARINI  
KARŞILAYABİLECEK GÜCE  
SAHİP DEĞİLLER MAALESEF.  
GÜNÜMÜZDE TEKNOLOJİ  
O KADAR BASKIN Kİ,  
İNSANLARIN SOSYALLEŞMEK  
İÇİN EVDEN DIŞARI  
ÇIKMALARINA  
İHTİYAÇ YOK. ”









da çıplak ayaklarla kırdan evlenebilmeyi düşlerdim. Burada baskı aileden ziyade toplumdan ve zorunlu olarak da cemaatten geliyor. Uyulması gereken bazı kurallar, gelenekler var, yapmadan olmuyor. Bu geleneklerin zorlukları olduğu kadar, güzel yanları da yok değil.

**İlişki, nişan, nikâh sürecinden geçmekte olan tapta-ze bir çift olarak, sizinle aynı yolda ilerleyen gençlere ne önerirsiniz?**

**MOTİ:** Bu tür konular aslında özeldir, kişiden kişiye değişir. Gönül ister ki, herkes kendine uygun, kendi kültüründen birini bulsun ve geleneklerini kaybetmeden onunla bir ömür boyu mutlu olsun. Ama maalesef şartlar buna her zaman uygun olmuyor. Küçük bir toplumda yaşıyoruz, seçenekler kısıtlı, herkes birbirini ve geçmişlerini aşağı yukarı biliyor. Dolayısıyla da insan bir süre sonra, özellikle de gelenekçi ve kültürel temellerden yoksunsa bir kısır döngüye girebiliyor.

**Moral bozmak istemem ama mutlaka çevrenizde arkadaşlarınızın boşandıklarını görüyorsunuzdur. Sizce son dönemde artan boşanmaların nedeni ne olabilir?**

**MOTİ:** Bence insanların öncelikleri değişti ve insan çok fazla ben-merkezci bir şekle büründü. Karşı tarafı hiç düşünmeden yaşamaya başladık. Bundan ötürü en ufak sorun, pat-

lama noktasına geliyor ve ipi kopartıyor. Burada Sezin'in sözünü ettiği empati konusunun aslında ne kadar önemli olduğunu görüyoruz.

**SEZİN:** Biliyorum bunu söylemek için çok erken, ama bence ilişkiler ve evlilikler karşılıklı fedakârlık gerektiriyor. Evlilik tek taraflı yürümez, yürütülemez. Boşanmaların çoğu monotonluktan da sona eriyor olabilir bence. Karşı tarafın bakış açısına önem vermek, onu anlamak, ortak zevkler yaratmak çok önemli. On yıl sonra, geriye baktığında, birlikte eğlendiğini hatırlamak... Bunlar hayata lezzet katan ufak ayrıntılar.

**Katıldığınız yarışma gibi...**

**SEZİN:** Aynen öyle, Moti ile birlikte "Ben Bilmem Eşim Bili" adlı yarışmaya katıldık ve büyük ikramiye olan arabayı kazandık. © İlk katıldığımızda elendik, ama bayram tatili boyunca sevilen çiftlere bir şans daha verdiler ve o yarışmada hediyeyi biz aldık.

**MOTİ:** Üstelik de çekimler en samimi arkadaşlarımdan birinin düğün günündeydi ve ben düğüne katılmayacağım için kendi kendimi yedim bitirdim. Sonunda babamı devreye soktum. Arkadaşım gayet olgun davrandı ve "Tabii ki katılınsınlar ve arabayı kazanmadan gelmesinler!" dedi. Biz de onların uğuruyla katıldık ve kazandık.

**Ömür boyu mutluluklar sevgili Sezin ve Moti...**



# ŞANS TORBASİ

**\*KOROPLAST ÇÖP TORBALARI  
RENAULT CLIO KAZANDIRIYOR!**



Koroplast Şans Torbası logolu çöp torbası paketlerinden, çıkan şifrelerle hem **Renault Clio** kazanma şansı yakalayın hem de 250'ye yakın hediye için puan toplayın.

Detaylı bilgi için;

[www.koroplastsanstorbasi.com](http://www.koroplastsanstorbasi.com)

Bu kampanya Koroplast Temizlik Ambalaj Ürün, San. Ve Diş. Tic. A.Ş. tarafından MP'nin 25.03.2013 tarih ve 24951361.0.02-255.01.02/1178-3150 sayılı izni ile Hedef Çekiliş tarafından 01.04.2013 Saat: 00:01-13.09.2013 Saat: 23.59 tarihleri arasında düzenlenmiştir. Çekiliş, 18 yaşından küçükler katılmaz, katılmış ve kazanmış olsalar dahi ikramiyeleri verilemez. KDV ve OTV hariç diğer yasal yükümlülükler tahiller tarafından ödenecektir. Aynıntılı bilgi [www.koroplastsanstorbasi.com](http://www.koroplastsanstorbasi.com)

**KOROPLAST**  
Hayatı Kolaylaştırır



EUROVISION  
RÜYASI

Karel VALANSI



MÜZİK DÜNYASINI ABBA VE CELİNE DİON GİBİ GÜÇLÜ SESLERLE TANIŞTIRMİŞ, TÜRKİYE İÇİN BİR DÖNEMİN EN ÖNEMLİ SANAT ETKİNLİĞİ, GÜNÜMÜZDE İSE DÜNYA LİSTELERİNE GÜZEL PARÇALAR KAZANDIRMAYA DEVAM EDEN EUROVISION ŞARKI YARIŞMASI, 18 MAYIS'TA İSVEÇ'TE 58. KEZ PERDELERİNİ AÇMAYA HAZIRLANIYOR.

**B**u yıl, 18 Mayıs'ta İsveç'in Malmö şehrinde düzenlenecek olan 58. Eurovision Şarkı Yarışması'na Türkiye katılmayacağını açıkladı. Ayrıcalıklı ülkelerin doğrudan finalde yarışması ve jüri puanının arttırılması TRT tarafından gerekçe olarak gösterilse de, siyasetin oylamaya yansımından duyulan rahatsızlık da dile getirildi. Oysa 1979 yılında Türkiye, ülkeyi temsil edecek şarkının seçilmesine rağmen, yarışmanın Kudüs'te yapılmasından dolayı Eurovision'a katılmamıştı. Bunu açıkça dile getirmiş ve üyesi olduğu Avrupa Yayıncılar Birliği'nden 36 bin İsviçre Frangı para cezası almıştı. Aslında 1973 ve 1979'daki petrol krizleri, Arapları daha da kızdırma endişesi, yani ekonomik kaygılar bu kararda başrolü oynamıştı. Siyaset her zaman yarışmanın içinde vardı. Eurovision deyince aklımıza ilk gelen isim Bülend Özveren'in sesinden yıllarca kuzey ülkeleri ve Yunanistan ile Kıbrıs Rum Kesimi arasındaki oy dayanışmasını dinledik durduk. Oysa Türkiye'ye Azerbaycan'dan veya Almanya, Belçika gibi gurbetçilerin yoğun yaşadığı ülkelerden oy geldi-

ğinde konunun üstünde pek durulmadı. İsrail'den Türkiye'ye her oy geldiğinde ise, bir mucize gerçekleşmiş gibi yansıtıldı basına. Eurovision dönemlerinde ortaya çıkan Özveren'in bu yılki katılmama kararı üzerine verdiği demeci de yine siyasi oldu: "Bu beş ülke, Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi'nin durumuna benziyor, daimi ülkeler veto ederse hiçbir şey yapılamıyor. Onlar çalıyor diüdüğü." Eurovision yöneticilerine göre ise durum farklı. Almanya, TRT'nin çekilme gerekçesi olan kuralların 2009'dan beri uygulandığını ve Türkiye'nin bugüne kadar itiraz etmediğini söyleyerek gerçek nedenin ne olduğunu sorguluyor.

Politika hayatın bir parçası. Eurovision'da ise taraftarlık ruhu milliyetçiliği, milliyetçilik de siyaseti beraberinde getiriyor. Bu değiştirilemez bir gerçek. Ama gelin isterseniz siyaseti bir kenara bırakalım ve her Mayıs ayında bizleri ekran başına kilitleyen milli davamıza, bir dönemin en önemli kültürel etkinliğine 'şarkı yarışması' kimliğiyle bir göz atalım.

### **EMEKLEME YILLARI**

1950'lerde, Avrupa ülkeleri arasındaki canlı yayın paylaşımını arttırmak ve ortak canlı yayın yapabilmek için TRT'nin de dahil olduğu 23 Avrupa ve Akdeniz ülke-

Domenico Modugno, 1958 / İtalya



sinin televizyon yayın kurumları bir araya gelerek Avrupa Yayın Birliği'ni (EBU) kurdu. 1956 yılında tüm üye ülkeleri kapsayacak bir eğlence programı üzerinde fikir birliği oluştu. Dönemin popüler yarışması San Remo'ya alternatif olacak bir şarkı yarışması düzenleme fikri ise Fransa'dan çıktı. İkinci Dünya Savaşı'ndan yeni çıkmış yorgun Avrupa ve henüz gelişmekte olan televizyonculuk göz önüne alındığında, uydu yayıncılığının olmadığı bir dönemde



Anne Marie David, 1973 / Lüksemburg

Avrupa ülkelerini kapsayacak ve canlı bağlantılar kuracak bir yarışma düzenleme fikri oldukça iddialı bir projeydi. Yarışmanın özünde ise şarkılar aracılığıyla ortak bir Avrupa kültürü yaratmak ve paylaşımları arttırmak yatıyordu.





Izhar Kohen, 1978 / İsrail



ABBA, 1974 / İsveç

İlk yarışma yedi ülkenin katılımıyla, 24 Mayıs 1956'da İsviçre'de düzenlendi. Hollanda, İsviçre, Belçika, Almanya, Fransa, Lüksemburg ve İtalya'nın ikişer şarkı ile katıldıkları yarışmada, İsviçre'den Lys Assia 'Refrain' adlı şarkısı ile birinci oldu. 1957 yılında Fransa yarışmayı kazandığında katılımcı sayısı 10, aldığı puan ise sadece 31 idi. Her sene katılımcılar birer ikişer artsa da 1994 yılına kadar yarışmacı sayısı 30'u geçemedi.

1958 yılında İtalya bir atak gerçekleştirmek istedi ve o yılın San Remo Yarışması'nda birinci olan şarkıyı Eurovision'a yollama kararı aldı. Ünlü İtalyan yönetmen ve şarkıcı Domenico Modugno, 'Nel blu di pinto di blu' ya da bilinen adıyla 'Volare' ile katıldığı yarışmada ancak üçüncü olabildi. O günden beri bir klasik haline gelen, bu harika şarkı, 50. yıl kutlamalarında ABBA'nın Waterloo'sundan sonra Eurovision tarihinin en iyi ikinci şarkısı, 2010'daki halk anketinde ise ABBA'yı da geçerek en iyi şarkı seçildi. İlk yarışma sonrası kurallar yavaş yavaş belirlenmeye başladı; kazanan ülke bir sonraki yarışmanın ev sahipliğini üstlenecek, her ülke tek şarkı ile katılabil-

lecekti. Ülkelerin sadece kendi ana dilinde şarkı söylemesi kuralı ise yıllar içinde değişkenlik gösterdi. 1966'ya kadar böyle bir zorunluluk yokken, İsveç'in 1965'te İngilizce bir şarkı ile katılması üzerine anadil zorunluluğu eklendi. 1973'te kaldırılan kural 1977'de tekrar yürürlüğe konuldu ve 1999 yılında tamamen kaldırıldı.

1969 yılında ilk defa dört ülke eşit puan aldı. Bu konuda bir kural olmadığından İspanya, İngiltere, Hollanda ve Fransa birinci ilan edildi. Birçok ülke tarafından protesto edilen bu karardan sonra, 1970 yılındaki yarışmaya İsveç, Norveç, Finlandiya ve Portekiz katılmadı. Bunun üzerine konulan yeni kural ise ilk kez 1991'de Fransa ve İsveç'in eşit puan alması üzerine uygulandı.

### POP MÜZİĞİNDE PATLAMA

1950'ler ve 60'lar France Gall, André Claveau gibi önemli isimlerin katılımıyla renklense de, Eurovision asıl 70'lerde önem kazanmaya başladı. Örneğin 1971 yılında Eurovision'da 19 ülke yarıştı - kazananın puanı ise 120 civarındaydı. Her sene yeni bir hit şarkının çıkmaya başladığı dönem başlamıştı artık.



Dana International, 1998 / İsrail



Celine Dion, 1988 / İsviçre

1973'te Anne Marie David 'Tu te reconnaitras' derken, 1974'te en iyi pop grupları arasında gösterilen ABBA 'Waterloo' ile müzik dünyasına büyük bir adım attı. 1973 yılında Eurovision'a katılmaya başlayan İsrail, 1978 yılında 'A-Ba-Ni-bi',

1979 yılında ise 'Hallelujah' ile art arda iki kez birinci oldu. Eurovision tarihinde bir ilk yaşanırken İsrail, Ofra Haza ve David D'or gibi önemli isimlere rağmen bir sonraki birinciliğini ancak 1998 yılında transseksüel şarkıcı Dana



# MR. EUROVISION

Aşka dair söylenebilecek yeni bir şeyin kalmadığının düşünüldüğü bir zamanda Johnny Logan sahneye çıkıp, 'What's another year' diyerek herkesi etkilemeyi başardı. 1980'de kazandığı birincilikten sonra 1987 yılında gelmiş geçmiş en güzel aşk şarkılarından 'Hold me now' ile yarışmanın tartışmasız birincisi oldu. Eurovision tarihinin en iyi üçüncü şarkısı seçilen bu şarkının sözleri de kendisine aitti. Logan, 1992 yılında Linda Martin için yazdığı 'Why me?' ile ülkesi İrlanda'ya bir birincilik daha kazandırmayı başardı. Dönemin sevilen dansçılarında Burçin Orhon ile olan ilişkisi ile "milli damat" olarak adlandırılan Logan, birçok kez ülkemize geldi ve dönemin en sevilen şarkıcılarından biri oldu. İrlanda, yedi birincilikle Eurovision'da en çok kazanan ülke konumunda. Üstelik 1992, 1993 ve 1994 yıllarında üç yıl arka arkaya birincilik kazanarak bir başka rekoru da elinde bulunduruyor.



Johnny Logan, 1992 / İngiltere

International'ın seslendirdiği 'Diva' şarkısı ile elde etti. Türkiye Eurovision'a 1975 yılında katılmaya başladı, ancak ilk önemli başarısı için 1990'ların sonunu beklememiz gerekti. 1980'lere gelindiğinde, yarışmada yeni isimlerin katılımı dikkat çekmeye başladı. Artık 23 ülke yarışırken, dönemin en yüksek puanını 1986 yılında Belçika'dan 15 yaşındaki Sandra Kim, 'J'aime la vie' şarkısı ile aldı. Corinne Hermes 1983'de 'Si la vie est cadeau' derken, 1984'te İsveçli Herreys grubu 'Diggi-loo Diggi-ley' ile büyük beğeni kazandı. 1988 yılında Kanadalı Celine Dion İsviçre adına yarıştığında 'Ne partez pas sans moi' ile dünya müziğinin en önemli seslerinden biri ile tanıştırdı bizi. Bu şarkının bestecisi Atilla Şereftuğ Eurovision'da başarılı olan ilk Türk'tü. 1980'lerin en önemli ismi ise hiç kuşkusuz Johnny Logan'dı.

## TÜRKİYE'NİN MİLLİ DAVASI

Az önce de belirttiğim gibi, ilk kez 1975 yılında Eurovision'a katılan Türkiye, uzun ve heyecanlı bir hazırlık döneminin ardın-

dan yarışmaya katılacak şarkıyı seçti. Aylar süren hazırlıklar boyunca 105 şarkı ön elemeye katıldı, 17 eser ise finale kaldı. Semiha Yankı 'Seninle Bir Dakika' ve Cici Kızlar 'Delisin' ile birinci seçilince, asıl kazanan kura ile belirlendi. Büyük umutlarla gidilen ilk Eurovision deneyiminden hüsrarla dönen Türkiye, iki sene yarışmaya katılmama kararı aldı. 1978'den itibaren ünlü isimlerle şansını denemek istedi. 1978'de Nilüfer 'Sevince', 1980'de de Ajda Pekkan 'Petrol' ile yarışmaya katıldı. 'Petrol' şarkısı 23 puanla 15. seçildiğinde bu ilk başarıya tüm Türkiye çok sevindi. Şarkı her yerde çalarken, reklam müziği olarak da kullanıldı. Bu başarının altında asıl yatan sebep ise o sene ilk ve son kez Eurovision'a katılan Fas'ın verdiği 12 tam puandı. 1984 yılında Beş Yıl Önce On Yıl Sonra grubunun 'Halay' şarkısı ile 12. olması ise gerçek başarı kabul edildi, büyük mutluluk verdi. 1980'lerde Eurovision tam anlamıyla milli bir davaya ve yılın en önemli olaylarından birine dönüştü. Yarışmanın düzenleneceği gece herkes evlerde toplanıp birlikte seyrediyor, gazeteler

## Hold me now

JOHNNY LOGAN

Don't... don't close your heart to how you feel  
Dream, and don't be afraid the dream's not real  
Close your eyes, pretend it's just the two of us again  
Make believe this moment's here to stay  
Touch... touch me the way you used to do  
I know tonight could be all I'll have with you  
From now on, you'll be with someone else instead of me  
So tonight, let's fill this memory  
For the last time

Hold me now  
Don't cry, don't say a word  
Just hold me now  
And I will know  
Though we're apart, we'll always be together  
Forever in love  
What do you say when words are not enough?

Time... time will be kind once we're apart  
And your tears... tears will have no place in your heart  
I wish I... I could say how much I'll miss you when you're gone  
How my love for you will go on and on and

Hold me now  
Don't cry, don't say a word  
Just hold me now  
And try to understand that  
I hope at last you've found  
What you've been searchin' for  
And though I won't be there anymore  
I will always love you





sayfalarca yarışma bilgisi ve seyircilerin kendi puanlamalarını yapabilmeleri için formlar dağıtırdı. İzleyiciler kendi aralarında "kim kazanır?" iddiasına girerken, şarkıcıların kıyafetlerinden saç modellerine kadar her detay dikkatle incelenirdi. Şarkı aralarında gösterilen ev sahibi ülkenin turistik güzellikleri ise pek seyahat edilmeyen bu dönemde herkesi uzak diyarlarla ilgili hayallere sürüklerdi. Asıl heyecan ise şarkılar bitip puanlama yapılırken başlardı. Puanlar en düşükten en yükseğe doğru açıklanırken hem itiraz sesleri, hem de tezahürat ve alkışlar yükselir, günümüz futbol maçlarını

aratmazdı. O dönemin çocukları yabancı dil konuşmasalar bile katılımcı ülkelerin ve puanların hem İngilizce, hem Fransızcasını bilir, kendi aralarında şakaşmalarında bile akıllarına yerleşmiş 'United Kingdom ten points, Royaume-Uni dix points' kalıbını kullanırlardı. Çetin Alp'in 'Opera' ve Seyyal Taner'in 'Şarkım sevgi üstüne' parçalarıyla sıfır puan olarak sonuncu olan Türkiye, özlemle beklediği sonucu Eurovision'a ilginin azaldığı, artık yarışmayı pek kimsenin takip etmediği bir dönemde elde etti. 1997 yılında Şebnem Paker 'Dinle' adlı şarkı ile üçüncü seçildi. 2003 yılında TRT, yeniden



Ajda Pekkan, 1980

önemli isimlere ülkeyi temsil etme görevini verdi. İngilizce söyleme şartıyla yarışmaya katılan Sertab Erener, 'Every way that I can' ile özlenen birinciliği Türkiye'ye kazandı. Bayram havasına bürünen Türkiye, bu başarıyı sokaklara taşan coşkuyla kutladı. Daha sonraki yıllarda Türkiye, Manga ile ikinciliği, Athena, Kenan Doğulu ve Hadise ile dördüncülüğü,

Mor ve Ötesi ve Can Bonomo ile yedinciliği tattı. Eurovision yolculuğunda TRT kimi zaman Neco, MFÖ, Kayahan, Sibel Tüzün, Yüksek Sadakat, Modern Folk Üçlüsü gibi ünlüleri tercih ederken, kimi zaman da Ayşegül Aldinç, Candan Erçetin, Arzu Ece, Demet Sağıroğlu, İzel, Reyhan Karaca gibi yeni şarkıcıları seçerek kariyerlerinin önünü açtı.





Sertap Erener, 2003





Hadise

## 2000'Lİ YILLARA GELİYORUZ

2000'li yıllarda Eurovision'a katılan şarkıların tarzı değişti. Önceki yılların 'hafif pop müziği' şarkılarının yerine, ülke motiflerinin ve geleneksel müziklerin kullanıldığı şarkılar ile dünya gençlerinin zevkine uygun parçalar tercih edilmeye başlandı. 2004 yılında Ukrayna'nın şarkısı 'Wild dancer' dünya listelerine giren yılın en önemli şarkılarından biri olurken bu başarıyı Yunanistan 'My number one', Sırbistan 'Molitva', Rusya 'Believe',

Norveç 'Fairytale', Almanya 'Satelite', Azerbaycan 'Running scared' ve İsveç 'Euphoria' ile izledi. Yarı final ekleyerek, televoting ile oylama yaparak günün teknolojik gelişmelerine ayak uyduran ve artan katılımcı sayısına göre kurallarını yenileyen Eurovision, 1985'ten beri tüm dünyaya yayın yapıyor. Çok beğenilen kalpli logosu ise ilk kez 2004 yılında Türkiye'nin ev sahipliğindeki yarışmada kullanıldı ve hemen ardından Eurovision'un ana logosu haline geldi. Bu sene Türkiye dışında, Bosna-Hersek, Çek Cumhuriyeti, Andora, Lüksemburg ve Polonya bütçe

yetersizliğinden, Monaco, Portekiz ve Slovakya ise alınan başarısız sonuçlardan dolayı yarışmaya katılmayacaklarını açıkladılar. 2000 yılında 35, 2012 yılında 50 katılımcıya ulaşan Eurovision'un bu yılki yeni katılımcısı ise Kazakistan. 'Total eclipse of the heart' ile tanınan 80'lerin ünlü İngiliz şarkıcısı Bonnie Tyler ve Hollanda'yı temsil edecek olan başarılı şarkıcı Anouk 2013'ün sürpriz isimleri. Türkiye'nin yokluğuna rağmen, tüm dünyadan 400 milyon kişinin takip ettiği yarışmayı izlemek isterseniz, 18 Mayıs Cumartesi akşamı ekranlarınızın başında olun.



Kenan Doğulu

Can Bonomo, 2012





*Mahallemizin İtalyanı sizi bekliyor, her zaman...*



# La Cucina

**Kapıdan girmeden içeride sizi neyin beklediğini biliyorsunuz; samimi, sahici bir gülümseme, güzel kokular, canınızın çektiği ve heryerde de bulamadığınız lezzetler, çoğu tanıdık hepsi selam alıp veren insanlar.**

**Yani, bir trattoria'ya sahici yapan herşey; tabii en başta tadı hep damağınızda olan makarnalar, risottolar, pizzalar, tatlılar, iyi şaraplar... Ama en önemlisi sizi görünce yüzü ışıldayan insanlar.**

**Biliyorsunuz zaten ama haydi biz de hafifçe utanarak söyleyelim, hepsi la Cucina'da.**

Paket Servis

0212 322 27 62

Saat: 12:30 - 22:30 arası

İstanbul Cad. Neo Vista Çarşısı, No: 14 Göktürk/ İstanbul (0212) 322 27 62

[www.lacucinakemer.com](http://www.lacucinakemer.com)



# KAY BE DEN LER KULÜBÜ

Vedat LEVENT

Bazı sporcular vardır... Farklıdır... Diğerlerinden ayrıdır. Bazı özellikleriyle öne çıkarlar ve dünyayı değiştirirler. Bu kişiler özeldir. Bazılarına göre yetenekleri Tanrı vergisidir, bazılarına göre ise kendileri bizzat Tanrı'dırlar... Etraflarını dönüştürürler, sosyal hareketler başlatırlar, insanları yönlendirirler. Bu yazımızda bu karaktere sahip 4 kişiyi inceleyeceğiz. Kariyerlerinin zirvesindeyken, daha da ötesi "başarılı" sporcu statüsünün tepe noktasını bile aşmışken, bir anda yaptıkları hatalar sonucu o noktadan büyük bir hızla düşen kişileri inceleyeceğiz. Milyonlarca insanın saygısını kazanmışken onlara ihanet eden kişileri... Bazıları bu hızlı düşüşten sonra hayatlarını toparlamayı başardılar. Bazıları ise düştükleri noktanın en dibinden yukarı doğru tekrar çıkış yolu arıyorlar... Sonuçta hepsi "KAYBEDENLER KULÜBÜ"nün seçkin üyeleri...



2012 yılının Ekim ayında, Amerika Birleşik Devletleri Anti Doping Ajansı (USADA) haber ajanslarına şöyle bir faks geçti: "Dünyanın en zor yarışı olarak tabir edilen Tour De France'ı 1999-2005 yıllarında 7 defa üst üste kazanarak kırılması oldukça zor bir rekor kıran efsanevi Amerikalı bisikletçi Lance Edward Armstrong'un performans arttırıcı ilaçlar kullandığı kanıtlanmıştır. Bu sebeple kariyeri boyunca kazandığı ödüller kendisinden geri alınacak ve bir daha geri dönmek üzere tüm profesyonel spor müsabakalarından men edilecektir."

Lance Armstrong'u tanıyanlar için "dünyaya göktaşı çarpacek, tüm insanlık saniyeler içinde yok olacak" türünden bir haberdir bu. Neden mi? Lance Armstrong sıradan bir insan değildi de ondan...

1996 yılında testis kanserine yakalanan sporcu, bu ölümcül hastalığı spor



# LANCE ARMSTRONG



aşkıyla yenmişti. Hastalığının sonlarına doğru bugün birçok kanser hastasını hayata bağlayan Livestrong Vakfı'nı kurdu. Bugün kanserle mücadele için 500 milyon dolardan fazla bir fon yarattığı belirtilen vakfın 2,5 milyon üzeri hastaya destek olduğu belirtiliyor. Vakfın kurucusu olan Armstrong'un güçlü duruşunun birçok kanser hastasına ilham verdiği su götürmez bir gerçek.

Sıkı bir Armstrong taraftarı olan sevgili Alp Alkaş da gazetemizdeki son yazısında bu konudaki şüphelere değinmişti. Şu cümleleri kullanıyordu:

*"Kariyeri boyunca bin bir teste girmiş bu adamın doping yaptığı iddia edilen son şampiyonluğundan yedi sene sonra böyle bir karar verilmiş olması biraz kuşku içeriyor.*

Haklı ya da haksız, net bir şekilde Armstrong'dan bir günah keçisi

yaratılıyor. Bu seneye kadar doping skandallarıyla oldukça çalkantılı bir dönem geçiren bisiklet sporunun yeniden canlandırılması ve doping ile mücadelede ne kadar ciddi olduğunun gösterilmesi için Armstrong'dan daha iyi bir hedef seçilemezdi.

Özellikle, USADA'nın işini hakıyla yapıp yapmadığının sorgulandığı bir dönemde aniden eski bir davayı yeniden gündeme getirmesi ise dikkat çekici.

Zaten kendisine karşı ilk dava açıldığında itiraz eden Armstrong'un itirazı reddedilirken davaya bakan Federal Yargıç Sam Sparks, itirazı reddetmesine karşın USADA'nın Armstrong'a karşı yaklaşımının dopingle mücadele mi yoksa daha farklı nedenlerle mi, olduğu konusunda şüpheler olduğunu belirtmişti.

Henüz dava sonuçlanmadan

kararın ne olacağı tahmin ediliyordu. Eski takım arkadaşlarının tanıklığı (ve anlaşma sonucu azaltılmış cezaları), USADA'nın bitmek bilmeyen açıklamaları derken Armstrong da kariyeri boyunca verdiği bu dürüstlük mücadelesinden artık sıkıldığını ve kendi deyimiyle kendilerini gündem maddesi yapmak isteyen kişilerin asılsız iddialarına karşı kendini savunma hakkını bile kullanmakla uğraşmayacağını açıkladı. Bu noktadan sonra aksi bir karar çıkması zaten beklenmiyordu."

Sonuçta bir modern dönem Dreyfus Olayı yaşandı. Armstrong'un tüm apoletleri halkın önünde tek tek söküldü. Destekçileri (Nike, Trek ve Anheuser-Busch) desteklerini kestiklerini açıkladılar. Tüm bu gelişmeler üzerine Armstrong, hayatını adadığı Livestrong vakfının zarar görmesini engellemek için vakıf başkanlığından istifa etti.

USADA'nın raporu şu şekilde devam ediyor: "Armstrong, bisiklet sporu tarihinin daha evvel tank olmadığı en profesyonel, sofistike ve başarılı doping programını uygulamıştır."

Öyle bir adam ki bahsettiğimiz, dünyanın en ölümcül hastalığını yendikten sonra dünyanın en zor yarışında dünyanın kırılması en zor rekorlarından birinin altına imza atıyor. Alçakgönüllü kişiliğiyle bu hastalığa savaş açıyor ve milyonlara milyonlarca dolar fon sağlayarak yardım elini uzatıyor. Azmin, başarının, yürekliliğin ve iyiliğin kanlı canlı örneği oluyor. Daha sonra ise bir kurum çıkıyor ve "hepsi yalanmış" diyor...

Tabii büyük bir çoğunluk Armstrong'u desteklemeye devam etti ve USADA'nın kararını hatalı buldu. Ta ki Ocak 2013'e kadar...

Zira bu tarihten önce kendisine yöneltilen tüm suçlamaları reddeden Armstrong, o gün Oprah Show'a çıktı ve şu cümleyi kurdu: "Evet... Doping kullandım!"



# OSCAR LEONARD CARL PISTORIUS

Onu birçoğumuz ilk kez Londra 2012 Olimpiyatları'nda izledik ya da en azından adını duyduk.

**Mucize dedik... Helal olsun dedik... Hayatta asla pes etmemek lazım dedik... Başarı için inanmak lazım dedik...**

Doğuştan iki fibula kemiği olmayan 1986 doğumlu Güney Afrikalı atlet Pistorius, olimpiyat tarihinde yarışan ilk engelli sporcu olmayı başaran tek isim.

Dahası fiziksel durumu eksiksiz olan atletlerin arasında yarışıp da madalya kazanmış olan tek sporcu. Üstelik bu atletlerin hepsini alt ederek altın madalya kazanmış bir isim.

Ayrıca dünya rekoru kırarak altın madalya kazanmayı başarmış bir isim.

Londra 2012 Olimpiyatları'nda, erkekler 400 metre ve 4x400 metre yarışlarına katılan Pistorius her iki yarışta da altın madalya kazandı. Üstelik dünya rekoru kırarak bu madalyaları fazlasıyla hak etti. 200 metrede ise gümüş madalya kazandı. Yarı finalde de tekrar bir dünya rekoruna imza attı.

Ne olduysa 14 Şubat 2013'te oldu... Pistorius'un kız arkadaşı Reevea Steenkamp, Pistorius'un evinde ölü bulundu. Göğsünde bir kurşun yarasıyla... Pistorius, olaydan hemen sonra tutuklandı. Ancak 8 gün sonra kefaletle serbest bırakıldı ve şimdi Haziran ayındaki duruşmasına kadar, Güney Afrika kanunlarına göre tutukluluk hallerinde uygulanan kefaletle şartlı salıverilme yasasından faydalaniyor.

Dava tarihine kadar yaşadığı şehir olan Pretoria'nın dışına çıkamayacak.

Bu arada, yakında hayatını konu alan bir film çekilmeye başlanacak.





# MARK BOSNICH



13 Ocak 1972'de doğan Avustralyalı kaleci, İngiliz Premier Lig takımlarından Aston Villa, Manchester United ve Chelsea formalarını giydi. Aynı zamanda kariyerinde 17 kez Avustralya Millî Takımının formasını giydi. Çok iyi bir kaleciydi.

Ancak Fransız Millî Takım Kalecisi Fabian Barthez'in gelişinden sonra Manchester'da formasını kaybetti. Sürekli yedek kalmaya başladı ve bunalıma girdi. 18 Ocak 2001'de Chelsea'den gelen teklifi kabul etti, ancak orada da fazla forma şansı bulamıyordu. Zira performansı gün geçtikçe düşüyordu. Bunun sebebi Eylül 2002'de ortaya çıktı.

Yapılan doping testlerinde başarısız oldu. Daha doğrusu test sonuçlarında, kanında yoğun miktarda kokain bulunduğu tespit edildi. Chelsea, derhal Bosnich ile olan sözleşmesini iptal etti. İngiltere Futbol Federasyonu da ünlü kaleciye 9 ay sahalardan men cezası verdi.

Bosnich, kariyerine verilen bu



zorunlu arayışı iyi değerlendiremedi. Uyuşturucuya devam etti ve kendini toparlayamadı. Hatta bir keresinde eve giren babasını hırsız zannederek silahla vurmaya çalıştı. Yine uyuşturucunun etkisindeydi.

Bosnich Avustralya'ya döndü. Şu an bir köy evinde kız arkadaşıyla beraber yaşıyor.



# DIEGO ARMANDO MARADONA



30 Ekim 1960 doğumlu Diego Armando Maradona, hâlâ dünyanın en iyi ikinci futbolcusu olarak kabul ediliyor. Hiçbir zaman birinci olamamasının sebebi muhtemelen sürdürdüğü yaşam şekli yüzünden olsa gerek...

Maradona, dünyada iki defa dönemin en yüksek transfer ücretini alarak transfer olan tek futbolcu. (Barcelona'ya 5 milyon sterlin ve Napoli'ye 6,9 milyon sterlin)

Profesyonel kulüp kariyerinde Argentinos Juniors, Boca Juniors, Barcelona, Napoli, Sevilla ve Newell's Old Boys formalarını giydi.

Napoli'nin, dünya futbol arenasında bir dönem söz sahibi olmasında en büyük pay sahibiydi. Aynı zamanda 91 kez Arjantin Milli Takımı forması giydi ve 34 gole adını yazdırdı. Dört Dünya Kupası gördü. Finalde Arjantin'in Batı Almanya'yı yenmesinde en büyük pay sahibi oydu. Ayrıca "Altın Top" ödülünün de sahibi oldu. Aynı kupanın çeyrek finalinde İngiltere'ye attığı 2 gol, dünya futbol tarihine geçti (birincisi Tanrı'nın eli idi, ikincisi ise 60 metre top sürerek 5 İngiliz futbolcuyu geçerek attığı göldü. FIFA'nın web sitesinde yüzyılın golü olarak seçilmiştir).

Maradona spor dünyasının haber değeri en yüksek isimlerinden biriydi. 1991 yılında kanında kokain bulundu ve 15 ay futboldan men edildi. 1994 Dünya Kupası'ndan ise resmen kovuldu. Bu defa kanında efedrin bulunmuştu.

2005 yılında kendini uyuşturucudan tamamen temizlediğini duyurdu. Teknik direktörlük kariyeri başladı. 2008'de Arjantin Milli Takımı'nın teknik direktörü oldu ve 2010 yılına kadar bu görevini sürdürdü. Daha sonra BAE'den teklif aldı ve 2012'nin sonuna dek Al Wasl kulübünü çalıştırdı.





KEMERBURGAZ

**LATIN CARDIO**  
**PILATES YOGA**  
**BJJ KICK BOXING**  
**FUNCTIONAL MUAY THAI**  
**TRAINING BOOT CAMP**  
**CROSSFIT\* SPINNING**  
**FUNCTIONAL FUN KIDS**  
**TOTAL BODY WORKOUT**

**Detaylı bilgi için resepsiyona başvurunuz**

For more information please contact reception

0212 363 04 80



İstanbul Cad. Selanik Blv.

No:19 Kemerburgaz

[www.v3fitness.com.tr](http://www.v3fitness.com.tr)

**\*Crossfit lisanslı hocalarımızla**

**YAZA**  
**HAZIR MISIN?**



2013



müzikseverlerin

# yazı olacak!

"Mayıs'ı severim, kendini Haziran zanneder," demişti bir arkadaşım. Havanın ısınmasından, güneşin açıp insanların yaz neşesine kavuşmasından bahsediyordu. Yaz konserleri hakkındaki bu yazıma başlamadan bu sözü hatırladım. Konser organizatörleri de Mayıs ayı hakkında böyle düşünmüş olacaklar ki, yaz konserlerini Mayıs ayından başlatıyorlar. Bu yaz bize beraberinde o kadar güzel konserler getiriyor ki, ben seçmekte zorlandım. Umarım seçtiklerim sizin de hoşunuza gider...

Duman - 23 Mayıs





Tarkan - 25 Mayıs

Tarkan  
Ajda Pekkan  
Duman *ile yaz*  
*başlıyor*

Ajda - 24 Mayıs

Yaz denince akla gelen ilk isimlerden biridir Tarkan. Her yaza hit bir parçasıyla damgasını vurur. Duman ise gençlerin en sevdiği rock gruplarından biridir. Ajda hakkında zaten söylenecek tek bir söz var: Süper Star! Maltepe Üniversitesi, Bahar Şenliği, bu üç starı 23-25 Mayıs tarihleri arasında çatısı altında toplayarak gençlere unutamayacakları bir yaza merhaba yaşatacak. Rock Star Duman 23 Mayıs, Süper Star Ajda 24 Mayıs ve Mega Star Tarkan 25 Mayıs'ta verecekleri konserlerle sevenlerinin karşısına çıkacak. Türkiye'nin en büyük açık hava amfiyatrolarından birine sahip olan Maltepe Üniversitesi'nin Bahar Şenliği'nin biletleri Biletix'de satılıyor.

Detaylı bilgi almak ve toplu bilet için: 0544 330 55 98- 0545 330 55 98



# Rihanna bir pırlanta gibi ışıldayacak!

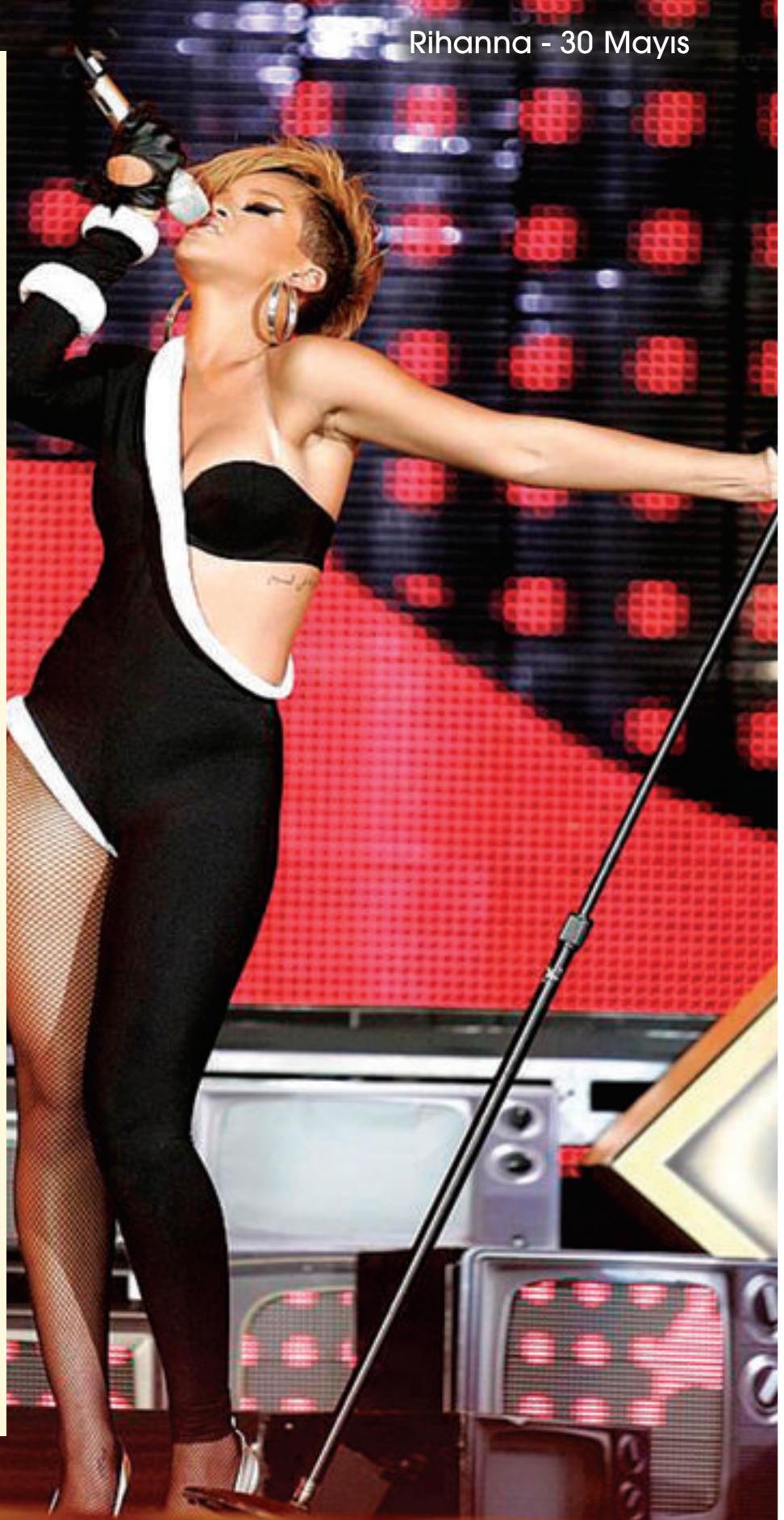
Rihanna - 30 Mayıs

**R**u yazın en heyecan verici sahne performanslarından biri, şüphesiz Rihanna konseri olacak. "Diamonds World Tour" ile Mayıs ayında Avrupa Turnesi'ne çıkacak olan, 6 Grammy, 7 Billboard Müzik ödülüne sahip süperstar Rihanna, 30 Mayıs Perşembe akşamı BJK İnönü Stadyum'unda sevenleriyle buluşacak. Ancak sevenleri acele etmeliler, çünkü bu yazıyı yazdığım 7 Nisan Pazar günü 545 TL'den satılan (ayakta) biletler ve 315 TL'den satılan 1. kategori tribün biletleri tükenmişti bile. Kalan sadece, 250 TL'den satılan 2. kategori biletleriydi.

Rihanna'yı Türkiye'deki severlerine kavuşturacak Avrupa Turnesi 26 Mayıs'ta İspanya'nın Balboa şehrinde başlayacak; Avusturya'dan sonra Türkiye ile devam edecek. Türkiye konserinin ardından Rihanna, sırasıyla Belçika, Finlandiya, Fransa, Almanya, Hollanda, Norveç, Portekiz, İsveç ve İngiltere'de turnesini sürdürecektir. Görünen o ki, Rihanna Amerika'nın ardından, bu yaz Avrupa'yı sallamaya devam edecek.

İstanbul Calling Şehir Festivali kapsamında gerçekleşecek Rihanna konserinin ana sponsoru Vodafone. Ayrıca Garanti Bankası Resmi Sponsorluğu, Star TV ve Virgin Radio da katkıda bulunan kurumsal şirketler arasında.

Bu kışın en popüler parçalarından "Diamonds" ile Rihanna, Billboard's Hot 100 listesinde tam on ikinci kez 1 numaraya yükselmişti. iTunes listelerinde 27 ülkede 1 numaraya, 55 ülkede ise ilk 5'e giren Diamonds şarkısını 30 Mayıs'ta BJK İnönü Stadı'ndan canlı seyredecek olan müzikseverler çok şanslı. O gece Rihanna'nın bir pırlanta gibi ışıldayacağı kesin!





## Keman Virtüözü

# İtzhak Perlman

*İstanbul'da!*



İtzhak Perlman  
28 Mayıs

20. ve 21. yüzyılın en üstün keman virtüözü olarak anılan İsraili İtzhak Perlman, 28 Mayıs'ta Yapı Kredi Private Banking ana sponsorluğunda İstanbul Kongre Merkezi'nde sahne alacak.

Üç yaşından beri klasik müziğe ilgi duyan Perlman, dünyanın en iyi keman virtüözlerinden biri olmadan önce, üç yaşında kemani tutamayacak kadar küçük olduğu gerekçesiyle Shulamit Konservatuari'na alınmamıştı. İlerleyen zamanlarda Shulamit Konservatuari'nda ve Tel-Aviv Müzik Akademisi'nde Rivka Goldgart'tan eğitim alan Perlman, ilk resitalini on yaşındayken verdi ve daha sonra keman eğitimi almak üzere New York'a Juilliard School'a gitti.

"Schindlers List" ve "Memoirs of a Geisha" filmlerindeki üstün performansı ile da tanınan Perlman'ın beş dalda Grammy ödülü, Kennedy Merkezi Ödülleri, ABD eski Başkanı Ronald Reagan tarafından verilen Özgürlük Madalyası (Medal of Liberty), ABD eski Başkanı Bill Clinton tarafından verilen Ulusal Sanat Madalyası (National Medal of Arts) gibi ödülleri; Harvard, Yale, Brandeis, Roosevelt, Yeshiva ve Hebrew University gibi üniversitelerden onursal dereceleri bulunuyor.

1945 doğumlu, virtüöz İtzhak Perlman'ı canlı seyretme şansını yakalamak için 28 Mayıs akşamı İstanbul Kongre Merkezi'ne gidecek olanlar asla unutamayacakları bir müzik şöleni yaşayacaklar.

## ...Ve Alicia Keys

R&B ve Soul müziğin ünlü sesi, 14 Grammy Ödüllü Alicia Keys, 20. İstanbul Caz Festivali kapsamında İstanbul'a geliyor. Garanti Bankası sponsorluğunda 2 Temmuz Salı akşamı Küçükçiftlik Park'ta vereceği konserin 23 Mart tarihinden itibaren satışa çıkan biletleri kısa sürede biteceğe benziyor.

Aynı zamanda söz yazarı ve besteci de olan Alicia Keys'in konser haberi hayranlarını sevindirdi. Mayıs 2012'de çıkan ve çıktığı hafta 1 numaraya yükselen "Girl on Fire" Albümü ile büyük beğeni kazanan Keys, "Set the World on Fire" turnesiyle Avrupa'yı dolaşacak. Londra, Paris, Viyana, Monako ve Münih'in ardından sanatçı 2 Temmuz'da İstanbul'da sevenlerine kavuşacak. Alicia Keys konseri yazın en çok konuşulacak konseri olmaya şimdiden aday.

Alicia Keys  
2 Temmuz





Depeche  
Mode  
17 Mayıs

# Depeche Mode

## 3. kez Türkiye'de!

1970'li hatta 80'li yıllarda doğan çoğu kişinin mutlaka unutamadığı bir Depeche Mode parçası vardır. Benim için bu parça "Enjoy the Silence"dır. Duyduğum anda on beş yaşına dönerim ve her yaşta zevkle dinleyebilirim. Depeche Mode modası geçmeyen, insanın içine işleyen, duygularını harekete geçiren, yirmi yıl sonra bile insanı hâlâ etkileyebilen ve müzik hayatına başladığı seksenli yılların başından bu yana sevenlerinin aynı heyecanla beklediği nadir müzik gruplarından biri kanımca.

2001 yılında Abdi İpekçi Spor Salonu'nda, 2006'da ise Kuruçeşme Arena'da sevdikleriyle buluşan Depeche Mode'un Türkiye'deki üçüncü konseri 17 Mayıs'ta Maçka Küçükçiftlik Park'ta düzenlenecek. 7 Mayıs'ta başlayıp 29

Temmuz'da Minsk Arena'da sona erecek olan Depeche Mode Turnesi kapsamında, grup İstanbul'un yanısıra Berlin, Fransa, Moskova ve Roma gibi şehirlerde de sevenleriyle kavuşacak.

İngiliz Q Dergisi'nin 2004 yılında yayınladığı "Dünya'yı Değiştiren 50 Grup" listesinde yer alan Depeche Mode'un biletleri 1 Kasım 2012 gününden beri satışta. 2009 yılında iptal edilen konseriyle hüsrana uğrayan İstanbullular, bu kez mutlaka 1980'lerin efsanevi alternatif rock grubuyla buluşacak, ancak biletler için acele etmek gerekiyor... Üçüncü kez Türkiye'ye gelecek olan grubun, dördüncü kez gelip gelmeyeceğinin garantisi yok! Sevenlerine ufak bir hatırlatma...



# MY GYM ŞİMDİ GÖKTÜRK'TE

Yaz Okulu  
kayıtlarımız  
başlamıştır

Unutulmaz  
Doğumgünü  
Partileri



Mobil My Gym  
için bizi arayın

30 yıllık birikimi ve uzman kadrosuyla My Gym, fiziksel aktivite ve sağlıklı yaşamı yaşam biçimi olarak gören nesiller yaratmak için çalışıyor; sporu çocuklar için heyecan verici ve eğlenceli hale getiriyor. My Gym'de çocuklar 6 haftalıktan 13 yaşa kadar olan programlarla bir yandan eğlenirken diğer yandan güç, denge, koordinasyon, esneklik, sosyal beceri ve en önemlisi öz güven kazanıyorlar.

Siz de çocuğunuzu dünyanın bir numaralı çocuk spor ve oyun merkezi My Gym'e getirin, ona sağlıklı ve mutlu bir gelecek armağan edin.

[www.mygym.com.tr](http://www.mygym.com.tr)

Adres: Belediye Caddesi Açelya Sokak No:2  
Göktürk / Kemerburgaz  
Tel: 0212 322 90 24 - 0532 136 19 79



Viket PENSO

www.trendastic-ny.com

# 2013 Yaz modası

## YALNIZCA ERKEKLERE ÖZEL!

Senenin en sevdiğim, en cıvı cıvı ayı olan Mayıs'ta, bir değişiklik yapıp gelen istekler doğrultusunda, erkek modasına yer vermek istedim. Biliyorum baylar sizler de moda dergilerini gizli gizli karıştırıp kendinize uygun tüyolar arıyorsunuz. Gençlik ekimizin moda sayfalarını bu kez yalnızca sizlere ayırdık.







Burberry



Salvatore Ferragamo



## Mavi

Erkeklerin doğdukları andan itibaren ilk tanıştıkları ve en tutucu erkeklerin bile dolaplarında yer alan olmaz olmaz renk mavidir. Ancak bu sezonun mavisi alışageldik mavilerden çok daha farklı bir yön alıyor. Pastel maviden, gece mavisine ve laciverte kadar çok geniş bir renk skalası ile karşımızda. Klasik lacivert takımınızın rengini bir kaç ton açın ve bu sezon katılacağınız davetlerin en dikkat çekici ismi siz olun.







Salvatore Ferragamo



Salvatore Ferragamo



## Turuncu

Bu sezon erkekleri de en az kadınlarınkı kadar renkli bir sezon bekliyor. Bu sezon erkekleri bolca turuncu ile göreceğiz. Podyumlardaki gibi baştan aşağı turuncu görünmek bazılarınız için oldukça iddialı olabilir, ancak yaz alışverişlerinizde bu renge tek bir parça bile olsa yer vermenizi öneririm. Sadece ayakkabı bağcığınız olsa bile, turuncu yaz alışverişinizi canlandıracaktır.



Frankie Morello



Marc Jacobs



Nixon



Louis Vuitton





# Çizgiler

Michael  
Kors

Tommy  
Hilfiger

Tommy  
Hilfiger

Marc  
Jacobs

Çizgiler bu sezon kadın ve erkek modasının kesiştiği nokta. Enine, boyuna, farklı renklerdeki ve kalınlıklardaki çizgiler, Marc by Marc Jacobs, D&G, Acne, Michael Kors gibi pek çok koleksiyonda boy gösterdi. Desenler konusunda tutucu olan baylar için çizgiler bu sezon gardıroplarına yenilik katacak.





Michael Bastian

## Kamuflej

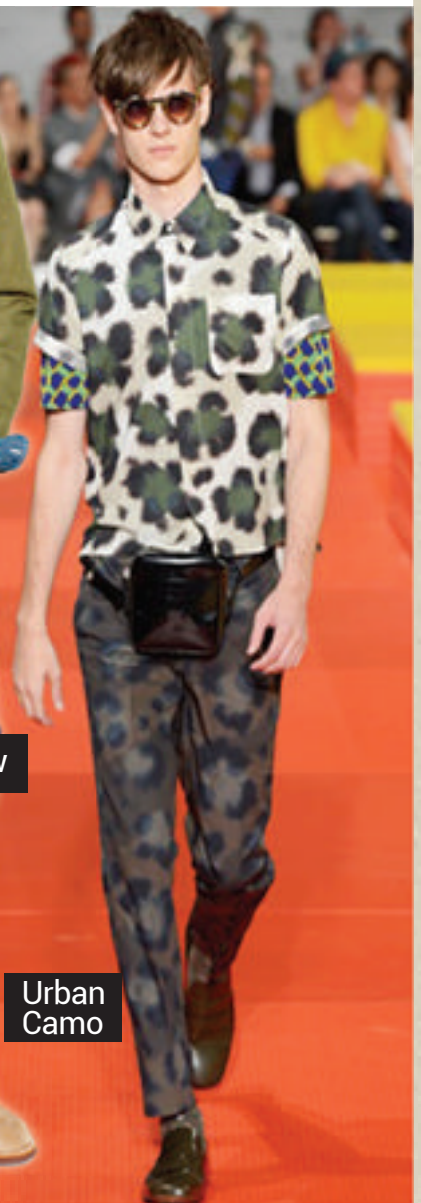
Klasik desenler arasında sayılan kamuflej son bir iki senedir daha geri plandaydı, ancak 2013 yaz sezonunda ASOS ve Topman gibi markalardan Valentino, Dries Van Noten gibi markalara kadar birçoğu bu desene yer verdiler.



Valentino



J. Crew



Urban Camo





*DoubleTree by Hilton İstanbul-Moda "Düğününüz Sizden, Balayınız Bizden" kampanyası ile Atina, Dalaman, Bodrum ve Kapadokya'daki Hilton Worldwide otellerinde minimum 3 gece kahvaltı dahil balayı konaklama imkanı sunuyor.*

- Kına organizasyonlarınızda %20 indirim
- Çiftlere özel menü tadımı
- Dekorasyon, fotoğraf, ses ve müzik hizmetleri için özel çözümler
- Aileler için hazırlık odaları
- Boğaz manzaralı balayı suiti ve akşam yemeği
- 1. Yıldönümümüzde kahvaltı dahil konaklama hediyemiz

*"Düğününüz Sizden, Balayınız Bizden" promosyonu hakkında ayrıntılı bilgi:  
0216 542 43 23 - [derya.gurdogan@dhiltonmoda.com](mailto:derya.gurdogan@dhiltonmoda.com)*



CAFERAGA MAH. ALBAY FAİK SÖZDENER CAD. NO: 31, KADIKÖY İSTANBUL, 34710  
T: 0216 542 43 44 | F: 0216 542 43 00 | [istim\\_ds@hilton.com](mailto:istim_ds@hilton.com) | [www.doubletreemoda.com](http://www.doubletreemoda.com)

[f/doubletreebyhiltonistanbulmoda](https://www.facebook.com/doubletreebyhiltonistanbulmoda) [t/doubletreemoda](https://www.instagram.com/doubletreemoda)



Yeni BMW X1

www.bmw.com.tr



Sheer  
Driving Pleasure



# KEYFİNİZE BAKIYORSUNUZ.

Hem şehirdeki temponuza hem de şehir dışı aktivitelerinize mükemmel uyumu garanti eden Yeni BMW X1 ile tanışın. 8 ileri otomatik şanzıman ve TwinPower Turbo motoru bir arada sunan Yeni BMW X1 ile kusursuz sürüş keyfini nerede isterseniz orada yaşayın. Yeni BMW X1 Borusan Otomotiv Yetkili Satıcıları'nda sizi bekliyor.

**YENİ BMW X1, 39.900 EURO.\***  
**WWW.BMW.COM.TR/YENIBMWX1**

**BMW EfficientDynamics**  
Daha az tüketim. Daha fazla sürüş keyfi.

**Borusan Otomotiv**  
İnce zevkler, yüksek standartlar.

\*17.04.2013 tarihindeki 1 Euro= 2,3574 TL kuruna göre 39.900 Euro'nun karşılığı 94.060 TL'dir. Belirtilen fiyat başlangıç fiyatı olup, Türkiye paketi için tavsiye edilen perakende satış fiyatıdır. Satışa sunulan otomobiller ilandaki görsel ile farklılık gösterebilir.